

22. XII. P. - 419

1007

La

22. XII R. 419

Manische a weczorne

✓ K

M O D L I T W Y

jaſo teſz

pschi woſebnych Czafach a Skladnoſzjach,

ſnjekotrymi domjazymi Koſponineczami

wot

Jana Lahody,

Duchomneho Wochofach.

We Budyschini 1831

2/8 - 607

cziſchczane pola Ernst Gottlob Monſy.

✓
Teho

Kralowskej Majestáczi

Friedrichej Wilhelmej III.

temu

Wotzej teho wotzneho Kraja

mojemu najnadnischemu Kralej a Knesej.

✓ 173

Prednspomnenje.

Lubi Sŕerbja

a

Ssobuherbojo Boži!

Wam jene wutrobne Wefelje ſczinicž, to bjeſche dawno horže žadanje mojeje Duſchje. Woſebnje chžnych ja radny tym ſamym Woſſadam, we kotrychž ja njedny we tej najwutrobnischej Luboſzi po krotkich Czafach pſchebnywach a we jich Sſwjatnižach teho nebeſkeho Wotza, Kryſtuſa teho Sbožnika naſchich Duſchow, a teho Duchu Božeho, teho Płodžerja wſchitkeho Dobreho we naſchich Wutrobach, pſchিপowedach, a jich Mtodoſž k Bohu wodžach, jene lube Woſpomnenje do Ručow dacz.

A kač bjech ja to ljepe moč, hačž dnyž ja Wam jene Knizki do Ručow dam, kotrež Waſ wſchjednje, Rano a Weczor pſched Bože Woblecžo wodža, Wam te hiſchcže k hore a braſchne Strony Waſcheje Wutrobny pokaſuja, Waſ na Boži Ssud kedžbliwých czinja, Wam powedaja, kač lubje ton

nebeski Wotz stajnje sa Wami lada a pasny
a Was ksebi profny a tejj teho Njeschnika a
Pscheczivnika lubuje, so byschcze tejj Wn
Sswojich Winitow lubowali.

Sestarite so a jara wuischte su te pres
dawsche modlerske Knizki skoro wschitke, tak so
drudy sa Penesny wjazny k Dostaczu nebjechu.

Da podam ja Wam njetko tu te same
szyteju Luboszju mojeje Wutrobny, kajz jedyn
rjany a drohi Dar sa Waschich nesmertnych
Duchow. Wsmicze je Wn sruneju Luboszju
horje a wuziwajcze a natozujcze je wschjednje
a swjernje we jenej czichej Myšli, pschetož
tejj we nich je to, schtož moze Wasche Du-
schje sbozne czinicz. Jakuba 1, 21.

Wone su po Njeczim to Pschetozenje
tych pschidatnych Modlitwow stych njemskich
Budeschinskich Spjewarskich, po Njeczim
Plod mojeho Djeteta.

Tejj we dalokich Krajach, a tych kłod-
nych Holach budu ja czischje sa Wami kedz-
bowacz, a szyteje Lobołoszje mojeje Duschje
so sradowacz, dyz widzicz budu, so tejj tu
ton molczki Dar tam a sem lube Plody poz-
kasuje a Tesusowe Kralestwo pschisporja.

Wochosach, na 17tym Dnju synoweho
Mjesaza 1831.

Jan Lahoda, Duchomny.

P o k a s a r.

	Strona.
Ranische a weczorne Modlitwy we Lndzenju	1 — 47.
Modlitwa pschi Wobsanknenju teho Ljeta	47.
• knowemu Ljetej	50.
• na pokutny Dzen	53.
• na Narodzi Krystusowym	55.
• na czichi Pjatk	56.
• na Jutry	59.
• na Swjatk	61.
Rospomnienia:	
Modlitwa na Dnju mojeho Naroda	64.
To bje jedyn rjany Dzen	66.
To bjechu srudne Shtundy	68.
Witaj mi moja Mandzelska	72.
Witajcze moje Djjeczi	75.
Spowedne Modlitwy:	
Pucz k Spytowanju sameho so predy Spowedzje	77.
Modlitwa predy Spowedzje	81.
Zena druha	84.
Zena krotka Spowedzj	87.
• druha	83.
• tsecja	88.
Modlitwa po Spowedzi	89.
Zena druha	91.
Modlitwa predy Wuziwanja teje Swjateje Weczerje	93.

	Strona.
Wobnowenje dobrych Prjotkwasacjom po wuziwanej Swjatej Weczeri	96.
Gene druhe	98.
Kanisha Modlitwa jeneho paczersteho Dzeszja na Dnju teho Wobnowenja Swojeho chczensteho Szluba	100.
Weczorna Modlitwa na tymšamym Dnju	102.
Modlitwa na Ranju prjeneho Wuziwanju Swja- teho Wotkasanja	103.
Modlitwa na Weczori tehošameho Dnja	106.
Modlitwy sa Khorych:	
Modlitwa jeneho Khoreho	109.
Gene druhe Sdychnenje	111.
Kanisha Modlitwa jeneho Khoreho	111.
Weczorna	114.
Modlitwa jeneho Khoreho predy Woprajenja a Wuziwanja božeho Wotkasanja	117.
Modlitwa jeneho Khoreho po Wuziwanjn božeho Wotkasanja	121.
Modlitwa po pschjetratej Khoroszi	123.
Khjerlusch pschi Newedri	126.

Ranische a weczorne Modlitwy.

Ranisha Modlitwa na Nedzelu.

Bozo, kotremuz so Wschitko, schtoj je, dycha a mykli s Wefeloszju a swjatym Dziejwanjom modli, a kiz ty Wschitkim, kotsiz so s Wjeru a s Horzoszju ktebi wolaju, stwojej Radu a Pomozu blisko by: ach kak sraduju ja so, so ty teiz mi ton Pschistup ktebi by wotewrit, teiz somnu so stowarschit a me wuczit by, tebe sposnacž*) jako teho Wotza, Syna a Ducha, jako teho Wotza nascheho Knesa Jesom Krysta, a psches neho jako teho Wotza wschitkich twojich Dziejzi na Semi, jako nascheho Wumoznika a Sboznika, jako nascheho Towarscha, Wodzerja a Pomoznika na tym Puczu kwojecznemu žiwzenju! A kak wefelju so ja na tu tym Dnju, kotryž ktwojemu swjatemu Czeszenju, k Wotpoczinku a k Sromadzenju wot semskich Prozoowanjom a kwofofschej Dziejawoszi sa nascheho nesimertneho Ducha, sweczeny a wustajeny je! Na tu tym Dnju mozu ja so se wschitkimi twojimi Czeszeremi sjenoczicz, so bych so snimi ktebi

*) Jan. 17, 3.

modlit, so twojeho Bycza, twojeho Gastaranja,
 twojich nadypolnych Skutkow ꙗ Sbožnoszi tych
 Czlowekow weselit, so bych so tebi sa twoje Do-
 broty dzakował, so we Dowjerenju na tebe
 pošylnit, a so bych sebi nowe Žiwenje, nowe
 Žonowanie, nowu Moz, nowe Pošylnenje
 kmojemu Biehu na tym Puczu mojeho semskeho
 Žiwjenja wuprošyt. Na tu tym Dnju možu ja
 wošebnje stwojimi wjernymi Posnajeremi tebe
 sjawnje czesicz, tebe, o Ssyno teho Werschneho,
 ty Sswjetlo teho Sswjeta,*) nasch Wu-
 možniko wot Czsemnoszje a Bluda, wot Njecha
 a teje Bojoszje psched Sšmerczu, teho Sašo-
 dobydzerja teho wierneho Žiwjenja a teje Sbož-
 noszje, nascheho Wodzerja a Predykhodzerja we
 Biedzenjach, nascheho Knesa a Krala; dženš
 možu ja wobladowacz stwojimi Lubyimi twoju
 wulku Sašlužbu wo nasch Narod, so snimi we
 Wjeri na tebe pošylnicz, ꙗ Poškuschnoszi pschez-
 czivo twojim Kasnjam sbudžowacz, a ꙗ Stupanju
 do twojich Stopow a ꙗ Biedzenju sa twojim
 Snamjom napominacz.

Laj, Kopot so nidže wjazn nešlyšchi; Czichota
 knezi we Domi teho Khudeho a teho Bohateho.
 Miliony kwataju psches to žyle Kšcheszjanstwo
 na ton Łoš Božich Swonow ꙗ Muternoszi a
 ꙗ Modlenju. To Kosdzjelenje tych Schtantow

*) Jan. 8, 12.

je pschestało; haj tu so sjewi, so ty neladasch na
 Parschonu, a Nichtu neplaczi wjazy psched two-
 jim Woblecjom; dženß we swojatej Muternoszi
 je ton Ssluzomnik runy swojemu Knesej a Ho-
 spodarej, pornjo sebi lejzita; wobaj na swojich
 Kolenach we Modlitwi. O Božo, dai sebi
 nasche Czesenje a Modlenje, nasch Wopor teho
 Džaka a teje Lubosze derje spodobacz. Žonui
 a sweßel na dženßnischim Dnju me a Wschitkich,
 kotsiž tebe dostojnje sposnaju stym Sslonjom teho
 Sboža, se Sswjetkoszju a Mozu a Troschtom
 a Madziju teho wječneho Žiwjenja. Žonui
 wschitkich Wuczerjow teje Wjern, a dai psches
 nich wele Sposnacza a Wjern a Poljepschowanja
 a Weßela a Sbožnosze rospshjeszerane bycz!

Sposhcž, so by tu ton Džen jedyn Džen
 teho Sbudženja sa tych Kjeschnikow, teho Po-
 byljenja sa tych Sslabnych, jeneho noweho Plo-
 dženja a Smozowanja sa tych Bohabojasných,
 teho Troschta sa tych Srudnych, teho Sboža sa
 tych po Sbožu Łacžnych był.

Ta Nada nascheho Knesa Jesom Krysta, ta
 Lubosz Boha teho Wotza, a ton Dostatk teho
 swojateho Ducha bydž somnu! Hamen.

Łoß: Najlubshi Jesu, schto je twoja Wina ic.

To je ton Džen, czi Božo wußweczeny,
 Ja witam jon na tebi sweßelenny,
 O Kneze, dai, so pschindu kajiž so sdebi,
 Sso modlicž ktebi.

Rajž tebe cješzi, kwali Nebjom Snyła,
 Tak twoja Cješž so wnaschich Templach spjewa,
 Rasch Džak a Prostwa dyrbi ktebi wołacž,
 Cže posbjehowacž.

Twoj Duch, moj Božo, chžyl me wucžicž, wodžicž,
 So widžu prawy Pucž, so moł jon khodžicž;
 Won baj Troscht Duschi, pomhaj mi so bjedžicž,
 Sa Nebjom kljedžicž.

Weczorna Modlitwa na Nedželu.

Tak da je won njete nimo ton swjaty Džen,
 a cžischje a wesełje dže kšwojemu Botpoczinku,
 schtujž tonšamy derje natožil je. Džak bydž
 tebi, ty dobrocžiwny Botže tych Człowekow, sa
 Wschitko, schtojž ja dženš na Czjeli a na Duschi,
 we Duchomnym a we Semskim wot tebe dostał
 bym. Schtojž ja dženša na Sposnacžu twojeje
 swjateje Wolje, na Možy kšwjernemu Czinenju
 teješameje a na Troschczi a Wolschewenju teje
 Wutroby, tak derje pschi sjawnej, jako pschi
 domjazej Muternoszi, dobył bym: — to chžu ja
 Wschitko we jenej dobrej a pjełnej Wutrobi
 prawje twerdžje šakhowacž, so by tež tu ta Ne-
 džela me hishcže na wele pschichodnych Dnow
 žonowala, a me tež hishcže njedy we tej Wječ-
 noszi sbožneho czinicž moła.

So by kójždy Dom jedyn Dom teho
 Modlenja byl; so by kójždy czuł, so so Muter-

nosz wuſlez a woblez neda, kajž Drasta, ale so
 dyrbi wona wschudžom a stajnje snami bycz,
 snami na Džjeto hicž, a do Towarstwa, a na
 Polo, a do Łoza — aby, hewať tež wona
 snami do Božeho Doma nepojndže. To je ta
 wulka Starosz wo to Sbožje nascheho Ducha,
 kotruž my žanu Schtundu we Wjeri a wopraw-
 dže priotkwsacz nesamožemy, jeli so so wob-
 stajnje sneju nenožymy.

Sšymli pať ja džens na te aby tamne
 Waschnje wot twojich Kasnjow tlochnył; šymli
 ja Ejenosz k Dobremu, Tornosž, spjeschny Łoscht
 teho Sšwjeta aby ste žadosžje sawinowal: Ach
 Wotze, da wodaj mi twojemu poniznemu, zel-
 nirnje so kajatemu Džjesziu, a pošylu me
 psches twojeho Ducha, so bych ja we Pschichos-
 dzi kedžbliwischo khodzil, so bych ja we
 Wachowanju a Modleniu kójždy Džen swojeho
 Žiwjenja šebi wujncž dał, a so bych tať njedn,
 dyž to Sšlonzo mojeho semskeho Žiwjenja sakha-
 dža, s Wešetosžju tam psched twoj šudny Stoł
 stupicz moł.

Ty šy tež džens twoju schčedriwu Ruku samne
 wotewrit, a šy me s Žydzju a s Radosžju woksches
 wił: Tež na to chju ja we tu tym Žydzjenju
 prawje husto spominacz, so bych ja nidy nesabył,
 kať pshecželny a dobroczimy ty pshecziwo mi šy.
 Žutsje so spoczinaju schać sašo te Dny teho Džjeta

a ja so wefelju knim. Schaſt bym ja dženſ
 wotpocznył a nowe Mozy sromadził. Njetko je
 mi Džjeło a Prozowanie saſo Dobrota. Alle
 ſrudnje by jo samne było, dy bych ja ton dženſni-
 ſchi Džen na tajke Waſchnje pſcheczinił był, so by
 me won ſkerje ſMerodu a ſMeſpješchnoſzju kDžje-
 ſej, hačž ſRoſhtom a ſMožu ktemuſamemu na-
 pelnił. Ach tedom ſchaſt bych ja ton nebeſki Dar
 teje Strowoſzje a teho Wotpoczinka, kotrehož
 dla ſo ja dženſ pſched tobu wefeljach, newužitnje
 wužiwał, a taſt ſebi ſam kHanibi žiwj był.
 Nje, ſhorzym a dželawym Duchom a ſczichej a
 ſpokojnej Wutrobu chzu ja ſtajnje Wſchitko
 kſebi bradž, ſchtožž ty, moj Božo a Kneže, težž
 we Czjelnym a Semskim mi ſluteje Nady ſkiczu-
 jeſch. Modlicž ſo a dželacž ja chzu a to Druhe
 Wſchitko tebi poruczičž.

Njedy ſchaſt pſchindže težž jedyn Weczor, po
 kotrymž ja knowemu Džjełu a Staroſzi wjazy
 wotzuczičž nebudu, ale wele wjazy kjenemu liep-
 ſchemu a reńſchemu žiwenju, dyž ja tudy na
 Malym ſwjerny bjech. Tehodla nech me jena
 kojžda pſchichodna Medžela, kotruž ja hiſchče
 na Semi docžakacž budu, bliže ktebi horje czene,
 džejž ja budu woladacž twoje Wobleczo
 we Prawdoſzi a budu naſycženy, dyž ja
 wotzucžu po twojej Podomnoſzi.*) Hamen.

*) Pſ. 17, 15.

Łoſ: Nech Bohu dżakuje x.

Bydź Bohu Kwalba, Dżak
 Sa Wucjbn sjeho Eslowa;
 Won praji k Njeschnikej:
 „Eso bojszy narodź snowa;
 Tym Grudnym da won Troſcht,
 Won Eslabnych poſylni,
 So Eswjatosz pytaju,
 Eso bjeđza ſwolniwje.

To Eslowo jonuj won
 Njetk psches Moz ſwoj'ho Ducha,
 So Duſcha Boha ma,
 A na Eswjet nepoſtucha,
 So naſcha Wjera ſo
 Do Esmercyje nekhable,
 So pschezo dżekawſcha
 Psches wjernu Lubosz je.

• Daſ, Božo, ſo ſo pschez
 Psched tobu ſtrachujemy,
 So bliſko, daloſo
 Po twojich Pucjach dżemy;
 Tvoj Schit bydź woſche naſ
 A Ruſa pomozna,
 Tvoj Mjer bydź pschi nami
 D ſwjata Trojiza.

Raniſcha Modlitwa na Pondzelu.

Dżak temu Sdżerzerej naſcheho Žiwjenja je to
 najpriensche Saczucyje na dženſniſchim Ranju,
 a wone poſaſuje ſo we naſchim Wobleczu, ryczi
 ſnaſcheho raniſcheho Roſryczowanja a ſjewja ſo
 we tej czichej Weſełozji naſcheje Wutrobny.

Nebjechmy my nesamožni, kajž we smertnei Shtundzi, we tych Rukach teho Spanja? Kač Wele jich, kiž so czera krobije lenychu, so chzedza stancy, kajž so liehachu, su so wulzy jara molili! Woni wotzucza, ale hižom we Sazuczu bliskeje Rhorosije, aby hižom wot jeje ža-
 lošneje Bolosije popaneni, aby se Spanja stro-
 ženi psches žaloszenje teho Mandželškeho, aby teje Mandželškeje, aby psches styskne Sdychowanie teho Džieszja. A kač Wele knadž jich spi wot Czerawscheho a nebudza wjazn wotzuczič.

Nas pač je cziche Drjemanje pošylničo a wofschewiło na Czjeli a na Duschi. Tejž nasch Džen budže so nakhilicž, ale my so teje Nozy ne strachujemy. S Džakom beremy my to žiwenje wot tebe Wotze, a s Dowjerenjom ladamy my ktebi, dyž ty nam jo beresch. Ty nidy wjazn neberesch, schtož ty dał bje, ale na to Mjesto dawasch ty hishcze Bjesche.

Da, o Kneže, pomhaj, o Kneže, dai so Wschitkemu derje radzič! Stajkeju Myšlu du ja džens ktemu Džielu mojeho Shtanta a mojeho Powołanja. Kajki Rječ bych ja mjeł, dy bych ja dla Tornosije a Bjenosije tešame necžinił, aby jeno je nerady czinič chyt! Ty, o Wotze, by mi sam Džielo pschipočasat, a chzesch, so bychmy my s Mjerom džjetali, a sami swoj Kljeb jydli.*) To žyłe Stworenje je džjetawe;

*) 2. Epefalonskim 3, 12.

ty sam džjetasch; pschetož ty džeržisch, pschikry-
wasch a wobsožujesch we kóždym Wokomikne-
nju Wschitko we twojim newureknenje wulkim
Raju; a ja nedyrbjat sa to Sbožje Druhich,
podomny twojemu Snamenu, džjetawy a sproz-
nimy bycz? My Czlowekojó schaf smy tač twer-
džje romadžie swjasani, kajž Stawy jeneho Czjeta,
a tač wele mojich Bratrow služu mi na jara
wschelake Waschnje k Sbožu a Sbožnoszi, a sa
mne jo nedyrbjata swjata Pschikluschnosž bycz, so
bych ja mojim Sobubratram služit psches naj-
swjernische Načoženje mojich Mozow?

Da da chzu jo ja prawje k Wutrobi wsacz,
so ty, kiž ty nidy newustanesch, tež me nešby
stworit kprosnemu Žiwenu, ale k Džjetawoszi.
Ja pač nochzu samo jeno mojeho Dobytka a
Myta dla džjetacz, ale wosebnje stym Psche-
swjetsenjom, so ja tebi samemu služu, dyž ja
twoju swjatu Wolu dokonjam, dyž ja radny a
wefelje swoj Hamt a swoju Pschikluschnosž
wuwedu.

Alle schto da ja samožu bez tebe? Schtu
pschidljieschi moje Žiwenje? Schtu sdžerži moju
Strowosž? Schtu sposchczi mi duchomne a czjelne
Mozy? Schtu wotwobroczi te Nastorki, kotrež
pschi najswjernischem Prožowanju nam husto sa-
džjetaju? Schtu je, kiž Radjenje sposchczi, bez
kotrehož wschitke nasche Džjeto a Proza podarmo
byla by? To Wschitko czinisch ty, moj nebeski

Wotze, wot kotrehož ja Wschitko mam, schtojž
 ja bym a mam a spoczinam a dokonjam. Zeli
 so ty Khjezu netwarisch, da dzjelaju podarmo,
 kotsiž ju twarja. Niz ton, kiž plodži, a niz ton,
 kiž wobkrepjuje, je Nieschto, ale Boh, kotryž to
 žonowanje dawa. Daj so tehodla, o Wscheho-
 možny, derje radžicž Skutku mojeju Rukow a
 mojeho Ducha, a daj mi shonicž, so nidy žylje
 podarmo neje, schtojž my sprawnje dokonjachmy.
 Hischeže jedyn Nas sdychuju ja: O Kneže, pom-
 haj, o Kneže, daj so Wschitkemu derje radžicž,
 tebi k kwalbi a mi a mojim Sobuczlowekam
 k žonowanju! Hamen.

Łoſ: O Božo lubošny etc.

En by mi wjažy daſ,
 Hacı bym ja proſnył ſebi,
 Dny cžera lenycž džeč —
 O Božo, Džak bydž tebi!
 En by mi wjažy daſ,
 Hacı proſnyčž wedžich ja;
 Wjaž' hacy bječ ſaſtužik
 Mi twoja Miłošy da.

Esny Spanje wobradžik
 Mi cžiche knowej Rožy
 Tejž ſa najcžeschi Džen:
 Ton Džen njek po tej Rožy
 A twoja Dobrota
 Mi kaže kwalicž cže
 A tebe pschekraſnicž
 Psches Stutki kwalobne.

Mech dženſ tejſ nowy Džen
 We mojej Duschi ſhadja,
 Kiž moj Pucz roſwjetli,
 So nejndu, kajž Ski radja;
 Bydž ſomnu twoja Mož,
 Dnž ja dy wuſtanu;
 Mjej ſomnu Sczerpliwosž,
 Dnž ſo dy pobſunu.

Wecžorna Modlitwa na Pondželu.

Won bu nimo ſewſchjemi ſwojimi Požadanjami
 a Staroſjemi a hawtowatym Džjetom ton prieni
 džjetawy Džen. Tak tejž b'dže moje Žiwenje njedy
 nimo, wone jeno ſnjekotrych Dnjow wobſteji.
 Skajfejž Horzoſju a Kwatom tejž ſo dženſa džje
 ſaſche, ta najwetscha Czroda je hižom jutſje to
 Dženſa ſabyta. Tejž ja b'du borsy ſabyty, dnž
 nimo budu; ale Płod mojeho Džjeta nepsche
 ſtane ſmojej Sšmercžu, tak mało jako to Płod
 dženje teho ſkhowaneho Sštonza. Wele Spos
 cžinanja dženſniſcheho Dnja pſchima do dalokeho
 Pſchichoda moznje nuž; tak tejž moj Skutk, hacž
 runje beſ Mjerkowanja ſahodnje. Kajž jeno ton
 cžiſchje weczor ſdriemne, kiž ſwjeru džjetał je,
 tak tejž budu ja jeno njedy na mojim Weczoru
 cžichi Wotpocžinſ namaſacž, dnž ja weſelje wro
 cžo poladacž ſamožu na jene bohabojaſnje we
 džene Žiwenje. Ach, hiſchcže widžu ja Wſcho,
 kajž pſches Mhu, moja Wutroba mi pufože, moj

Rhod psches žiwjenje je tak newjesty; ja wjazn, hač dyrbjak, na to Semske ladam, a shubju dla teho to Nebeske s Wocjom; ja hiscže we Wjeri nekhodžu! —

Pomhaj ty mi, Božo, so ja derje a sbožomnje dokonjam ton Džen, a jeli so šo mi radži, da tola jeno tebi šamemu, Božo teje Lubosže, šluscha sa to Ežesz. Schto bjech ja samot, dy bje ty wosche me newachowak, a mi Strowosž, Moz a Ežerstwosž nespoščizil? Psches tebe jeno šym ja živy a dycham ja, psches tebe jeno samožu ja Dobre a Wuzitne czinicž a dokonecz samne a mojich Šobubratrow. Ja posbjehuju šo teho: dla se šwešelenej Duschu a džakuju šo tebi šobošo hnuty, sa te Wopokasma twojeje Dobroty, šotrež ty mi tež dženska šjewit šy. Tež dženska šym ja derje Njeschto Dobreho a Wuzitneho czinit, a moje Mozny k Ežepschemu tych Šobuczlowekow nałozicz pytak. O luby nebeski Wotže, kak mudrije a nadnje šy jo ty postajit, so šojždy Ežlowek po šwojim Schtanczi a Powołanju a we šojždym Maleženju teho žiwjenja tola Njeschto k Ežepschemu Wschitkich, aby tola k Ežepschemu Ženeho czinicž samože! Haj da tež chzu ja we mojim Schtanczi a Powołanju štajnje tak wele czinicž pytač, jako we mojej Mozny a we tych Škladnosžjach leži, šotrež ty mi šposcžuješ, ja pač chzu tež šmojim Schtantom a Powołanjom špokojom byč. A dyž tež Ežlowekojo

nesposnaju kójdy Kas, schto ja Dobre a Sboz-
 žomne cžinju a dokonjam, aby tola knajmensche-
 mu cžinicž pytam; haj, dyž ja šamo husto sMe-
 džakom moje najčesche Džjelo a Prozowanie
 sapłacžene dostanu; da ja tola nochzu pschi
 mojim Dobrymcžinenju wustacž. *) To je
 twoja Wola, twoja šwjata Kasn! Po tej-
 šamej dyrbu ja wewschitkich Malejžnosžjach a
 Podawkach teho živenja živy bycž.

Tehodla šlubju ja tebi njetko, tejj tam, džejj
 šwohnych Pshecžiwnosžje a Nastorki mi napsche-
 cžiwu stupaju, tola to Džjelo mojeho Šhtanta
 a mojeho Powołanja wešelje a we prawym
 Čjašu po wschitkej Prawdži a Lubosži cžinicž a
 dofonecž a wschjednje žyly mudrišchi, ljepschi a
 tebi podomnišchi bycž po Snamju mojeho Sbož-
 nika Jesom Krysta. Schtojž tejj žadyn Člomek
 newidži, to widžiš ty; schtojž žadyn Člomek
 nesapłacži, to sapłacžiš ty; ty ladašch do Po-
 tajneho a budžešch njedy jenemu kójdemu sapła-
 cžicž po jeho Škutkach. Nu da, we twojim
 Meni, o Botze, da lenu ja šo njetk wešelje
 kšwojemu Botpocžinku, šo bych ja jutsje, jeli
 šo šo tebi tak špodobacž budže, šako wešelje
 kšwojemu Džjelu hohrjestanyk. Wschitko, schtojž
 ja šym a mam, a Wschitkich, kotsiž mi lubi a
 drošy šu, porucžu ja do twojich šwjernych wotž-
 nych Rukow.

*) Galatiskim 6, 9.

Ton Mjer Jesom Krysta bydź somnu!
Hamen.

Łoś: Da je šo ton Djen dakonjał ic.

Tejž ton Djen sašo nimo je,
Mož k Mjerej nastawa.
Tak jedyn Djen po druhim dje,
A Łjeta sajndzeja.

Ty, Božo, pač ton wostanesch,
Kij wot Wjecnoszje šy;
Tyjenje mucjny nedrjemesch
A nimašch žanej' Cjmy.

Duž tebi Wschitko porucjń,
Moj Božo, tutu Mož:
Pšched Nesbojom a Strachotu
Mas swarnuj twoja Mož.

Moj Jesu, luby Šsmjelniko,
Daj twoj Mjer Wutrobi,
So stobu Woko sankne šo
A wtebi wotzucji.

Kanischä Modlitwa na Wutoru.

Witaj mi lubošne Kanje! Hišcže šu wschitke
Durje a Sanki sawrene po žylej Wokolnoszi,
Czichota hišcže knezi pola wschitkich Šsušodow,
jako by Nepsheczel wokolo czahał. Kač krašne
Kanje! Kač lubošna Šswjetkošž predy teho
Ššlonža snim horje stupa. Za czjemnišcha
Mha rosplune, a teho Ššlonža Žašnosž, kažž

Kralowa, polada se žonowanjom na tu Semju;
me wobšwjeczi se šwojim najprienschim purpurškim
Pruhom, to lube Sštonczko! Wono me sMe-
šjom delje powita.

Ach Radu a Šsmjelnoš žy ty namni wopo-
kašat, o Wotze. Ty žy me džiwne sšeneje rošom-
neje Dušhie a sšeneho šmertneho Čzjeta romadu
štwariš. Wot maczerneho žiwota šem žy ty me
šubošnje šastaraš a našycziš; wele Dobytka a Ra-
došje žy ty mi šlicziš; wele Štraschnošjom žy ty
wotemne wotwobrocziš, we wele šchelakich Nusach
a Šorjach žy ty mi bliški a nadny Pomozniš a
Wumozniš byš. Ty žy šo wotzowšy sa to štaraš,
šo bych ja tebe, šo ty šamlutki wjerny Boh žy, a
šotrehož ty žy poštat, Jesom Krysta šnacž*)
nawušnyš, šo by won tež mi ton Pucz šwjecznemu
žiwenu poškašat. A škajkeju Radu a Ššwjer-
nošju žy ty me wot teho Njecha a jeho Škaženja
wotčjanyčž a sa moju Šbožnoš me dobyčž pytaš!
Šaj wulke Wjezy žy ty nademnu čžiniš, Wječny
a Dobrocziwy, kiž ja tola jeno Proch a Popel,
kiž ja jedyn Pšestuper pšched tobu šym. Ša
Nješniška paš dyrbu ja šo hižom tehodla šposnacž,
došelž ja twoje Dary a žonowanja husto beš
wščitkich Myšlow a Džaka ššebi braš a wužiwaš
šym, a nešym tešame jeno a wele wjazy jenicžy
twojej dobrocziweje Nadži pšchizpiš, a po twojej

*) Jan. 17, 3.

Woli k Sbožu mojeje a tych Sobubratrow
Duschje naložit.

Ach, lubosziwy Botze, ja czuju, so sym
nedostojny wschitkeje twojeje Ssmjelnoszje a
Sswjernoszje, kotruž mi, twojemu Wotrocze-
kej, sy wopokasał. *) Tehodla dyrbi mi teho
Dzaka Pschisłuschnosž stajnie swjata a słodka
bycz. Nidy nochžu ja sabycz teje Rady a Dos-
broty, kotruž ty mi dženš a na koiždym pschicho-
dnym Dnju mojeho živenja wopokasacz budžesch.
Wono dyrbi tehodla to wschjednje moje naj-
priensche Džeło a Staranje bycz, so ja husto,
wošebnje pač na koiždym Ranju, na moje do-
talne živenje wrocžo ladam, a pschi tym a
tamnym twojim dziwnym Wodženju swešeleju
Duschu a dzakneju Wutrobu twoju Pomož,
Wumozenje a Dobrotu wopomnju, skotrež ty
pschimni stał sy. To budže me kPoniznoszi psched
tobu sbudžowacz a me nucžicž, so ja wschitke moje
Puczje sDowjerenjom a slubosžju tebi poruczju.
Tak mi nidy nebudže Spokojnosž a Wešelosž
ktebi pobrachnycz. Tehodla bydž mi jo krasna
Wjez, tebi Kneže, ty mitny Dawaczerjo
wschitkeho Dobrego, šo dzakowacz, a Kwal-
bu spjewacz twojemu Menu, ty Najwoschi,
rano twoju Nadu a wNocy twoju Prawdu
pschipowedacz. **) Hamen.

*) 1. Mojsaf. 32, 10. **) Psalm 92, 2. 3.

Łoſ: Czim ſomnu Božo po Radzi ic.
 Pſches tebe, Božo, widžu ſo
 Pſchi tych, kiž tebe kwala;
 Duž kwatam ktnm, kiž ſradujo
 Czi dżakny Wopor pala;
 Haj Czješ a Kwalbu ſpjewam czi,
 Moj Wotze, po tej nožnej Czmi.

Dżak twojej Radzi, Luboſzi
 Ja, Kneje, rady dawam:
 Ty ſwarnowa me ſchcźedriwje,
 So ſažo czerſtwny ſtawam!
 Za twoja Sſwjernoſz, Dobrota
 So kojźde Ranje wobnowja.

A dy bych ton Džen poſlieni
 Ja mjek na twojim Sſwjeczi,
 Da Duſcha ſo ſchaſ neſtrozi,
 Schaſ ſmy my twoje Dźjeczi;
 Sa twoju Kuku dźemy ram,
 Dźejž Jeſuſ predy ſchoł je nam.

Weczorna Modlitwa na Wutoru.

Ton Džen je ſo pominył, a ta Czichoſz teje Nožy
 wotpoczjuje na tej Semi. Kaſ wele Nožow nena-
 pinasche ſo dženſniſchi Džen a njetk ſu ſRaſom
 wſchitke wotpjate. Kaſ wele Człowekow teiž
 dženſ pod jenym cześkim Pſchawom ſwoje Ži-
 wenje cženichu, ale teiž jim položi ton Wotpoczink
 teje Nožy. Ženo tam a ſym hiſhcze ſdychuje jedyn
 ſtyſkniwje na bolosnym Łožu, a žane Drjemanje
 newoſchewi jeho.

W

To Stworenje wodzima so sRubom teje
 Czjemnoszje, so by swojeho najlubscheho Ssyna
 kBotpoczinku witalo. Noz je jeno knaschim
 Moham, to Nebjo je we jaknym Blyhczenju.

Tejz tu ton Dzen mojeho žiwjenja mjejesche,
 tak kajz kojzdy, swoju Bobczejnosz, swoje Dzeło,
 swoju Prozu a Czeskfosz; ale won pak mjejesche
 tejz, kajz jedyn kojzdy, swoje Befelje a swoje
 Wofschewjenja. O so bychmy my jo tola pschezo
 liepe a dzakniwischo sposnali, kak ty, dobroczimny
 Botze, so na jaknym Dnju nam nejzy bes
 Sswjetsenja wostajit, ale kak ty nam na kojz-
 dym sy wele Dobreho czinit, a nas napelniť
 se žiwnoszju, a swesetoszju nasche Wutro-
 by.*) My smy živi: neje to hižom same na
 sebi tak wele? To Ranjo nas wofschewi; to
 Pshipolnjo nas nakyczi; a ton Beczor nas
 kBotpoczinku wita; to Dzeło teho Dnja je schaf
 tejz kojzdemu dobremu a rosomnemu Czlowekej
 jene wschjedne Befelje teho žiwjenja. O kajke
 Wopokasma wot wutrobneje, wotzowskeje Luboszje,
 sšotrymiž ty nas wschjednje sweselisch! Na kojzdym
 Dnju možemy my Njeschto wjerne nawuknycž;
 Njeschto wešete saczucž; Njeschto žonowanje no-
 schate czinicž; jenu Sbožnosz do nascheje Wutroby
 sanknycž. O Džak tebi, Wschehodobroczimny, tejz
 sa tu te Posylnenja kdobremu Skutku, a sa te

*) Zaposchtolske Skutki: 14, 17.

Wobnadženja k Wuziwanju teho Dobrego. To
 Wschitko je mi jene wjeste Rukowanie sa to, so ty
 me nidy nebudžesch wopuszczicž, ani sakomdžicž.

Stroschnje podam so ja njetko kczichemu
 Drjemanju. Dyrbjak ja tež we tu tej Nozy do
 Rosy a Straschnoszie sapanycž, ty budžesch mi
 jedyn Pomoznik we Rusy, ty budžesch me s Wu-
 trobitoszju a s Mozu wobronicž. Dyrbjala pak tu
 ta Noz žylje ta poslienia mojeho žiwjenja bycž, da
 posylu me, wječny Božo, a swetel mojeho Ducha
 stej posbjehowatej Myšlu, so moja Ssmercž neje
 ton Konz, ale ton Spoczatk jeneho noweho ži-
 wjenja. Tehodla neboju so ja, ale sazpu samo
 teje Ssmerczje Rosby, pschetož wona me wedže
 na tym Puczu psches czjemny Doł ktebi, k Swsjet-
 ku, k Radoszi, k Pschekrašnenju a k Dokonenju!
 Amen.

Koř. Njetk wotpoczuje Gola ic.

So ton Džen ja bym khodžit,
 A twój Duch me je wobžit
 We tu tej Czaknoszi,
 So ja bym cjerstwy, cžit.
 To ty dasch, Božo mily,
 A Wotje nebesti.

Sa twoje žonowanie
 A bojske Gastaranje
 Džak dawam Kneze cži!
 Ach wodaj moje Padny,
 Mi nedaj panyč s Radny
 Cje proschu poniznje.

B 2

Njetk Mjer to Cjjeło trebe,
 Duž proschu dale tebe:
 Bydź pschimni Božo moj!
 Do twojej Rukow staju
 Ja Wscho, a Hamen praju,
 Ssynm žiwny, morny twój.

Ranischa Modlitwa na Sředu.

Horzy Džak bydź tebi, moj Božo, so bjesche jeno jedyn Sson, schrojź me tak stysknijie czwilowasche. Dny ja wotzuczich, da bjesche tola Wschitko hinaf. Ja newotzuczich tak sradowny, kajž hewať, ale ja hym sašo spofojny. Ale budu ja tež spofojny pschi Weczoru, aby ljedom na Połojzy teho Dnja? Te predawsche Staroszje stym nowym Dnjom stawaju, a skoro so sda, so je to Dženš hischcze Czera. Nebudźe šnadź tež ton Džen nowu nez nadžitu Czeshkosz a Nadpanenje sobu pschivesz? To žiwjenje je rjane, ale wono tež ma šwoje boš losne a czjemne Strony. Steju najwutrobnischeju Radoszju stowarschi so husto ta najhorškischa Sru- doba! To Sstonzo pschi Skhadženju tak jašnje šwjeczesche, a hižom je sadny czornych Wroczelow šhowane. Ja šnadź hym tež kjenemu czornemu Dnej wotzucziť.

Da, moj nebeski Wotze, po Pschikasni two- jeho Ssyna Jesom Krysta, mojeho Sbožnika: Pytajcze najpredy Bože Kralestwo a jeho

Prawdosz,*) da tež na tu tym Dnju proschu ja tebe najpriotzy wo to: sposcz, so bych moje Prozowanja wo te Kubla mojeho nesmertneho Ducha žonowane byle. Niž wošredza mojeho Pucza kramnej Dokonjanošzi, kotruž ty mi postajiš by, chzu ja s Mjerom stejo wostacž, ale tak dolho hacž samne Džen je, chzu so ja bez Pschestacza sa neju prozowacž a bjedziež, kajž twoje Sstonzo, kotrež pod twojim Nakedžbowanjom tu ton Džen horje pschivedto je, bez Sadžerženja swoj Pucž pschebjene.

Za tež smjem wo časne Kubla tebe prošycž. Zehodla ja tež na tu tym Ranju proschu: Nasch wschjedny Kljeb daj nam džensa! Za neproschu wo nepotrjebnu Romadu semskich Kublow, wone mi loschzy nemože sbožomne bycz, mole me sawesž, so refnu: Schtu je ton Knes, so bych ja dyrbjak posłuchacz na jeho Łož?**) Za proschu jeno samne a sa tych Mojich wo to, schtojž Sdžerženju nascheho Žiwjenja a kjeho Mierej a Spokojsnoszi bycz dyrbi. Chzesch pak ty Nusu a Tradanje do mojich Dnow posłacž, da sposchcz mi tež jemu s Dowjerenjom a s Lubosžju k tebi napelnenu Wustrobu. Dopomnišči so teje łobočo pschimateje Kasnje: Modl so a dzjetaj! chzu ja najpriotzy mudrišči a bohabojasnišči bycz pytač; a sprozniwje a swjedomniwje Wschitko nałozicž, schtojž moje Žiwjenje a tu Strowosž mojeje Duschie pschi-

*) Mattheja 6, 33. **) 2. Mojsas. 5, 2.

sporecž može, pač tež wschitke Poczinki psched tobu
 a Czlomekami sebi nadobycz pntacz. Tedom
 budze tež namni swoju Wjernosz dopelnicz, schtož
 David praji: Derje temu, kotryž so teho
 Knesa boji, a po jeho Puczach khodzi. Ty
 budzesch so žiwicz twojeju Kurow Džjeta;
 sbožny sy ty, ty masch so derje? *) We
 Modlitwi a swjernym Prozowanju chzu ja tebi
 wschitke moje druhe Naležnoszje a Staroszje po-
 rucžicž, ty, kiž ty te Kwjetki na Polu wodzis
 wasch, a te Ptaczki pod Nebesami sežiwisch**)
 Ty me nebudzesch ani wopuszczicž ani sakom-
 džicž: Wulki Dobytč je, schtujž bohabojasny
 je, a dosz ma na tym, schtož jemu Boh da.
 Pschetož my Niczo na Sswjet pschinešli
 nejšmy, a je sjawne, so tež Niczo sneho
 wunesz nebudzemy. Dyž pač žiwnosz a
 Drastu mamy, da nech my spočojom šmy.***)
 Hamen.

Łoš. Za psches Krysta so dżakuju ic.

Moj prieni Skutk bydž Kwalba, Džak,
 Kwal Boha moja Duscha!

Boh šlyšchi cze, haj jemu schak
 Tvoj ranschi Khjerlusch šluscha.

Schtu je cze w Rozny wachowak,
 Dyž ty we Mjeri spasche?

Schtu šlodki Wotpoczink cži dak,
 Schtu Stracham wobarasche?

*) Psalm 112, 1. a Psalm 128, 2. **) Mattheja 6, 26. 28. 30.

***) 1 Timothea 6, 6. 7. 8.

Echtu psched Sšmercju naš sakhowa,
A Strowosj wobarnowa?

Echtu nowy Džen nam skhadjecj da,
Kij se Spanja naš woła?

To by ty, Božo Lubosyje,
Po twojej Wschehomozy.

En sdjerzisch Kublo, Žimwenje,
Sby pschi naš wodnjo, w Rozy.

D. bydž ton Džen tejj pschi nami
A jonuj nasche Džjelo;

A daj, so wtwojej Bojosji
By nasche Sbojje kczjelo.

Weczorna Modlitwa na Sředu.

Kak wele jich horzy czakasche na tu ton Džen,
a buchu we swojej Nadžiji sjebani; kak wele ža-
łosjachu jemu napshecziwo, a wostaju wobfboženi
sa nim. Njekotry wostka hiscže njetk we Towar-
stwach, a njekotry sduhuje skoržbnje na bolosnym
Łozu bes Ljekarja a Wotladanja, njekotry Dom
so swešeli we Polnosji na Narodži jeneho Džjeszja,
a njekotry Dom, džejj pschi Kanju so wscho we-
šelesche, žalosji a skorži njetk, dokelž Sšmercž
jeneho Lubeho wotwołata je. Nasch Łos pač je
hiscže ton czerawschi, sbožomny. Nas ne-
nadžujzy žane Wešelje a žana Srudžba neje
potrechila. Pschezo nebudže tak. Tejj my budže-
my se Sšylsami šnadž wele Kanjoto witacž, a so
k Weczoru wešelicž. Ale tedom nochžemy sabycž,

kaſ wele Dobrego my we ſajndženych Dnach,
Ranjach a Weczorach doſtali ſmy. My paſ ſo
nochzemy njete ſ Bojoſzje pſhecziwo temu Pſchicho-
dej czwilowacz, ale chzemy ſo ſnaſcheho Sboznika
Myſlu bronicz, ſo bychmy czischie a ſ Luboſzju
horje brali Wſchitko, ſchtozj tež naſch nebeſki
Wotz poſtacz chznt. Tak ſo my tež teho Schtalta
teje Sſmerczie ſtrozicz nebudzemy.

Tchodla tež, hacz runje Czichosz a Mucznoſz
mi ſ Wotpoczinku ſiwaju, ſpominam ja hiſchcze
predy na tebe, Wotze a Kneze mojego Žiwjenja
a ryczu wet twojich Skutkow a Džiwow, a ſpomi-
nam na twoju Dobrotu a Pſhecželnoſz pſhecziwo
mi. Kneze ty ſy wulke Wjezy nademnu cziniſ,
Žiwjenje a Dobrotu ſy ty mi daſ, a twoje
Kedzbowanje je ſdzerzało moj Wodych. *)
Ale ſym da ſo ja tež ſtahnje taſ džakomny a
ſpokojny wopokaſaſ, kaſ ja dyrbjach? Ach ja
nejſym doſtojny wſchitkeje twojeje Sſmjel-
noſzje a Sſwjernoſzje, kotruž ty mi wopo-
kaſaſ ſy. **)

Nebjechu jo tež runje ſwohnoſomne ſte Skutki,
kotrež ja ſawinowaſ ſym, da bjechu jo tola ſnile
Sſłowa, kniczomne Hibanja, roſne Žadoſzje,
neſwjate Priotkwaſacza a Wobſanknenja, da ſym
ja tola wele Dobrego, Sſwjateho a Praweho
lejžo wostajit, ſchtozj ja czinicz dyrbjach. Ach,

*) Hiob 10, 12. **) 1 Mojsaſ. 32, 10.

nefhodž somnu do Šsuda, ty Prawy a Najš
šweczischi, a wodaj mi tež te newjedomne
Btudy.*)

Schať ty nochzesch Ššmercž teho Kjesch
niťa, ale so by won šo wobrocziť a žiwy byť;
schať šy ty lubowať ton Ššwjet a poštať
šwojeho Ššyna kŠšjednaniu tež samne.**)

Tu ta Wjera plodži Mjer a Wofschewenje do mojeje
šrudženeje, starošwiweje Dušhje; tu ta Wjernoš
pošylni a smuži me, so ja wot njeteť wotstupju
wot wschitkeje Neprawdosžje a šo wobnowju we
Duchu a mojich Myšlach; so by, hačž runje
našch šwohntomny Čłoweť šo škasy, da
schať ton šnužtomny šo wotednja do Dnja
wobnowi.***)

O tu te Přjotkwsacž a Přomyšlenja kať
pošbjenu a pošylnja wone moju Dušhu! Njetě
me žana Nusa wjažy nenaštroži; njetě šo ja ža
neho Rowa wjažy neboju. Ton Knes je moje
Ššwjetlo a moje Ššbožje, koho dyrbjat ja šo
bojecž? Ton Knes je Moz mojeho žiwjenja,
pšched kim dyrbjat ja šo štrožicž? Kneže, dyž
ja jeno tebe mam, da ja nicžo nerodžu wo
Nebesa a wo Semju, hačž mi runje Čžjeťo a
Dušha sawutlitej: da schať ty šy, Božo,
koiždy Čžasž moj wutrobny Troscht, a moj
Džjel.†) Hamen.

*) Psalm 19, 13. **) 2. Přetyra 3, 9. 1. Žana 4, 10.

***) 2. Corintyrškim 4, 16. †) Psalm 27, 1. a Ps. 73, 25. 26.

Łoſ. Nebydź sparna moja Duscha x.

Muczny wotpołoju Dźeło,
 Kij je Boh dał dźełacź mi;
 Wotpocjink ſej žada Cźeło,
 Smjerna Noź ſo pſchibliji.
 Ty pať Duscha neſabydź
 A Wotzewi ſo poſbjennycź,
 So by ſnim Džen dokonjata,
 A tu Noź ſo jemu data.

Wſmi ſo pomni horje ſRadu,
 Kneje, moja Radzija!
 Na tebe wſchu Staroſz kladu,
 Swarnuj tejź t'ho Kieſchnika.
 Wodaj mi Słoſz teho Dnja
 Ssmjelna, wotzna Wutroba:
 So moť ktwojem? Raju cžahnycz,
 Dyrbjakli do Sſmerczeje pannycz.

Raniſcha Modlitwa na Schtwortk.

Snoweho, moj Božo, daſch ty mi twoje Sſlon-
 zo woladacz; ſSnoweho ſpoſchczich ty mi ſažo jedyn
 Džen kmojemu Sbožu! Dyz jich Wele we ſajnz
 dženej Nožy jedyn Wopor teje Sſmerczeje panny-
 chu, da wachowasche ty wosche me. Ja czuju, kať
 nehodny ja taikeje twojeje Dobroty ſym! Ach,
 hiſhcze dalofo ſym ja wot teje Mjern, kotruž ty
 mi wotmierit ſy. Pſchezo hiſhcze ja tebe nelubuju
 ſzytej Wutrobu, ſzytej ſwojej Duſchu, a
 ſzytej ſwojej Myſlu, a ſewſchitkej ſwojej

Mozu,*) kajž ja dyrbjal, ale jedyn wulki Dziel
 mojej' Wutrobny dzerži hishcze pschezo to Semske
 a Sachodne swjasany. Pschezo hishcze mam ja
 derje tu Wolu ktemu Dobremu; ale to Dokonenje
 mi brachuje. Tu to Sponacnje mojeje Nedokonja-
 nosnje a mojeje semskeje Myšlje me srudži, a ja šebi
 Niczo tak jara nežadam, hacž so bych šo tebi derje
 spodobał, moj Kneže, a moj Botže. Ale ja tež
 steju we tej wjestej Nadžiji a Dowjerenju, so
 budžesch ty mi, dyž ja temu Rjechej wotemru, a tej
 Prawdoszi žiwj šym, dla twojeho Šyna Jesom
 Krysta Nadu a Wodacnje šo dostacž dacž. Wo-
 daj mi moje Winy! wołam ja tehodla šo ktebi
 swutrobnym Koskacjom a stym šwjatym Prjotk-
 wsacjom wjerneho Poljepschenja a Wobnowenja
 mojeje Wutrobny. Ale ty tymšamym newoda-
 wasch, kotsiž, kajž tamny nešmjelny Wotrocžk,
 te wele mensche Winy tym Šsobuczlowekam wo-
 dacž nochzedža: O da nech je to ton prawy, žiwj
 Plod mojeje Nadžije na twoju Nadu, so bych
 tež ja stajnje hotowy był mojim Winikam a Ne-
 pshecželam wodawacž, kajž šebi ja tak horzy
 žadam, so by ty mi wodawał. Za chzu dženš,
 spominajo na twoju mi we Krystušu wopołasanu
 Nadu, šo psched wschitkimi wjedomnymi Rjecha-
 mi pašž a derje czinicž tym, kiž šo nademnu
 pscherjescha. Sposchčž mi twoje Žonowanje kmo-
 žim Prjotkwsacžam a pošylu me, so bych ja je

*) Marka 12, 30.

wuwedł. Tež wołam ja šo k tebi we Do-
wjeranju na tvoju Šsmjelnoš wo Schutz a
Sakhowanje sa me a sa tych Mojich; a tež wo
Pomož we tym Dželi mojeho Powołanja.
Wšehošmjelny, bydž ty mi jedyn šylny Boh, a
njedy, dyž ja tu Semju wopuszcziez dyrbu', kro-
nuj moju Wjeru štym Wešelom teho wječneho
Žiwjenja a štym wječnym Wokšewenjom psched
tvojim Woblecžom.

Ty wješch, moj nebeski Wotze, šhto mi na
Semi to Najlubsche je; ale dy by jo ty džens
wotemne tornyl, da bych ja pobity do Procha
panył. Ale dyž bych šwoju Bolosž wupłakał,
da bych ja na šwojich Kolenach wołał: Ton
Knes bje mi dał; ton Knes je wsat; to Meno
teho Knesa bydž kwalene.*) Ty wješch, moj
Božo, šhto je mi na moju Duschu swjasane, a
kač radny bych ja hishcze dobre Šsymjo wušy-
wał, nedyrbjal tež šo ja na tych Žniach srado-
wacž — tola, chyl ty džens nademnu roškaso-
wacž: Kneze, niž moja, ale twoja Wola šo
stan! — Dy by me ty džens wot mojeho Džeta
wotwołał, wotmelčzał šo ja nebych psched tobu,
o Šsudniko, ale ja bych reknył: Kneze, wono
je šo stało, tač wele hacž ja samozach, šhtojž
ty pschikasał šy; ale tu je hishcze Kum.**)—
Daj mi tu ton Kum pschežo bole psches šwojerne

*) Hiob 1, 21. **) Lukascha 14, 22.

Dzjeło wupelnicz, daj mi tež ton dženſniſchi Džen
ſienym dobrym Skutkom kronowacz! Hamen.

Łoſ: Jehovah, tebi chzu ja spjewacz ic.

Ja chzu cze, Božo, poſbjehowacz,
Ty bje moj Schkit we Nožy ſajndženej.
Ja ſym moł w Mjeri wotpoczowacz,
Ššmercž, Neſbožje me nejſtej podejſchtej.
Schtu ſym ja, ſo ty me tak lubo maſch
A ſažo jedyn Džen mi kŠbožu daſch?

Zich wele nejſu w Mjeri ſpali,
Šsu jałoſžili tu Nož w Bolofži,
Ššnadž wele ſu to Ranje ſtali
Na ſwojich Kubłow horžym Popeli;
Zich wele je Ššmercž wotſal ſrabnyła
Ššnadž nenadžujžy ſteho Žiwenja!

Ach ja chzu ton Džen wobradženny
Da ktwojej Čjeſži, Božo, nałožicž.
Pſcheš twojho Ducha poſylnenny
Čhzu ja wſchje Šloſžje podtkoczicž;
Po Jeſuſowym ſwjatym Wopismi
Ty moja Moħa dženſka ſwojeru dži.

Weczorna Modlitwa na Schwortk.

Wſchitko je woczichło. Poſdſje Nožy haſne
hiſhcze tu a tam jena Ššwjeczka, džež jedyn poł-
khorſy Nan, aby jena wopuszczena Maczer hiſhc-
cze Klieb ſa te łodne Dzieczatka warbowacz pyta.
Hacz do Połnožy je tu hiſhcze ſloſchtſny Hawt, a
ljedom na Ranje ſdriemne tam jedyn Khorſy.

Ton Neczisty a Složnik brodzi psches žyłu Nož
we wschitkich Kuczikach wokolo, a ton šwjerny
Hospodar spoczne hižom sažo šwoje ranische
Džjelo. Njekotry pyta pschi Weczoru s Doma
wucžeknyč, a we Towarstwach Swebelenje nama-
kacz; ale štmureneho Czola wroczi won šo sažo
dom — a to šte Šswjedomnje sescheri to cziche
Spanje sjeho Woczow.

Ach šo bych tola ja jako Kšcheszijan smyšleny
a žywy był a šo we Wschitkim po tym Snamenju
Jesufowym djeržat, ktemu schat šym šo ja šwe-
czit a šlubit psched tobu, Wotze nascheho Knesa
Jesom Krysta, kiž ty tejš moj Wocžez šy. Teho
dla pschepytuju ja njetko, pschi Wobsanknenju
jeneho Dnja, kak ja hacž dotal po tu tym mojim
Šslubenju žywy był šym. Krystus je nam
Cžlowekam wot tebe scžineny k Mudroszi a
k Prawdoszi a k Šsweczenju a k Wumozenju.*)
Ššym da ja pytat tu te nebestke Kubla, kotrež
tejš mi we nim podawane budža, šebi nadobycž?
Čzeszju da ja we nim mojeho nebestkeho Wucžerja,
moje Snamjo we Bohabojoszi, mojeho Wo-
džerja k wječznemu žiwenju? Je tejš wemni to
Šmyshlenje teje Poniznoszje, teje Čzichoszje, teje
Ščžerpliwoszje, teho Wodawanja, teho Derje-
czinenja, teje Luboszje k tebi, kotraž we nim šo
k tebi horesche, we tym Nesmasanym, Wošokos-
posbjenenym? Čžinju a dokonjam tejš ja to

*) 1. Corintyrskim 1, 30.

Dzjeło swojeho Dnja tak swolnimoje a staro-
blimoje, tak swjernje a swjedomnimoje, kaj won
te swoje dokonese? Snesu teź ja tu Horzoś
a Wobczeźnoś teho Dnja tak mjernje a czischje,
kaj won? Sapschimnu a natožu teź ja koź-
dziczkę Składnoś, so bych mojim Sobubra-
tram wuzitny był, a dobre Ssynjo kjenym
pschichodnym žnjam rošywał, kaj won?

Moj Božo, dnź ja we mojim Pschepytowanju
tajke Praschenja mojeho Kscheszijanstwa sam na
so stozuju, ach kak wele Sslabosjow, Brachow
a Pschestupenjow dyrbu so ja tedom psched tobu
wobskoržowacz! Kak wele Mozy maju hiscze te
Smyšlenja, Swuknenja a Snamenja tych Czlo-
wekow tu teho Sswjeta na mojim Kosomi a na
mojim Sadzerženju! Kak husto dam so ja psches
hubenu czlowsku Bojoś, netriebnu a newuschnu
Spodobliwoś, Ejenosť a Tornoś wotdzeržecz, so
zylje Kscheszijan nejšym, ani we Myšlach, ani
we Skutku! A kak dalofo šym ja hiscze wot
teje Mjerny Kscheszijanskeje Dokonjanoszyje wotdžes-
leny. D mjej Sobuczepenje stwojim klazatym,
bludžatym Džeszjom, a wodaj mi moje Winy,
kaj ja šlubju, so teź ja chzu wodawacz swojim
Winišam! Za nochzu we Pschichodzi wjazy jako
Kjeschni psched tobu namašany bycz, so by
Krystuš Kjecha Sstuzomniš nebył.*) Za chzu
we Pschichodzi teź tam po tym nebestim Powo-

*) Galatiskim 2, 17.

łanju Bożim we Krystuſu żywy być pytać, dzej
me Szamopschewinenje, Bjedzenje a czechke
Wopory kochtuje. Kneze, wucz me czinicz
po twojej Woli, twoj dobry Duch wedz me
po prawym Puczju!*) Hamen.

Łoſ: Weſel ſo, o moja Duſcha ic.

Jedyn Dzen je wot mojego
Žiwjenja ſaſ' minyt ſo;
Da pak won wot fromniſcheho
Žiwjenja mi Szwjetsenjo?
Ach, ja ſrudny poſnaju,
Luby Božo, pſched tobu,
So dyrbjak we Njewi wostacj,
Dyrbjak prawe Njnto doſtacj.

Alle Botze wſcheje Nady
Mjej ſchak ſomnu Sczerpliwosj,
Wodaj moje rjeſchne Pady,
Schak twoj Szyn je czinik doſj.
Kronuj me ſe Szmjelnoszju
Sejz na tu tym Wecjoru;
Ljepe, hacj dženſ, chzu ja labacj
Twojich Puczjow a cje jadacj.

Swarnuj da me po Luboszi
Tu Noz, ſa ja wotzucju
Zutſje knowej Poſkluſchnoszi,
A cje dale neſrudju.
Dyrbjaka pak tu tu Noz
Wotſal wſacj me twoja Noz,
Da nech w Paradisu budu
Sromadzeny ktwojem' Ludu.

*) Psalm 143, 10.

Ranisha Modlitwa na Pjatk.

My smy sašo s Noweho tej Strachnoszi teje
 Ssmerczje wuischli, a to mlode Žiwenje nedyr-
 bjalo žane Wefelje sa nas mjecz? Haj wono
 me s Koschtom kmojeho Powołanja Džielu wedže.
 Za Starosz sa tych Mojich dyrbi bes tymi sem-
 skimi Staroszemi mi ta najprienscha bycz. Nech
 kebi ton myšli, aby tamny praji, schtojž won
 sechze: ja chzu jeno czinicž, schtojž ja czinicž wi-
 nojty hym.

Kak bryschnje pač budže mi ton Džen wu-
 czeknyč. Sawjernje to Žiwenje je kusche; a
 czim bole wone wotbera, czim kuschischi žo nam
 kojždy Džen sda bycz. We Mtodoszi mjejachmy
 my pschezo Czaj wosche, we wofoschej Staroszi
 nam tonžamy nidy nedořane. — Moj Božo a
 Wotze, o so bych ja ton drohi Czaj tak prawje
 kmojej Sbožnoszi nałožil!

Twoja Pschitymnoř, Wschehoschudžomnoř
 a Wschehowjedomnoř pshecziščezi a wobziwi me
 we tu tym Wokomiknenju a dyrbi me we kojždym
 pschichodnym napominacž, so bych žo ja twojeho
 šwjatkeho Widženja bojal. Dy by žo mi tejš
 runje radžilo, so bych ja šwoje Pschestupenja
 psched teho Sštonža Sšwjatkom a tymi Wo-
 czemi wschitkich Czlowekow potajil: da wob-
 dawasch tola ty me, a snajesch wschitke moje
 Pucžje. Dy bych žo ja tejš wupařil slych

Ⓒ

Skutkow, bych pak srjeschil psches nerosomne
 Sswarenje a Kleczje, loschzy smyflene Roczenje,
 wopake Pschisahanje, psches Kzje, Pschistodzenje,
 ste Ryczje a snite Zorty: da schak žane Ssto-
 wo na moj Jasyk nepschindze, kotrež ty,
 Kneze, neby wedzil,*) a kotrež ty sudzicz ne-
 budzesch. Dy bych ja tež swohnkach jene pschi-
 stojne Žiwenje wedl,, bych pak Nepopsheczie,
 Weczenje, Wefelje na zusym Nesbožu a Hu-
 benstwi, Skuposz, neschwarny Roscht, a Las-
 komnosz we mojej Wutrobi, fajž Nerjad horje
 rosž dał, da bych šo ja tola tebi nelubit, ale bych
 šo twojeho Ssuda bojecž mjeł; pschetož sbožni
 šu jeno czi, kotsiž czisteje Wutrobny šu, haj
 jeno woni budža tebe widzicz **) Tehodla chzu
 ja tebe stajnje a wofebnje tedom psched Woczo-
 maj a we Wutrobi mjecz, dyž ja spytowany
 budu, šo bych neprawje czinit a pshecziwo twojim
 Kasnjam šo sadzeržak.

Alle to Pomyšlenje, šo ty tež Sswjetk wschit-
 keho Dobreho šy a wschitkeho teho, schtož šo na
 Sswjeczi k Wobsboženju tych Czlowekow stane,
 to pošylu ty, wobzim a sbjehaj moju Lubosž a
 Sahorenje k Bohabojoszi a Prawdoszi. Schak
 dyrbu ja tak wele Dobreho we Potajnym czinicž;
 schak ja pschi Wopokasanjach tych Dobrotow tej
 liweej Kuzy nešmjem wedzicz dacž, schto ta
 Prawiza czini; o kak budže me tedom to Po-

*) Psalm 139, 4. **) Mattheja 5, 8.

myšlenie pošylnič, so ty, Wortze, tež do
Potajneho ladašč. *) Nech tež tehodla pschezo
ton Sswjet moje dobre Skutki pscheposnaje a
sije wukladuje: Ty tola snajesch moje Myšlie
a Wotpoladanja, a samožesch šamlutki sjenym
wjestym a prawym Ssudom tu Czistosz mojich
Myšlow rošudzić.

Ty paš snajesch tež moje Naleženja, tež te-
Rudženja a Starošje mojeje Duschie, kotrež ja
Nikomu sjewicž nešmjem a nemožu, a šamo
moje Sdychowanje tebi neje potajene. Psched
tobu chzu ja tehodla stajnje sdziejazym Dowje-
renjom šwoju Wutrobu wušypacž a Troshta a
Pomožy šo wot tebe nadžecž. Ty šy blisko
Wschitkim, kotsiž šo ktebi wołaju, Wschit-
kim, kiž šo wo Prawdzi ktebi wołaju; ty czi-
nišč po Woli tych, kotsiž šo tebe boja, a
šlyšisch jich Wołanje a pomhašč jim. **)

Tež tedom napošletk, dyž ta pošljenja mojich
Schtundow bije, dyž moji Pscheczelsjo nasdala
stupaju, moji Lubi mojeho Woblecza šo strachuja,
a ton cziemny Doł teje Sšmercze šo samne wo-
tewrja; tež tedom neboju ja šo žaneho Nesboža;
pschetož ty Kneže šy pschimni; ty budžesch tež
me wumoz wot wscheho šleho Skutka, a
mi sbožnje dopomhačž kšwojemu nebestemu
Kralestwu. ***) Hamen.

*) Mattheja 6, 6. **) Psalm 145, 18. 19. ***) 2. Timo-
thea 4, 18.

Łoſ: Bojo, Kneze teho Śwjeta ic.
 Ty, kiz wſchitke ſwoje Skutki
 Wot Wjecznoſzje lubujefch,
 Ty Czefz ſaſtuziſch ſamlutki,
 So ton Džen ſaſ' pſchimedzefch,
 Nam, kiz ſmy my Njeſchnizy
 Hodni twojej' Menady.

Ale, Kneze, ty ſo ſmjeliſch
 Nad nami taſ wotzowſzy;
 Dobroty nam ſobudzjelifch,
 Predy hacz cze proſymy;
 Twoja Luboſz, bojſta Moſ.
 Gonuje naſ Džen a Moſ.

Bydź da dženſ po twojej Nadzi
 Dale ſnami pſcheſ Kryſta;
 Nech naſch Skutk ſo derje radzi
 Sa Czaf a ſa Rebeſa.
 Pomhaj nam neſz Wobczejnoſz,
 W Horju dai nam Eczerpliwofz.

Weczorna Modlitwa na Pjatk.

Ja tebe pytam pſched kotrymž ja dženſa khodzil
 ſym. Haj ja ſym pſched tobu khodzil, hacz ja
 runje teſz huſto bludzil ſym; twojej Woczi ſtaj
 me widzitej, dzejž ja teſz bjech, a jeju Poladanie
 czifchczefche ſo łoboſo do mojej' Duſchje nuž,
 ſchtojž ja teſz czujach a myſlach. Tebi ja tehodla
 netrebam wot mojeho dženſniſcheho Czinenja a
 Woftajenja Rachnowanie wotpołozicz, ty ſy jo
 hižom do tych Knihow teje Wjecznoſzje ſapifał;

ale sam se sobu chzu ja we twojej Pschitymnoſzi
rachnowacz, a chzu ſo łoboſo hanibowacz mojich
Brachow. Sa wele Dobreho dżakuju ja ſo
tebi tejż dženſ. To žiwenje ſy ty mi a tym
Mojim ſdżerzał, a snim te Kubła, kiż my wob-
ſedzimy. Wſcho, ſchtojż naſ čžera ſweſeli, je
ſo nam tejż dženſ doſtało. Da ſo ja tejż dale
tebi poruczju. Neſtarajcže ſo wo jutſiſchi
Džen, pschetož jutſiſchi Džen budže ſo wo to
Sſwoje ſtaracz!*) Tak wucžeſche njedy twoj
jeniczki rodženy Ssyn, Wotže we Nebefach, ſo
by ſnaſcheje Wutroby wſchitke nemjerne, čžeſchke
Myſlje a Staroſže wo to Semſke wuhnał.
Kał nedyrbjal da ja tehodla moje žiwenje a
Potrechenja twojemu wſchehomoznemu, Luboſže
połnemu wotžnemu Saſtaranju dowjeriž, kotrež
ſchał Wſchitko wodži a ſaſtara, kotrež ſchał tejż
te Ptacžki pod Nebefami ſežiwi a tu Trawu na
Polu wobleka! Nejſym da ja wele wjažy hačž
neroſomne Stworenje a Kwjetka?

A dyž ja na ton ſajndženy Bjeħ mojeħ ži-
wenja a mojich Podacžow poladam, kał mudrije
ſy ty Wſchitko wodžil. Skał wele Srudoby ſy
ty me hižom wumol, ſkał wele Strachozjow me
hižom wutornył, ſkał wele Weſelami a Dobros-
tami ſy ty me napowjal, kažž ſmožneju Njeħu!

Na tebe, Kneže, dowjerju ſo ja, a proſchu
tebe: newopuschcz ty me! Na tebe čžiſnu ja

*) Mattheja 6, 34.

wšitke swoje Starosze, ja tebe proschu: staraj
 so samne!

Schať by ty ton prawy Boczez, nade Wšit-
 kim, schtojž Džeczi rjeka na Nebesach a na
 Semi. Tvoje Wodženja su derje husto potajne,
 a knewuſljedženju, ale kojždy Čzaſ mudre a na
 moje Sbožo ſtožene.

Čzi moja Staroš najmenscha
 So Kneže nepotaji,
 Kiž mojej Duſchi ſeſtheadja,
 Ty! kiž Wšcho kŠwjetku ſtaji.
 Schtojž twoja Ruka poſzele,
 Je tola moje Sbožje,
 Nech tež je Brjemjo najwetsche,
 Kiž wŠwjeczi trechicž moje. —

Staraj so tehodla, wjeczny Wotze tych Čzlo-
 wekow, staraj so džens a kojždy Čzaſ samne,
 staraj so sa moju Duſchu a sa moje Čjeto, sa
 moje ſemſke a sa moje duchomne žiwenje; staraj
 so samne a sa tych Mojich a sa wšitkich mojich
 Šsobuczlowekow, tať kajž samne. Tež na mo-
 jich Nepsheczelach dai to Štonzo twojeje Mi-
 loſzje a Nady ſeſtheadžecž a žonuj jich. — Haj ty
 budžeſch to čzinicž, ty budžeſch moju Proſtwu
 wuſtyſhecž, pſchetož ty wjeſch, ſchto ja potrebam
 a ſnajeſch mojej' Wutrobny newureknene Šdycho-
 wanja; tehodla woczakuju ja na tebe, moj Božo
 a Kneže, na tebe ja woczakuju kojždy Čzaſ.
 Šchrujž pod Pſchikryczom teho Najwo-
 ſcheho ſedzi, a pod Kłodkom teho Wſcheho-

mozneho pschebywa; ton rekne ktemu Knez-
 sej: moja Nadzija a moj Rod; moj Boh, na
 kotrehoz ja so spuschezam. Mon budze me
 se swojimi Perami pschikrycz, a moja Na-
 dzija budze pod jeho Kschidkami.*) Hamen.

Łoś: Luby Jesu, my smy tu ic.

Swjetly Dzen nas wopuscheja,
 Jesuś ton knam pschikhadzuje;
 Cjomowa Noz so pschiblija,
 Jesuś Krystuś rośwjetluje;
 Czijelny Mjer kej Czieto žada,
 Duscha na Jesuśa lada.

Wjesdy kczjeja na Nebju,
 Krystej moja Luboś kczjeje;
 Semju Noz ma symnischu,
 Jesuś moju Duschu srjeje;
 Wobokosziach Mjeśaz khodzi,
 Na Semi me Jesuś wodzi.

Duscha, Duscha neboj so,
 Jesuś Krystuś je czi k Stroni,
 Bozi Jandzel psches neho
 Wschitke Strachi wot nas honi;
 Na Jesuśa wtwerdej Wjeri
 Wufnu ja njetk w Bozim Mjeri.

Kanisha Modlitwa na Šobotu.

Nač to tola tak, so te Prjotkwsacza nascheho
 Poljepschowanja, kotrež tola nidy žylje we nami
 newuhafnu, pschezo tak mało wuwedzene budza?

*) Psalm 91, 1. 2. a 4.

Sawjernje tehodla, dokež my jo nidy s Prawdu snimi nemjenimy. A na czym ty to pytnesch? Na tych Saczuczach a Myšlach, kotrež smolom rano snami wotzucza. Ta Myšl nascheho Poljepschenja neje smolom rano to najpriensche we naschej Duschi, tehodla šo tež wona we prawej Nuternoszi nemože najpriotzy k Modlitwi posbjenyč. Haflej dyž nas Njeschto wulke a nenadžite we naschim swuknenym Žiwenuj podějndže, dyž nas, aby nascheho Blischeho Boži Prut sbije, potom haflej šo nascha Duscha na Modlitwu dopomni, potom chzemy šo my poljepschowacž.

Dyž my to nad nami a na Druhimi widžimy a šhonimy, da chzemy smolom rano pschi naschim prjenim Wotzuczenju na šo šamych a na nasche priene hischče czjemne Saczucza a Pomyslenja kedybowacž. Te Nakhilenja, kotrež najpredy šo we nami hibaju, te pschimaju najkobscho do tych Potajnoszjow nascheje Wutrobny nuz. A dyrbymy šo my tych Pokhilenjow hanibowacž, da nech šo to stane we Czichoszi psched Bohom. Snim, stym Wutrobom Pschepytarjom, chzemy najpriotzy njekotre Wokomifnenja šami byč, predy dyžli my tym Naschim psched Woczi stupimy. Chzemy predy naschu Myšl a Duschu wobstaracž, predy dyžli nasch Ert wotewrimy! To we Modlitwi wobsanfnene Wobroczenje k Dobremu a ta na nascheho Boha stajena Nadžija nech nas temu Dnej napshecziwo wedže.

Da moj Božo posłuchaj tež njetk na moj
 Łoſ. To Źiwenje ſy ty mi, moj Božo a Botze,
 daſ, Dobrotu a Weſelje ſy ty mi ſkicził, a
 twoje Keđžbowanje ſdžerži moj Wodych. *)
 Tež we ſajndženej Nozy wſa ty me pod Kſchidła
 twojeho Saſhowanja, taſ ſo ja ſtrowy a poſyl-
 neny njetk runje jaſo k nowemu Źiwenju wotzucził
 ſym. Teho ſweſelu ja ſo psched tobu, a ſa to
 dżakuju ja ſo tebi ſytlej Duſchu. Derje paſ
 dżeržu ja ſwoje Źiwenje ſa jara wulku Dobrotu,
 dokełž beſ tehoſameho nebych ani to Dobre wu-
 žiwacz, ani to Dobre czinicž moł. Derje ſmu-
 cza huſto Kudženja a Wobcžežnoſyje ton Džen
 mojeho Źiwenja a ja czuju ſo mucžny a wob-
 cžeženy pod Brjemenjom tych Czerpenjom a
 Staroſžjom. Ale ton Pucz naſcheho ſemſkeho
 Źiwenja hužno hinaſ neindže, hacž psches Nož
 k Swjetlu, psches Czerpenja k Weſelu, psches
 Spytowanja k Pschekraſnenju, a taſ pschindu ja
 k tej poſtajenej Mjeri jeneje czisziſcheje a woſoſcheje
 Sbožnoſyje pschezo bliže.

O ſo bydžich ja ton dotalny Pucz mojeho
 Źiwenja ſtajnje we tajkich Myſlach a Koſpomne-
 nju pscheiſchoł. Ale ach, tudy dyrbu ja, Wſche-
 howjedomny ſo ſam psched tobu wobſkoržecz! Te
 ſhubene a hubenje nałožene Schundy wotpoczujia
 a cziszcza czješczy, kajž Skaty, na mojej Wu-
 trobi a žane Koſkacžje neſamože je wjažy wrocžo

*) Hiob 10, 12.

pschinesz. Schto dyrbu ja njestk czinicz? Moje Dny wotbjenu, kajz Rjeka, a ja budu pschi Roztach teje Wjecznoszje, predy hacz sebi jo myslu. Ja chzu tehodla kwatacz a swoju Duschu wumoz. Ja moje Poljepschowanie nochzu wotstorkowacz, ale bewscheho Sakomdzenja a wjernje sa tym so pytacz, schtojz tebi spodobne je, a me mudrischeho a ljepscheho, spokojnischeho a sboznischeho czinicz samoze. Ja chzu pschiberacz pytacz, kajz na Posnaczu, tak tejz na Luboszi ktebi; ja chzu moje Pokhilenja a Zadoszje stajnje twojej Woli podczisowacz, ja chzu we Poniznoszi psched tobu khodzicz, swjerny bycz we mojim Powołanju, sdzerzliwy we mojich Wešelach, sczerplivy we Tyschnoszjach, wešely we Nadziji, a sproznivy sa to Sbozje mojich Sobubratrow. Ja chzu na tym Semskim swjerny bycz pytacz, so by ty mi to Nebeske dowjericz moł. Pokhly me, moj nebeski Wotze, ktemu sbozomnemu Wuwedzenju tu tych Wobsanknenjow, a Prjotkwsaczow s Mozu s Wobokoszje. Stwor wemni Bozo czistu Wutrobu: a nesmi swojeho swjateho Ducha wotemne.*) Hamen.

Łoś: Nebydz sparna moja Duscha ic.

Dyz b'du njedy stann'ho Spanja,
 Riž Ssmercz rjeka, horjestacz,
 Frej wot Grudžby tu t'ho Kanja
 Kenschē Sera woladacz:

*) Psalm 51, 12. 13.

D, ted' hinaſ wotzucju!
 Moj Pucj je jno na Konzu.
 Staroſz b'dje, fajz Eſon po Spanju,
 Bulki Dnjo na twojim Ranju!

Daj, ſo jadyn moj Djen tebi.
 Neb'dje ſkorjicz, Eſudniko,
 Rij ty ſWjecnoſzju naſ ſdebi,
 So bje zyly podarmo!
 Tejj dzienſ hiſhcje wotzucju,
 Djaſ cji Kneje woproju!
 Kojjdy moj Djen nech me kruczje
 Pſcheſ Placj, Radoſz ktebi nucji:

So moł radny na ne ladacj,
 Dnj moj poſljeni Djen dje. —
 Dnj b'du ſſmertnem' Dolej padacj,
 Me moj Pſheczel woptacje,
 Ted' Etyſt Eſmercije polož mi,
 Daj, ſo ſym ton Eſylniſchi,
 Moł ho kNebju pokafowacj,
 Ejeſz cji, Kneje Eſmercije, dawacj!

Weczorna Modlitwa na Šobotu.

Šaſo ſteju ja pſchi Konzu jeneho Eydženja,
 luby Wotze we Nebefach, a pſchewidzu, kaſ na
 kojjdym Ranju twoja Dobrota nowa namni bje-
 ſche. Se Staroſzju ljeha ſo njek taſ wele Ezo-
 wekow. Tejj ja nedžielu ſo beſ Staroſzje wot
 tu teho Dnja a Eydženja, pſchetož won wiſy twer-
 dže ſtymy pſchichodnymy romadžje — ale ſawjernje
 ſtaroſziwy ſym tola jeno wo moje Poljepſchowanje.

Ljepſchi chych ja dženſ być, hač ja čera bjech, a dopelnene dyrbi to Prjotkwsacnje być, aby moje Wobroczenie ſo nidy ſtač nebudže. —

Alle, ſym da ja wjerny Kſcheſijan był, a lubował Boha a Bratrow, ſwjerny we ſwojim Powołanju? Tež wy moji Lubi, woſ' to me, a we mojim Domi, praſchejče ſo ſwjeru koždy ſam ſebe ſa tym, wobhonče ſo, pſchepytajče a pſchemyſlcže ſebi koždu Shtundu teho ſajndže-neho Dnja, kožde waſche Kynče, Myſlie a koždy waſch ſjawny a potajny Skutk. A dyž ſo teho Słowa, aby tamneje Myſlie hanibowacž dyr- bicže: da džicže wohn, kaž ja, dyrče na ſwoju Wutrobu, a wobrocžče we Ponižnoſzi pſched Bohom ſwoje Woblečžo k Semi delje. Alle wſmicže najpredy moju Kuku, a dajče mi tu waſchu na to: my chjemy ſo poljepſchowacž, jedyn teho Dru- heho wot teho Wokomiſnjenja. To tola nech Boh ſwarnuje, ſo dyrbjalo ſnami jeno ſtajnje pſchi- wječnych Prjotkwsacžach ſtejo woſtač. Nje, my dyrbimy ſebi hižom po krotkim Čaſu weſelje do Wocjom poladacž, a ſwutrobnej Radoſzju ſebi Kuku na to dacž mož: my ſmy ſo poljepſchowali!

Pſchetož laj, kač čjekaju wone, te Dny a Shtundy, te Nieſazn a Ljeta, kotrež twoja Nada, o Božo, nam ſpoſchči! Ach wone čjekaju jačo bychu lecžite. Tak budže ton poſljeni naſchij Dnow pſchineč, predy hač ſebi myſlachmy a ſo nadžijachmy; pſchetož Člowekej je poſtajene

junu wumrecz, potom pak to Ssudzenje. *)
 Kak wulke a wazne Pomyslenje! Ssyn ja pschezo
 na ne spominat, a po nim žiwý byl? Je ta Wjera
 na Ssud a Sapłaczenje me pschi wschitkich mojich
 Smyslenjach a pschi mojim Czinenju wodžita?
 Ssyn ja stajnje dobre Sswjedomnje sakhowat
 psched tobu, tym Wschehowjedomnym, a psched
 Sswjetom? Ach kak husto bym ja twoju swjatu
 Wolu pschestupit, kak husto swojim Požadanjem
 a Žadoszjam runy Pucz hnacž dat; kak husto
 Ssłowa rycžat a Myslje myslit, kiž rjeschne
 bjechu; kak husto bym so ja do teho Džeta,
 Rosproschenja teho Ducha, Wefeloszjom a Sta-
 roszjom teho Žiwjenja tak łobožo sawadžit, so
 wone, kajž lute Czernje tu Starosz wo to Sbozje
 mojeho nesmertneho Ducha sadubychu; Ty wi-
 dzisch me a snajesch me, Kneže, a sposnajesch moje
 Myslje nasdala. Ty widzisch, kak ja jo mjenju.
 O nesaczis me wot swojeho Woblecza, a
 nesmi swojeho swjateho Ducha wotemne!
 Schtu može wedzicz, kak husto won bludzi,
 wodaj mi te potajne Bludy! **) Ale ty by
 nadny, moj Botze, haj wot wulkeje Sczerpli-
 woszje a Nady; ty nochzesch Ssmercž teho Kjesch-
 nika, ale so by so wobrocžit a žiwý byl. Tvoj
 jenicžki rodženy Ssyn je nam to wobswjetsit, a
 se swojej Krwju sweczje sasylowat. Tehodla
 schtuiž do twojeho Ssyna wjeri, ton nepschindže

*) Hebrejskim 9, 27. **) Psalm 19, 13.

do Suda. A tu to Sslubenje posbjene a smjeruje mojeho Ducha, so ja tola sWeseloszju ktebi horje ladam, hacz runje me moj Rječ k Semi delje cziszczi a shibuje. Haj Božo, ty nejndžesch somnu do Suda, pschetož pola tebe je wele Wodawanja. Ale to nech moje Sswjedomnje sparne neczini, to nech me ljeneho a nezrodneho nesczini; to nech me wele wjazy pošylni a czjeri, so bych ja swoju Wutrobu wucziszil wot wschitkich mormych Skutkow a tebi služil, temu žiwemu Bohu, a so bych moju Wutrobu a žiwjenje tej Mudroszi a Bohabojoszi šweczil, kotraž šo tebi spodoba. Potom možu ja tu sazloženu Nadžiju sapschimnycz, so, hacz runje to Weselje teho Sswjeta saindže, ja tola po mojim nesmertnym Duchu hacz do Wječnoszje wostanu. Da njetko nech Ssmercz pschindže džens aby jutšje; nech mojeho žiwjenja pošljenja Schtunda bje we tu tym, aby we pschichodnym Vjezi: — ja šym wjesty, so ani Ssmercz, ani žiwjenje me džjelicz nemože wot teje Luboszje Božeje, kotraž je we Krystušu Jesušu, mojim Knesu. *)

Łoš. Schtujš Bohu werschnemu šo poda ic.

Stym Tydženjom, kiž wobsankuju
 Nej' Boža Sswjernosz pschestala;
 Haj wschudjom, dzejš ja poladuju,
 Šso šjewi jeho Dobrota;
 Psched Stym je won me pschikrywaw,
 Dosz wscheho Dobreho mi dat.

*) Römer 8, 38. 39.

Tak Pata neje starosziwa
 Sa Kurjatka, kiz lubo ma:
 A Duscha by ty rospomniła
 Tu Lubosz, kiz so tebi da?
 Rak moła ty psched Szudom stacz
 Chynt dzien Boh stobu rachnowacz?
 O Bozo, ja bym Njeschnik khudny,
 Kiz twojej' Nady hodny nej';
 Mi wodaj moj Njech, moje Bludny,
 Tvoj dobry Duch me poljepschej;
 Nych bym nebl wulku Wobczejnosz,
 Ja mam na twojej Nadzi dosz.
 Ja Nespokojnosz wschitku s dalu,
 Ty nejby Nik'ho sapomnik!
 Haj Kneze, ja cje sa wscho kwalu,
 Schtojz mi by s Nady wobradzik!
 Daj tejj tu Moz mi czischje spacj,
 Chynt wotzowszy me wachowacz

Druhe Modlitwy.

Modlitwa pschi Wobsanknenju Ljeta.

Wono so sda, so je Boh wopschestal dzjelacz
 we tym rjanym Stworenju; ale kajz sproznawa
 Macz, plodzi won we Potajnym a myšli na nowe
 Žonowanie. Nasche Pola by prosne, ale kač
 połne by nasche Broznje! Kajke Žonowanie je nam
 tejj sa tu tu Symu pschihotowane! A schtojz to Ljeczo
 nebye sesrawilo, to porodzi hishcze to Nasymnjo.

Schto so runa temu Wefelu teho Znjejera!
 Jeho kizate Dzeło je jemu sapłaczene, jeho Na-
 dzija jeho neje sjebata, haj to Zonowanie teho
 Knesa je hiszczje jeho Myšlje pschetrechito! — Kaś
 husto ladasche won starosziwje na swoje Hona,
 dnž horjestupate Nemedro a hizom tam a sem pa-
 date Krupy jeho Wusnywej se Skazjenjom rožachu;
 Kaś husto won schorzym Žadanjom a sProstwu
 Nebju ladasche, hacž po dołhim Horenju teho
 Sstonza tola žana Mrocžalka nebudže miłny
 Deszczik pschinesž! — Ale njetk je ta Starosž
 nimo! Ton Knes nasch Boh je Wschitko derje
 czinił, ton Czaj, kiz so neplodny sdasche, bje
 jara služomny temu Krajej; ton Ssyn je sakho-
 wany, težnje su radžene. Schto runa so naschemu
 Wefelu? Nicžo, hacž nasch Džak. My sebi
 radži damy dosž bycz na tym, schtož Boh da,
 schak won nam bohacžje nasch wschjedny
 Kljeb dawaj! Tež, Wotze, we tym Bjezi teho
 Tradanja dowjerimy so my twojemu lubemu
 Sastaranju!

Moj Božo, tež temu sproznemu Dželaczerej
 teje Semje by ty Wefela, haj hiszczje wele wetsche
 Wefela pschipočasak, dnžli temu Wobydleraj tych
 Murjow Mjestach. Ja dželam stajnje pod Na-
 kedžbowanjom teho Stworiczela, ja bym kajž
 Sobudželaczjer Boži, a ton Žandžel teho Knesa
 dže stajnje predy me. To žune ransche Sswitanje,
 we kotrymž ja wotzucžu, te riane ransche Sera,

dyž na moje Polo du, to lube Ssłonzo, kotrež
mi napscheczimo pschindze, ton Wjetr, kiž me we
pschipołnischej Horzoszi wobkłodzuje, ton Deszcz,
kiž pschi Weczoru s Nebja pada, a Mjeřaz a
Wjesdy, kiž mi kłehwu šwjecza — to a Wscho,
schtož Kijane a Straschne je we Božim Stworenju,
to je mi Wscho jedyn Pořoť Boži kemni, a tať
husto hacž tež pschindze, won mi nidy šnadny
neje, pschetož stajnje me won s Noweho wot Boha
wita, a jeho Kasnje pschinoscha.

Tať Kneže wobdawasch ty me wschudžom a
stajnje, a tež we tym šajndženym Čzasu by ty me
šdzeržat. Haj twoja Ruka wedže me wschu-
džom, a twoja Prawiza šdzerži me.*) Skoro
budže sašo jena wulka Schtunda mojeho Žiwjenja
wotbicž. Hischeže šym ja we tu tym Žiwjenju,
ale šady Mrocželje steji hižom ton Zandžel teje
Nesmertnoszje a kiwa mi. Miliony panychu we
šajndženym Čjeczi k Wotpoczinkej mucžni wot Kežje
šwojeho Žiwjenja. Ta czorna Khoros teje Sšmer-
czje serawa stajnje a ta žyła Semja je jedyn wulki
Kow. Predn nas wuřywa to Žiwjenje šwoje
Kožje, ale šady nas žnjeje je ta Sachodnosž.

So by ty mi stajnje blisťo, so me stajnje
twoja Dobrota napomina, dyž moja Wutroba
we Prořchi cže šabydzuje, to me pschi Kospucžu teje
Sšmercžje troschtuje. Twoja Krařnosž šwjecži
šo mi na wschitkich mojich Pucžach. Bydž wořofo

*) Psalm 139, 10.

Kwaleny miłny Wotze, so twoje jasne Woczo
 bes Pšestacza namne ladasche, so twoja Luboš
 neje wopschestala. To je Nada, so šym ja hiscže
 žimy, Nada, so moja Nadžija šo psches Row po-
 sbjene, a moj Duch šo ktwojemu Nebju wešeli.
 Nech je Pšichod, kajkiž chze, šwjerny Wotze,
 ščať šmy my Twoji we Žiwenu a we Šmerczi.
 Džeczi dajcže šo temu Wotzej staracz, a dowjercže
 šo jeho Dobroczi. Džak bydž Bohu sa jeho czichu
 Luboš tež we tym šajndženym Ljeczi; nech nas
 won po šwojim dobrym Spodobanju wedže, hač
 kšmertnym Maram. Haj nestarajcže šo sa
 wasche Žiwenje, šhto byschcže jydli a pili;
 tež niz sa wasche Czjeto, šhto byschcže šo
 woblekli. Neje to Žiwenje wjazy dyžli Jydz?
 a Czjeto wjazy dyžli Drašta? Poladajcže na
 Ptaki pod Nebesami: wone nešyja, wone
 nežnu, ani nešowaju do Brožnjow; a wasch
 nebestki Wotzez je ščať sežiwu. Nejšze da wy
 wele wjazy, dyžli wone?*) Tu da moja Du-
 scha, kwal teho Knesa, a nesapomn jeho
 Dobrotow, kotryž twoje Žiwenje wot Ška-
 ženja wumože, kotryž tebe ktonuje šWadu a
 se Šsmjelnošju.**) Hamen.

Modlitwu ktwojemu Ljetu.

Šašo jedyn Džiel mojeho Žiwjenja bu nimo, a
 jedyn nowy nastawa. Tak kusche hač šo tež jene
 Ljeto šda, dyž šajščlo je, tak wažne wono je,

*) Mattheja 6, 25. 26. **) Psalm 103, 2. 4.

Dnyž so spoczina. Wono wuczini ton bydom: aby
 wofomdžesaty Dziel nascheho žiwjenja, ale kač
 wele jich je, kotrymž ton Stworiczel jich wele mene
 postajit je! Wono budže Miliony kRowam wotwo-
 łacz, a tola hiscže febi Ławsenty wot nich na
 wele Łjetow do Prjotka myšlja, tež ja šnadž we
 nim kBotzam pojndu. Sa wele Ławsentow bu-
 dže tu to Łjeto te najjašnische a rensche Dny, a te
 najstraschnische a czjemnische Nožy horje pschivesz;
 woboje pač lejža hiscže sawrene we tej Łobini teho
 Pšchichoda. Tehodla nemyšlmy my febi, so šu
 hiscže nasdala, ale predy hacž so doladamy, da
 je ton Požok teho Šboža aby Nesboža pschi nami.

Wobošcha Czichosz kneži džens, dnžli na dru-
 hich šwjatnych Dnach. Tež ton Štošnik, tež
 ton, kotremuž hewač wscho sa Šsmjech je, wo-
 pomni so dženska łobscho; won czuje, teho žiwjenja
 wulki Dziel je prejcz; czera wobsankowasche ton
 Šswjet wulke Rachnowanje, Šsmercž meče
 twerdžišcho jeho Wutrobu romadu, a jeje Šnamjo
 nestupa lubosne a šmjeschne jemu napshecziwo,
 won so džens po dolhim Čžasu prjeni Nas kBo-
 žemu Domej šbjene.

Tež my kwatamy kŠswjatnizy teho Knesa a
 nešemy jenu Wutrobu połnu. Džaka sa dostatu
 Dobrotu, prošymy wo dalischu Łubosz teho Botža
 a pošylnimy so knowemu Bjedženju. To czera
 wužnene Łjeto hiscže jedyn Nas nimo nascheho
 Duča dže. Kač džiwne wodžesche nas ton

Werschny a tež teho a tamneho naschich Pšecze-
low; tu rubesche Ššmercz nam teho Rubeho, tam
swjasa šo snami jedyn nowy Šwjašš teje Rubošje.

Tež wschitke moje Škutki šajndženeho Šjeta
stupaju hišcže jun pšed moju Dušchu. A hačž
runje žadyn tač možny Wobškoržowar bes nimi
neje, šo bych šo šacžerweničž, hanibowacž a wot-
melczecž dyrbjat, ach da je mi tola wulžy jara slje,
pšetozž kač malo šym ja teho Dobreho we jennym
žnym Šjeczi czinił, a kač malo wot teho, šchtožž
hišcže czinił šym, pšindže na moju Rachnonku;
kač malo Štošjow, Žadosžjow a Brachow šym
ja pšewinył, wotpoložil a moril; kač wele starych
łobočo šakorennych šhlepruju ja hižom pšes žnje
Žiwenje wot jeneho Šjeta do druheho! Kač Malo
wostane mi tehodla wot teho šajndženeho Šjaša
Pšichodej? Ach, chže da to štajnje tač wostacž?
Boh to nedaj! Božo, dai šo mi smužicž; pašaj
me ty šam šMečjom twojeho Duča, dai mi šo
šwjernje bjedžicž we tu tym Šjeczi, šo bole wot
wscheje Kniczomnosžje czisžicž a we Špodobanju
pšed twojim Woblecžom kžodžicž. Haj, dai mi
horje ladacž na Krystuša, šapisch mi twoje Kasnje
do mojeje Ruki a tač:

Wedž me bžitwnje Jesužo,
Ženo šbožnje, Šbožniko,
Kajž ty me wot Młodosžje,
Luby Jesu wodžil šy:
Tač tež wedž me Jesužo,
Dale, luby Šbožniko! Hamen.

Modlitwa na pokutny Dzen.

Ktebi, o Wschehomozny, ktebi ty Ssudniko na nebestim Troni, woła so dzenſa našch žyly wotzny Kraj. Ton, kiž na našim Troni ſedzi, je dzenſa ſwoju Kronu wotpołožil, a leži se ſwojim žylym Ludom hač ktemu Najhubenschemu našeho Kraja delje we Proſchi na ſwojich Kolenach a woplakuje ſwoj Nječ. Wſchitko woła: Nadu! Nadu! Nadu! — Wſchetož my ſmy wſchitzy wulzy a krobki Njeſchnizy pſched tobu.

Haj Kneže, wſchehomozny Kralo, Wſchnoſi je wot tebe, lai kač derje wona ſnami mjeni, kač so ſa naše Duſchje stara, dyž nam dzenſ pſchiruczi Pokutu czinicž pſched tobu. Derje ja wjeni, so naše Poljepſchowanie nemože na jedyn Dzen ſwjaſane a poſtajene byč, a so wone neje jedyn Skutk, kotryž by jeno tač pſchipođla, aby ſa jedyn Dzen na dołhi Čzaſ wotczineny, tež niž pſches ſwohnoſne leſne Waſchnje doſonjany, aby wot Wſchnoſzie pſchirucženy byč moł. Nje, wele wiazy ſa tym dyrbu ja so beſ Wſcheſtačza a pſches žyly Žiwenje prožowacž.

Alle ſbudžicž tola ton dženſniſchi Dzen dyrbi teho ſaſparneho Njeſchnika, jemu tu ſtraſchnu Łoſ binu, do kotrejež won pada, pokaſacž, a poſylnicž teho Praweho, a hiſhcže kſwjerniſchemu Wjedženju ſa Kryſtuſom wobronicž.

Tejž ja chzu tehodla njetk tebi, moj Ssudniko, a tejž samemu sebi Rachnowanje wotpołożicž wot swojeho Sastojnstwa. Ssym da ja jeno jedyn jenicžki stary Rjech wotpołożil? Bjech da ja swjerny a bohabojasny Mandželski? Ssym ja swoje Džeczi, swoju Czeledž we Napominanju ktemu Knesej džeržat? Ssym ja sewschitkej Mozu sa mojim we Rjechu bludžatym Blischim wołat: ach, wrocž so, wrocž so sažo k Jesuše! Ssym tejž ja niž jeno so Weczenja sdžeržat, ale czim bole me moj Nepscheczal pscheszjehasche, czim horzisho jeho we mojej Wutrobi lubo mjek?!

Ach nje! Ach nje! Kneže ja sym Steho ladał, ja nejšym hodny twoje Džeczjo rječacz! Želi so ty do Ssuda somnu džesch, da nemožu wobstacz, da dyrbu ja sajnč. Šsmjel so nademnu, kři ty me a sastup me, o Jesom Krysčče! Wachuj nademnu, nepschepuschč mi tudy na Semi žane Pschestupenje, nech so namni dopelni, schtojž Hiob praji: laj, sbožny je ton Člowek, kotre hož Boh khosta.*) Nech ja nidy sebi nemyslu, so sym secher; pschetož to Skazjenje to je: moje Žadosžje, Neroda a Ljenoš, Nekmanosž a Nespjeschnosž takaju stajnje, so bychu me skasyte, a weleljetne swjerne Prozowanie je hižom husto jena jenicžka secherná Šchtunda požreta. Pomhaj ty mi so bjedžicž a pschewinycž Jesom Krysčče! Hamen.

*) Hiob 5, 17.

Modlitwa na Narodzi Krystusowym.

Czesz bydz Bohu we tej Woskoſzi, Mier
na Semi, a Czlowekam dobre Spodobanje.*)
Tac wostaju nebeste Ssyty, a nascha zyla Wu-
troba sraduje so wulzy jara. Pshetož nasch
Sbožnik je so nam dženſa narodził, ton Wu-
možer wot Bluda a Tornosje, ton Predybiežer,
kž tak jasnje mi predyſwjeczi, so ja wječneje
Sbožnosje smolicž nemožu, jeli so chzu sa nim
hicz. Nech ja dženſ jeho Wuczbu a Snamjo
prawje łoboſo a se žiwym Pižmom do mojeje
Duschje sapisam. Sa Czlowekow Sbožje Džje-
łasche won jeniczž; jeho Prozowanie wopshimny
žylicžki Sswjet, a tola won wschudžom psches
Sswjet a se Sswjeta wohn ladasche. Haj, won
bjesche samjernje Boži Ssyn, pschetož won ne-
snajesche žanu druhu Kasn, hacž jeno tu Wolu
teho ſwjateho Wotza. Won je wot Boha
požłany, a chze nas scžinicž kBožemu Ludu. Ton
Swjaſt bes Bohom a Czlowekami, kotryž nasche
Stosje rostornyle bjechu, chžysche won snowa
sažo swjasacz, won chze sKieschnikow Bože Džje-
czi czinicž. Lubosž a Dowjerenje je jeho žyla
Wuczba, Lubosž kBohu a kBratram, a we
wschitkim Dowjerenje temu Wotzewi.

Jeho twerdny Lud so wot teje wulkeje Lubosžje
hnucz nedasche, ale jeho ſwjate Meno woni tola

*) Lukasz 2, 14.

sahanibicž nesamožachu. Woni mjenjaču jeho skonžowacž, ale po swojej Sšmerczi czinesche won wele Wetsche, dnžli we swojim žiwenu. Sedom jeno mała Czrodka, ale njetko Ludy na nim wis kaju, a hač do dženšnischeho Dnja woła won Pohanow, a Miliony shibuja swoje Kolena psched jeho Menom. Kajž Łoß Dobywarjow iak spjewaju jemu dženš te Escheszjanske Wokady psches žyłu Semju. Haj, tež moj Ert nech jemu woška dženš, temu woško Posbjenenemu, moja Wutroba nech woprowa Czistosz a Poskuschnosz, kajž Wyruch a Marrhu a moja Duscha Sswjernosz a Lubosz, kajž Ssljeboro a Stoto! Hamen.

Modlitwa na czichi Pjatk.

Wono je dokonjane! Tak sawołasch ty, moj Jesu, dnž swojeho Ducha do wotzowsskich Ruskow poruczisch! — Ach! schto je so stało! Kaj, teho Sswjeta Sbožnik je wumrel! Sbljednytej staj tej Ryzn, kiž so blyschczeschtej we Luboszi ktemu Wotzej a Czlowekam, sanknenny je ton Ert, kiž pschemschitke lubosne Synki te rosproschene Wowzy k Stadlu wołasche, prostej staj tej Ruzn, kotrejž jeno žonowaschtej, pomhaschtej a tych Panenych sbjehaschtej! —

Dla twojeje Prawdoszje a Czistoszje morichu tebe, moj Sbožniko, Czlowekoio, haj mojeje Schlachty Džjeczi. O so to Czlowestwo tak

łoboko panycz moze! Woni bjechu, kajž ja, tejš
 Šsobusnamja Bože, moji Bratsja, kiž tebe wjas-
 sachu, tebe šljekachu, tebe křjudowachu, tebe
 kŠsmerczi wedžichu! Moji Bratsja a moje Šso-
 rry jo bjechu, kiž wolachu: kšchizui, kšchizui jeho!! —
 A mjenjachu hišcže, so Bohu stym šluža! —

Ach ja šym šnadž runje kajž woni! Kaš husto,
 dyž ja we Towarstwi tych Šlošnikow šabyduju
 wschu Pjeknosž a Bohabojošž, tedom du ja nimo
 twojeho kšchiza, a času šlowu, kwatam na
 schieroku Drohu křumnym Rotam; a dyž ja we
 Mehaničiznoszi šlužu wschjem rošhorenym, čžiel-
 nym koshčtam a Meshwarnoszi; tedom šljekam
 ja tebe šNoweho do Nahoty a biuu tebe šPjasžu
 bes Wiczi; a dyž ja we Wopitstwi mojeho
 nešmertnho Ducha a Šswjedomnje morju,
 tedom šineju šo ja tebi na twojim kšchizu a
 woschčjerjam šo twojej Łacžnoszi; dyž ja snite
 Kycžie a žahale žorty čžinsju, tedom poručuju ja
 šwojeho Ducha Satanej, ale ty džesch kŠwotzej
 štyšknije ašrudnje samnu šo woladowajo, so ja
 sa tobu noču.

A ja čžy šwaricž na twojich Mordarjow?!
 Za čžyš šebi myšlicž, kaš pojndže šo jim na
 kudnym Dnju? Za čžyš šo sa šjepscheho džer-
 žecž? — Ach, tejš ja šym ton, moj Šbožniko,
 kiž tebe tak husto šazpi, nimo tebe šo wine, dyž
 šewšcheju Łubosžu me kšebi prošyšch, tebe do
 Nahoty šljeka, tebe šPjasžu bije, tebi we Čžro-

Dzi tych Wufmjewow bez Woczi pluje, haj
 husto so ja hanibuju bez druhimi Czlowekami
 prajicz a ktemu stacz, so ja tebe snaju, so bym
 Kscheszijan, a twoje Meno wurez; kak husto, dyz
 ja moju Ruku we Njewi a k Weczenju a k Skas-
 zenju sbjeham na mojeho Nepscheczela, a fraduju
 so, dyz won we Hubenstwi skiwli, a noschu zyle
 Dny, Tydzenje, Mjesazy a Tjeta dotho nepsche-
 czelstu Wutrobu we sebi, kak husto biju ja tedom
 nowe Hofdsje do twojeju Rukow, a roschczjepju,
 roskolu snoweho twoju Wutrobu, wuhanju a
 sazpu twoju Wuczbu, kiz ty hinaf sluzene mjecz
 nochzesch, hacz slubosziu ktemu Blischemu a
 k Bohu, kiz ty sa swojich Mordarjow prosysch:
 Wotze, Wotze, wodaj jim! —

A tola me ty nesazpisch a nesaczisresch, tola
 chzesch ty mi nadny bycz! — Daj m dzien pod
 twojim Kschizom shorzymi Sshlsani sposnacj,
 schtu ja bym. Haj teiz ja bym jedyn wot tych,
 kiz tebe na Golgatha wedu. Ach wodaj teiz mi,
 a bydz mi nadny; nech so wobrocjus Duschu a
 s Duchom wot teho Wokomiknenja k tebi. Ja
 derje nejszym hodny, twoj Ssyncejakcz; ale
 sczin me knajmenschemu Wotrazkej, Wotze,
 we twojim Domi. Praj jeno Sslowczko, moj
 Sbozniko, so by moja Duscha wostrowita.
 Wsmi teiz mojeho Ducha we Ssmerczi do wot-
 zowsskeho Klina, a dai, so bych stobu do Wjecz-
 noszje we Paradisu byl! Amen.

Modlitwa na Jutry.

Jesuf Krystuf je horjestanył wot Mrtwych, nasch Boh je jeho sRowa sbudził! Žiwjenje je dobyło, Ssmercz wjazy neje, a schtujž do neho wjeri a sa nim dže, ton je živy, a dy by won runje wumrel! —

Ach kaš žalosziachmy my husto, dyž czi, kotrychž my lubo mjejachmy, tejš do Rowa sřhowani bjechu. Haj wono bje srudno widzićž, jako sa tamneho Nana Marami Czroda Ssyrotow žaloszesche, jako pschi Rowi tu teho Młodjenja, na kotrehož jich wele sřwoju Nadžiju stajachu, srudne Ssyly stych Eizow jeneje wopuszczeneje Maczerje Kapachu, Eiz sřwoje jenicžke Weželje a Pomoz nad nim mjejesche, dyž tam jena Mandželsta se Strachotu a Srudžbu prosta widžesche teho lubowaneho Mandželsteho se Semju pschikrycz — ach, prosymy my, so bychmy tola ton Troscht mjeli, so woni živi sřu, so bychmy jich sažo widžili, snimi sřenocženi byli we Sbožnoszi; o schtu by nam prajicž moł, hacž budža sažo stanycz, schtu by jenož jene Wołomiknenje psches Rowy widzićž, a do tamneho Žiwjenja poladacz moł! — —

Haj, Eubi, wono je sřo czi stało; wono je dopelnene. Haj Krystuf je Ssmercz pschewinył a Žiwjenje na Sswjetlo pschinest, tejš naschi Eubi, tejš my budžemy jeno Kwilu, mucžni a sprožni wot nascheho Džela we Rowi wotpocz

nycź a drjemacź a renschi a dofonjani a nesmerti
horje stawacź! —

Nech je nasche žiwjenje njete na Semi tať džiwne
a wobczęjne hacź chze, my wjemy, jene dofonjane
Bnczje czała na nas — tam budžemy Wschitko
we Dofonjanošzi widzić, pschetoź nasch Boh
budže nas dofonecź a pschekrašnicź. Nech nas
Smerecź wofredža nascheho žiwjenja wotwoła,
nech wona te najrensche Kwjetki nascheje Nadzije
stame, nech Medomyšleni škorža, so by ton aby
tamny hišcze wele bole na Mozach šwojeho
Ducha rosz moť, dy by Smerecź jeho tať sahe
nepodžnjała, ty Kneže budžesch snoma płodžicź
a rosz dacź we wječnym žiwjenju, Smerecź sa
nas žanu wjazn Bojosz nima, ale wona je nam
czichi Pošot, kiž psches Jesom Krysta Horjestacze
nas křjepschemu pschewodža.

Nech njete Štošnižn Praweho hidža, hanja a
podteptaju, my šo we šwojej Wjeri nedamy Wu-
šmjewzam bludni scžinicź; dy Štoš na Prawdži
dobywa, ton Možny Štabemu na jeho Šchiju
tepta, nech ton Kjeschni šo pschezo wschjednje
derje ma pschi Bohastwi a Wini, a nech ton
bjedžaty Kšesžijan je s Khoroszemi a s Bolosžjami
šbity a nech se Ššylsami šwoj Łod šnczi — nasch
Boh je tola prawy a šwjelny — tamnu Štronu
tych Rowow budže hinať, my cžerpimy tudy jeno
mału Kwilu, ale tam budže nam ton nebeski
Wotzez wječnje šapłacžicź.

To widzimy my na tebi, našch Sbožniko, tak je tež tebe ton Wschehomozny Boh posbienny a pschekraſnił, a tebi Meno dał, kiž wosche wschitkich Menow je, so we tym Meni Jesuſ so poklakowacz dyrbja Kolena Wschitkich, kiž na Nebesach a na Semi a pod Semju ſu. *) D derje mi, moja Nadžija steji njek twerdžie, derje mi, so Jesuſ Krystuſ je horjestanny, won budže tež mi wječne žiwenje dač. Haj tebe ſameho so ja džeržu, pschetož ty ſy to horjestawanje a to žiwenje. **) Hamen.

Modlitwa na Sſwjatki.

Witaj mojej Duschi, ty kraſny Czako! rožowe Dymanje pschewodža tebe, ty wulki ſwjaty Czako Božeho Ducha, ty Kčenje teho Kſcheszjanstwa, ty beſ tymi Rocznymi najkraſniſchi a najlubosniſchi.

Wono je so dopelniło, schtož Krystuſ praji: ja ſym pschi was, haj pschi was hač do Konzarych Dnow. My czujemy jeho Bliskož, kaſ moźnje won beſ nami džieta stym Duchom teho Bojstwa, kaſ won Blud pschewinjuje, kaſ won nas kczistemu žorku teho Poſnacža Božeho wedže, kaſ won so nad nami prozuje, so bychmy hižom tudy na Semi Boha wot Woblecža k Woblecžu widžili, we tym, dſž so prozujemy dokonjani byč, kaž ton Wotž we Nebesach tež je. —

*) Philippiskim 2, 10. **) Jana 11, 25.

Kak rospšesjera so teho Evangeliona Jasnosz! Kajke Pšchemjenenje teho Sswjeta wot prijeneho Sšweczenja tych Sswjatkow, hač do dženšnisheho Dnja!

Skoro Połojza teho cžlowškeho Naroda šweczi dženša snami to Sałoženje teho Kšcheszianstwa — a jako ton prieni Džen tych Sswjatkow dopelneny by, pytachu jeno mało Wuczomnikow Jesom Krynsta jeho Wuczbi a Evangeliu Pucz wotewricz bes tym Cžlowestwom, pšchipowedajzy Horjestawanje wot Mornych, Wodacze tych Kječow a wječnu Sbožnosz pšches teho Kšchizowaneho a Horjestaneneho! — We newuprainje wele Kšcheszianow Templach spjewaju dženša Sposnajerjo Jesom Krynsta šwoj Džak a šwoje Wefelje, so jeho snaja a česza — a jako njedy jeho Zaposchtoljo hnuczi wot šwjateho Ducha jeho Sšłowo prieni Kas pšchipowedachu, da wobšankny jedyn jeniczki Dom tu molczku Cžrodku tych, kotšiz we Jerusalemi jich Kycz šlyschachu a na jich Sšłowa pošluchachu.

Skoro na peczdžekat Lawsent Milionow Cžlowekow šhibuja dženša šwoje Kolena psched tym najwoschim Menom, psched tym, kotryž nam wot Boha scžineny je kMudroszi, kPrawdoszi, a kSšweczenju — a jako czi Dwanaczo njedy so šroblichu to Evangelion priedowacz, bjechu woni se šwojimi Pšheczelami jena molczka a sahanibena Cžrodka, kotruž jich Nepsheczeljo smolczkej Prozu

wutupicę ſebi myſlachu. Tak je to nebeſke Kra-
leſtwo wot žonopomeho Sorna roſroſtko do wul-
keho Schtoma, pod kotrymž Miliony Grudnych,
Hubenych a Staroſzimych a Wurudženych ſwoj
Kłodk namakachu. — Haj twój Boži Duch je to,
kiž tak na twójim Evangeliu wachuje a teiž na
ſnim wobſboža. We twójim Evangeliu, dyž twój
Duch me wodži, mam ja Balsam a Bolij ſa moje
Rany, blychczate Ranje ſa czjemnu Nož tych
Riechow, wotzowſtku Luboſž na Mjeſto ſudneho
Stola. Haj Kneže, dže dyrbjat ja hič, ty
maſch Sstowa teho wječneho žiwjenja.*)

Teiž ja chzu byč, moj Sbožniko, ſchtoiž twój
Zapoſchtoljo bjechu, dyž teiž niž na to Waſchnje.
Sahe, dyž moje Džeczo rycžecž wufne, nech je
jeho prjene Sstowo, Bože Meno; we ſwjatej
Muternoſži, ſwoju Czeledž, ſwoj žyly Dom chzu
ja ktebi weſž, chzu wucžicž tych Sswojich twoje
Snamjo ſpoſnacž we tej rjanej, newinowatej, czistej
Kwjetzy a we tym poſnym, plodnym Kłodu tych
žnjow, ſo bych ja a czi Moji ſtahnje ſa tobu ſo
bjedžili. Teiž ja chzu Zapoſchtol Jeſom Kryſta
byč we ſwojim Domi a we mojim Ssuſodſtwi,
tak daložo hač moje Nožy doſahaju. Ja chzu
we ſwojim Domi a we žuſbi ſo wopoſaſacž jako
Kſcheſžian, dyž moje žiwjenje ſwjetiſi wot mojeje
Wjern, a wot mojeje ſwjateje Myſlje; haj ja
chzu ſwoju Sswjezu ſwjecžicž dacž pſched

*) Jana 6, 68.

tymi Ludzimi, so bychu woni moje dobre Skutki widzili.*)

Tak bym tež ja pschewjetseny a wešeln, so to Sswjetło teho Evangeliona nidy hafnycz nebudže. Wierno jo derje je, so wot tych Božofich teje Semje so tež na tych Niskich szjanyło je to Szapjewanje Božeho Słowa, to Wotstorkowanje Jesuſoweje Weczerje a to Hanibowanje teho Kšesšijanstwa; ja pač bym wještn, so Nebeska a Semja sajncz budža, ale twoje Słowa nesajndu.

A tak my wjerimy twerdže na tu Wjecznosť jeneje Wuczby, kotraž je jena Mlóz Boža, kiž sbožnych czini wschitkich, kiž do neje wjerja, so wona tak, kaž njetko skoro psched dwjemaj Lawsentomaj Ejet' so do czlowskich Wutrobom czischczesche, wobstacž budže a pschiberacž, a rosž a kczjecž a Plody nesž, d iž nebudže: Jedyn Pastyr, a jene Stadło! Hamen.

Modlitwa na Dnju mojeho Naroda.

Kaž knowemu žiwenu wotewrju ja dženska swojej Boczi. Jako džens psched wele Ejetami ty, moj Stworicželo, me do žiwjenja sawoła, a mojej wutrobnej Starschej so swešelišhtaj, so ty jene Džjecžo, so ty me jimaj wobradžił bje, tedom hiščcže newedžich ja wo Nicžim, bjech jeno kaž

*) Mattheja 5, 16.

Seliczko na Łuzy, moj Duch hiszczje drjemasche, moje Sswjedominje me hiszczje newobskorżowasche žaneho Rjecha dla a moja Wutroba so nesradowasche ktebi dla žaneje Luboszje a Bohabojoszje. Ale Kneze, kak wulke Wjezy by ty bes tym, hacz kdzenšnischemu Dnej, nademnu cziniš? —

Ty by mi Młodemu Zyrobu pschihotował na maczernej Wutrobi, ty by me, kajž jedyn newurekniwje lubowaty Nan na wotżowskich Rukach pjestoniš. Haj ty by swojemu Zandzelej tež moje dla pschikasaš, so by me stajnje pschemodžaš, a nademnu wachował, so bych swoju Rohu wožadyn Kamen nestorežiš. —

Alle kak husto bym ja we Tornoszi wot tebe wotstupiš, twojeho swjateho Ducha sewschitkej Mrozu se swojeje Wutroby wohnstorkaš, a dalošo wot teho Stadla a Pastwy Jesom Krysta we Puszini wschelkeje Besbožnoszje so bludžiš. Ach, ty by srudnje samnu ladaš; haj, moj nebeski Wotze, jeli so twoje Wocžko Ssylšy ma, da by tež ty samnu plakaš, kajž Nan, kiž swutrobnym Rudženjom widži, so to neposlušne Džecžo so neda rošwuczič, ale so srunymaj Rohomaj do swojeho Skazjenja bježi, a kotrež swojej Buschi satyka, dyž ta Maczer skrawjatej Wutrobu sa nim woła: ach wrocž, ach wrocž so moje Džecžo ktwojemu Sbožnikej.

Alle ty hiszczje nešy wustaš, a twoja Lubosz femni neje hiszczje wuhašta. Hiszczje by ty me

stromeho a cziteho sDzerzał a hacž do dženŕnischeho
Dnja bym ja wot twojeje wotzowſkeje Lubošje
brat wschitku Polnosž teje Nady sa Nady.

Haj dženŕa bym ja ſo narodžit kwulkim
Wjezam, ſo bych tudy na Semi psches ſwjernu
Poſlušnosž pscheczimo tebi po krotkich Rjetach
ſebi jenu wjecžnu, nidy nepschewawatu Sbožnosž
warbowat. Njetko ja wjem, czechodla ty mi
Žiwenje dał by, pschetož ja snaju tebe, a teho,
kotrehož ty poſtał by, Jesom Krysta.

Da dai mi ſwjernemu a poſlušnemu bycz
temu Łoſu mojego Sbožnika. Za ſteju dženŕ, kajž
na jenej Hori a widžu hiſchcže dalischi Pucz mojego
semſkeho Žiwjenja pschedemnu ſo wotewrecž, a
widžu ſesady ſo, ſo hižom dolhi Pucz pschewježat
bym. Ach ſpoſchcž, Kneže a Božo mojego Žiwjenja,
nech me wotwołaſch po krotkim, aby dlješim
Cžaſu wot teje Semje, ſo bych ja tedom hiſchcže
ſpokojniſchi na ton pschichodny Pucz ſwojego Žiwe-
nja ladacz moł. Hamen.

To bje jedyn rjany Džen!

tał bjech ja we ſwojej dječazej Młodoſzi koiždy
Džen prajicz moł! Bes Starošje ja wuſnych,
bes Starošje ja ſtanych. Moja žnka Młodoſž bje
kajž jedyn rjany Džen; jenož Wofomiknenja
dolho trajesche moja Grudoba, ale knepſcherachno-
wanju wele bje tych rjanych Štundow. Za

Lubosz tych Starschich, Bratrow a Sotrow
wobdawasche me. Swutrobnej Starosziu wachos-
waschtej taj Starschej wodnjo a w Nozyn sa moje
Sbozje. Tcho živenja najrensche Kwjetki dy-
machu mojej mlodej Duschi, ta Polnosz wscheje
Strowoszje pscheliwasche so psches moje žity, ja
swoje Stawy neczuiach, a teź moje Ssony bjechu
lube. Sluboszju wodzesche swjerny Wuczer me
k Sposnaczu Bojemu a mojeho Sbožnika.

Alle kať je so to wschitko pominyło, kajka
Czichosz je do mojeho živenja stupila! Za sym
možny frostk, a wulke Powołanja lejža na mojej
Wutrobi. Alle teź hiscže, dyž pschi tym aby
tamnym Weczori we Modlitwi stobu, moj Božo,
rachnuju, dyrbu ja tať husto prajicž: to bje jedyn
rjany Džen!

Na kojždym Dnju skoro hotujesch ty mi nowu
Weselosz a Radosz. Nejnym ja hiscže strowy
a byty? Nejny ty mi lubych Starschich, Bratrow,
Sotry, swjerneho Pshecžela, Mandželstu, (Man-
dželsteho) bohabojasnych Ssynow, a Džowki a
swjernu Czeledž dat? O kať wele je tych rja-
nych Dnow!

Haj, Kneže, ty by mi rjane Dny sficžil! —

Za so teź bludžach we Pusžini. Da, laj,
ja wotzuczich na Ranje sczeschkeho Ssona — a
wulka Bolosz honesche so pschewschitke moje žity,
Ssmercž ryjesche we mojich Stawach, ja widžich
tu Wjecznosz, moj Row so hizom ryjesche a ton

Sudnik čakašče namne šedžo hižom na šudnym
Stoli. Duž žalosjich ja ščepotatym Košom:
Moj Božo, neber me prejč we Potojzy
mojich Dnow.**) Ach laj po njekotrych Šydže-
njach stupasche nowa Mož do mojich Mosow. Šy
Kneže bjesche me se Ššmercžje wutornył, so bych
ja we Pšichodži tebi žimy byl! Mi wostrowi
Čjeto a Duch. O to bjechu rjane Dny!

Alle tedom, jako ja temu Bološnemu jeho
jydmjate Rany šawobalich, tedom jako ja temu
šodnemu Žusnikej moj pošljeni Kušš Kljeba Dach,
tedom hač ja mojeho žadławeho Nepshečžela šLu-
bosžu pšewinnych; o to bjechu tola te najrensche
Dny mojeho Žiwensa. —

Alle tedom hačlej, jako ja tu Duschu teho
Šlošnika rošjašnich, tač so won horzy na šwoje
Kjechi płašasche, a šo š Jesušej wobroczi: o tedom
ja šaczuch, so šym ja jenu Duschu wot Ššmer-
czje wumoł. To bje jedyn tač rjany Džen,
so bych ja moje žyłe Žiwenje ša njon dał, pšchetož
ja šobošo tu Wjestoš dostach, so je wele Kjechow
pšichrytych!**) Šamen.

To bjechu šrudne Šštundy.

Alle komuž šy ty, moj nebeski Wotze, tač wele
Rožow a Palmow na jeho Pucz štał, komuž šy ty
tač wele rjanych Dnow šposhečžil, nedyrbjał ton

*) Psalm 102, 25. **) Jakuba 5, 20.

tež radny a poslušnje njekotre srudne Schtundy pschenes? —

We mojej Młodoszi bjech ja hižom Pscheczela namakał, moj bjechmoj jena Wutroba a jena Duscha; schtož ton jedyn chysche, kwatasche hižom ton druhi czinicž, a schtož bje jenemu pschezcziwne, psched tym hižom ton druhi cziekasche. Pschi mojej Bołoszi plakasche moj Pscheczjel wutrobne; a dyž bje me najwetscha Srudoba potrechila, moj Pscheczjel pač bje s Wefelom žanowany, da sabych ja mojeje Srudžby a sradowach šo šytej Wutrobu snim, bole hač dy by šo mi Sbožje dostało! Kač wele Vjetow trajesche to Sbožo teje Sšwjernosže we mojim Pscheczelu!

Alle won wopuschezi me, bu moj horki Nepscheczjel, won rudžesche moju Wutrobu hač na fhore Rožo! O to bjechu srudne Czasy, predy hač moja Wutroba pschewiny a sabych, šo wona wot Pscheczelstwa sjebana bu. — Alle horžy Džak tebi, o moj Božo, tu najšwjernišču Luboš žym ja namakał we twojej wotzowskej Wutrobi — ta me nidy sjebacž nebudže! —

Alle niž to šame. Kač strožich šo ja, jako tu hubenu Newobštajnosž człowskeje Wutroby, niž jeno na Druhich, ale tež na šebi šamym sposnach! Kač Mało bjesche treba a ja sabych šwojeho Boha a stajich Žesufowe Snamjo smojich Wozow. Moja Mož, moja Sšwjernosž, moja czicha

Poslušnosť pschecziwo Bohu jo nebiesche, jako
 ja hizom na tej wuskeji Kromi teje žalofneje Lobbiny
 mojeho czjelneho a duchomneho Skazjenja stejach,
 so so strozich a wschitke Mozy romadu wsach, so
 wuczefnych! Nje, jena wofofscha Ruka sdzerza
 me! Ach kak bym so ja swojeje Neswjernostje,
 swojeje Zadosje hanibowacz dyrbjal! Na dothe
 Czasy so ja stym swuknenym Befelom wjazy
 modlicz nesamozach, na dothe Czasy bje ta czicha
 Radosz mojeje Dusche preicz, pschetož ja czuiach,
 so nejbym smolom a na Mjeszi sczicheje Lubosje
 k Bohu tu saharenu Zadosz morit! Łobe bjech ja
 panył, dy bydzische me Bozi Zandzel dzimnje swo-
 peczizu netornyl! — Ach to bjechu srudne Czasy!

Za pscheladach a pschepytach moje sajdzene
 Žiwjenje! Za bjech sebi myslit, so wjazy ani
 panycz, ani srjeschicz nemožu! Podarmo bje dołhi
 Czas mojeho Žiwjenja pscheczineny, ja dyrbjach
 s Noweho so bjezicz, so pschedzjelacz, wele swjer-
 nisho sa mojim Sbožnikom hicz, wele huszisho
 na to Snamjo Jesom Krysta ladacz.

Ale teiz to bjechu srudne Kanja, jako woj,
 lubowanej Starschej so sa tu tu Semju wotemne
 dzjeleschtaj. Nidy ja sabycz nebudu ton czeschki,
 wutly Łoß, skotrymž woj prajeschtaj: njetk
 smertny Styß namne dze; Wotze do twojeju
 Rurow poruczju ja swojeho Ducha. A tej
 Woczi so sandjelischtej, so byschtej so sa ton
 Sswjet nidy wjazy newotewritej! —

Lube a rjane je to semske Žiwjenje, czim
 tensche, dny Lubosz nam je pschekrasni, a tež
 czim łoboscha ta Grudoba, dny nas ta Lubosz
 wobredza we Žiwjenju wopuschajuje. To je to
 Rosnodzjelenje dweju lubowancju Duschow na
 Semi. Zene nemureknene Czerpenje we jonym
 Wokomiknenju! To Słonzo shubi swoju Zasz-
 nosz, ta Kwjetka swoju Barbu, to Žiwjenje swoju
 Njanosz. Zena Prosnosz do nascheje Wutrobny
 stupa, kiž sebi my nidy wjazny wupelnicz nemohli-
 my. Prozu teho Dnja ja weczor sabnych, jena
 shubena Madzija me hedom jene Wokomiknenje
 srudzi, jena sta Nycz samnu me nidy neje pobila,
 druhich Hordosz me neje satraschila, a neprawy
 Sud wot semskich Sudnikow aby Czlownikow
 ja k Hanibi sczinich psches czim swjernische Prozo-
 wanje we mojim Powołanju; ale dny jeneho wot
 Was, wy mała Czrodka mojich Lubnych we mojim
 Domi we smertnej Strachoszi widzich, da so mi
 Stawy proszjachu, mi so Zasyk haczesche, Krej
 so mi stajesche. Wodarmo so me praschachu, ja
 wotmolwicz nemozach, moje Myslje bjechu puste.
 Dny me hewa k Nieshto swohnkach srudzi, da
 kwatach ja dom do wascheho Klina, ale nijko
 ja Njera nenamakach, jedyn krjudowaty Duch
 me we mojim Domi schwikasche. Ach so ja wam
 na Njeszi pomhacz, so was wot Smerczje wu-
 moz nemozach! Ach to bjechu czeschke, to
 bjechu jara srudne Dny.

Tola wone su nimo te srudne Shtundy. D
 so bych ja psches ne cziszeny byl! D so bych ja
 zylje czisty byl, dojz tejj te pschichodne a hishcze
 potajne nimo nebudza. To hishcze neje teho
 Rowa Czichosz, fiz me wobdawa! Predy hacz
 ja kmojemu Wotpoczinkej pojndu, dai ty, moj
 Bozo, mojej Duschi polny Mjer. Predy hisch-
 cze hacz so ton pokljeni Swjast bez mojim Czje-
 tom a Duschu roswjasa a puschezi, da ty wot-
 wjasaj mojeho Ducha wot wschitkeho Semskeho.
 Pschi mojim smertnym Lozu nech Nichtu nestej,
 hacz schtujz me lubuje, a teho troschtuj ty stwojej
 Luboszju! Hamen.

Witaj mi moja Mandzelska,

ty lubowana Pomozniza mojeho Ziwjenja! Ty
 wschehomozny Bozo, fiz ty jeno tak rady derje
 czinisch twojim Dzjecjom, ty by sneju tejj me
 znowat. Romadzje weselimoj moj so teho Zi-
 wjenja, romadzje nesemoj moj to Domapytanje.

Ty mi wot teho Stworiczela data, ty by
 wulzy jara smolita ton Pucz teho wjerneho, riaz-
 neho, czicheho Sboza a Derjehicza a Mjera na
 Semi, dy by ty swohnkach a niz we twojim
 Domi bez tymi Twojimi swoje Weselje a swoju
 Radosz pytacz a namakacz chzyla. Maju Pucz
 kSbozu, kfortremuz moj so sa tu to Ziwjenje ro-
 madzje swjasalej smoj, je tehodla jara czichi a

loschki. Tejž twoje cziche, domjaze Powołanje ma swoje czeske Brjemjo a Starosz. Dy by ty jeno na Pychu myslita, a by byla bjezata, so twojej Nosy nemotej Doma sawostacz,*) da by ty mi nebyla ta wot teho Knesa wuproschena Pomozniza mojeho Živenja, tak kajž ja tebi nebych swjerny byl, dy bych ja jeno domach džje-
tat, ale swohnkach swojeho Doma sebi Wešelje pytał. Boh to nedaj; tedom bychmoj moj we Mandželstwi rosdžielenej žiwej bylej! By jo frudnišcho moło snamaj byčž?! —

Naju Lubosz, kotraž czista a Bohu spodobna bjesche, neje wuhafnyla po krotkim Časju a so do Hidženja pschewobročila, ale wona so wschjednje horzišcho hori; a dy bychmoj moj hisč-
cže njetk so wuswolicz molej, moj bychmoj jeno jedyn teho Druheho sebi požadatej, hisčcže wešelscho a kroblišcho, dyžli we teje Młodosže bojasnej Hanibicžiwosži bychmoj moj sebi naju Ruzy sawdatej!

Jeno ty snajesch moje Sacžucža, jeno mi twoja Wutroba neje sawrena. Mam ja Njeschto potajne psched tobu; da je jo to, so chže moja Lubosz tebi jene Rudženje salutowacz; masch ty Njeschto potajne pschedemnu, da je jo to, so chže twoja Lubosz mi jene Wešelje pschihotowacz. Naju Myšlje pak su jene. Moj smoj sebi samej dosž, a nežadamoj po žanym Towarstwi; moj kwatamoj

*) Schpruchi Salomona 7, 11.

Ńzrody do naju potajneje Khowanki. Tak Ńu namaj Ejeta czeŃte, jako bychu MjeŃazy a Ty dzenje byŃe. SŃto to tola je, ŃhtojŃ naju LuboŃz tak moŃnu ŃdzerŃi?

KjanoŃz, BohaŃtwo a EzeŃz jo neje, teŃz niŃ MudoŃz a Wumuczenje. Ty Ńy mi luba a droha dla twojeje SŃwiernoŃzje we twojim PowoŃlanju a dla twojeje czicheje LuboŃzje a BojoŃzje pŃŃed tym KneŃom naŃchim Bohom. A dy bych ja teŃz ton najhubenschi beŃ zŃtym Ludom, aby EhorŃ byl, bych ja cŃi teŃz runje jenaŃ luby byl.

Naju Wutrobi Ńtej Ńjenoczenej pŃŃed tym KneŃom a to je naju SboŃo. Ty cziniŃŃ me czichisŃheho, ja paŃ tebe moŃniŃŃhu. WŃŃitŃe Brjemjo neŃemoj moj we Dowjerenju na Boha:

Jeno KneŃe, moj BoŃo, nedaj mi beŃ TroŃŃta ŃtaŃz pŃŃi doŃhim bolosnym ŁoŃu teje Lubeje — nedaj mi Ńprostymaj WocŃomaj do jeje Ńmertneje SŃtundy ladacŃ — ach dŃe by to Ńiwenje MjeŃŃto StraŃŃniŃŃe mjeto? Nech RuŃbeŃnizŃy a Bohem woŃme WŃŃo, jeno ju ŃdzerŃ mi!

Tola pŃŃincŃ dyrbi ta SŃtunda jenemu woŃ naju najpredŃy. KneŃe, troŃŃtuj ty tedom Ńtwojej Pomozu a pomhaj ton KŃŃiŃz neŃz, Eiz ty Ńam horje EŃadŃeŃŃ. SchaŃ LuboŃz nidy nepŃŃeŃtane.*)

Da chzemoj moj teŃz ŃewŃŃej Prozu dŃjeŃlacŃ, Ńo bychinoj BoŃe KraŃeŃtwo pŃŃiŃporjalej we tych Wutrobach naŃchich DŃjeczi, EzeledŃje, BlisŃich

*) CorintŃyŃŃkim 13, 8.

a Ssufodom. Haj, Wotze we Nebefach, to jene czin: sposchcz, so bychmoj moj dzjetatej, tak dotho jako namaj Dzen je! Hamen.

Witajcze moje Džjeczi

na moju Wutrobu, wy Sawdaki teje Lubosze, Lubosz wachuje sa was, a wachowasche predy, dnyli wy dychaschcze. Se smertnym Bjedzenjom, snemureknenym Styskom buschcze wy na macjernu Wutrobu položene, a wot jeje Klina wsachu was nanowe Kuzy. W Nozy a wodnjo bjedžachmoj so a wachowachmoj moj sa was. Teju Starscheju Lubosz je stajnje pschi wami, nech je tež wascha Lubosz poslušna.

Stajnje modli so Nan a Maczer k Bohu sa swoje Džjeczi, a lajczje, bez Starosze we Newi- nowatoszi sje wy wekele a wasche Saczucza siew- juja so we Wschitkim. Ale tak dotho traje teje Młodosze wekele, newinowaty Czaj? Borsy je nimo! Teho Sswjeta Falschnosz budze was straschnje mudrych czinicž, wy budžecze sladkim Woblecjom pschincž a tam stupicž dyrbecž, Dzejž wascha Wutroba plakacz budze.

Zeno sakhowajcze w wschjeh Spytowanjach Boha teho Knesa we waschich Wutrobach, da so wam tak derje pojndze, kajž so swjernym Kscheszi- janam na Semi hicz moze. A dyž ja njedy wjazn nebudu, da sakhowajcze to, kajž jedyn Testament a Herbstwo wot swojich Starschich, so, dyž Bože

Kralestwo pytaće a jeho Prawdosz, wam Boh ton Knes to druhe wschitko pschidacz budze, a so Lubosz k Jesusej liepscha je, dyzli wschitko Wedzenje, Mudrosz a Kumscht a Bohastwo.

Tehodla lamamy my wasch Njew, dzerzimy was k Dzelej, wuczimy was, lubo mjecz teho lubeho Boha. Nascha jeniczka Proza a nasche jeniczke zadanje je wasche pschichodne Derjehiczie.

Wy dyrbicze pschiberacz, ale moj Starschej pak wotberacz; ja budu se swojeho Dzeleta wot Boha wupscheneny, a tu Maczer budze Boh ton Knes do nebeskeho Doma wotwołacz, ale wy budzecie nasche Mjesto pelnicz, a wuzywacz swjerzije Ssymjo na swoje Wutroby k wjecznym Znam.

Wy neisze naju, wy Bohu skushecze, ale Boh je was namaj poruczil, so bychimy my was k swjernym a lubym Czlowekam, k prawym Kscheszizjanam a Jesusej poskuschnym Duscham wotczanyli; so byschcze wy sahe nawukle wschje Zadoszje wobknezicz a szpicz ton lesziwy hadowy Kosz teho Sawedzenja. Dyz wy wobstajnie a wot Młodoszje czistu Wutrobu sakhowacze, da budzecie wy loschzy pytnycz, dyz so wascha Moha wot Pucza teje Prawdoszje bludzicz sechze; wy budzecie smolom sakhshecch, predy hishcze, dyzli to Sawedzenje waschu Wutrobu budze skasycz samoz, so Jesusz stysknie a srudnje sa wami wola, so byschcze so wroczeni, a swoju Duschu do Skazjenja neczizli;

haj Boži Zandžel budže kwaschej Stroni stacz, a nad wami wachowacz. Pshetoz Boh newopuszczzi Nikoho, shtujz jeho newopuszczzi.

Da tedom strozcze so a wroczcze swoju Nohu saho na wuski prawy Pucz, a wy budjecze teiz to saczucz, kak jara derje wam je, dnz was wasch Sboznik, kajz bludzatu Bowzu we Puszini namaka a saho k swojemu Wotzej neke, dnz wy swoju Duschu wot Ssmerczje wumoli sze.

Tak budzemoj moj, waschej Starschej s Wefezkoszju wumrecz, a na smertnym Lozu budza nasche Ssylsy so do Modlitwy teho Dzaka pshecziwo Bohu pschewobroczič. Nrjejo budzemy my so wascheho živenja dla sradowacz. A teiz wy poindjecze se Ssylsami czicheje Luboszje sa naschimi Marami. A ton, kiž ton prawy Wotz je wschitkich swojich Dzjeczi na Semi, budže teiz was pschewodjecz swotzowskej Luboszju hacz kwaschemu Rowej! Hamen.

Spowedne Modlitwy.

Pucz k Spytowanju sameho sebe predn Spowedzje.

Jene jara czeschke a straschne Sstowo by ty mi prajicz dal, swjaty Božo! psches teho Zaposchtola teho Knesa: ton Czlowek nech so kam spytuje, a nech tak jy wot teho Kljeba a pije steho

Kelucha; pschetož schtuž nedostojnje jy a pije,
 ton jy a pije sebi sam ton Ssud. *) Da da
 chzu so ja, ty Wschehowjedomny, najpriotzy spytowacž
 a pschepytacž moje Wotpoladania, czechodla
 ja k Bozej Weczeri du. Du snadž ja jeno tehodla,
 dokelž ton Czaj wotbiežat je, dzejž ja swuknenny
 bym k Božemu Blidu hicž? Aby snadž tehodla,
 dokelž tola kojždy Kscheszijan Czaj wot Czaj
 ton Sswedžen, a to Wustajenje teho Gmenstwa
 sweczicž dyrbi? Ach to neby žane Wopokasanje
 bylo wot teho Czeszenja a teje Lubosžje, kotruž ja
 mojemu Sbožnikej winojty bym, a tež niž wot
 teje nusneje Starosžje sa moju Duschu. Niž, dokelž
 jo Waschnje aby ta Žyrkej žada, ale: kodny a
 laczny po tej Prawdosži **) dyrbu ja k swjatej
 Weczeri hicž. Ssnadž so somnu tak je, snadž
 žadam ja sebi horžy po tej Prawdosži, kotraž
 psched Bohom placzi we Krystuku Jesuku. Ach, so
 by mi tožame knajwetschemu Kjechej nebyto! Ach
 jara loschžy, jara loschžy može mi to Kjech byčž!

Pschetož, dyž chzu ja psches to swjate Wot-
 kasanje moje Sswjedomnje powuschicž, dy bych ja
 sebi myslit, so chyt psches tužamu Žyž a Picžje
 Madu dostacž bes praweho, wjerneho Koskacža
 swojich Kjechow, bes djetaweho Prozowanja we
 mojim Poljepschowanju; o bjeda mi! tedom bych
 schaf ja mojeho Sbožnika k Kjecha Sslužomnikej
 scžinil, tedom bych ja so pscherjeschit byt na

*) Corinth. 11, 28. 29. **) Mattheja 5, 6.

tym Czjeli a na tej Krwi teho Knesa *) a bych
jeho snomeho Eschizowal! Nemolcze so! Boh
so neda sa Ssmjech mjecz! **) praji to swjate
Pisimo. Ale dyz Czlowekojo, kotriz we swjatech
Rosnosziach a Stosziach živi su, dyz Paduschi a
Zebakojo, Czlowekojo, kotrych žyte Džjelo hizon
rjeschne a hanibne je, a tajny, kiz Wopitstwu a
Nepotsiwoszi poddani su, dyz Czlowekojo, kotriz
psches Twerdosz teje Butroby, Wadzenje, Pschi-
šłodzenje, Nepopscheczje, Hidzenje a Weczenje,
swojim Sobuczlowekam to živenje czeske a
horke czinja, dyz nepscheczelszy Mandželszy, kni-
czomni a neprawi Starschi, nepoštuschnje Džjeczi,
nešwjerna a nepotsiwa Czeledž — dyz tajny a
wschelazy bebi myšla, so stymšamym, dyz jeno
kBozej Weczeri du, wschitko sažo rune a dobre
sczinja: o da je to sawjernje jene wjerne a žalofne
Pestrowanje teho swjateho Boha. Nie, ton swjaty
a prawy Boh šmjeli so jeniczzy na tym Njeschnifu,
dyz ton Besbožny so wostaji swojeho Pucza,
a Stošnik swojich Myšlow a wobroczi so
ktemu Knesej. ***) Smujcze so, wucziszze so,
rjeka jo we swjatym Pisimi, czincze prejcz wot
mojeju Woczow wasche ste Skutki, wostajcze
so Steho, wučcze Dobre czinicz. †) A tajke
Myšlje a Prjotkwsacza nešmjem ja jeno pschi swja-
tym Wotkasanju mjecz, ale ja dyrbu je wobstajnje

*) 1 Corinth. 11, 17. **) Galatisek. 6, 7. ***) Jesaias 55, 7.
†) Jesaias 1, 16.

wobkhowacž, a dyrbu jich Płod pokasacž we wschit-
 lich Skutkach mojeho zyleho živenja. Pšchetož
 wono nerjeka: pokasujcže Pupiki, — dajcže Kcže-
 nje widžicž, wono rjeka: czincže dostojne Płody
 teje Pokuty!*) Schtujž nedostojnje jy a pije,
 ton jy a pije šebi šam ton Ssud. Ale kaš da
 budu ja dostojny, taš daloko jako ton šlaby,
 braschny Człowek to bycž može? Njedže pšches
 to, so šo ja swohnikach derje pšchihotuju a pšchi-
 stojnje swoblekany do Božeho Doma stupju? To
 je jedyn dobry a pješny, ale jeno swohnikomny
 Skutek, we kotrymž šo loschžy wjazy stane, hacž
 pšched Bohom prawje je. Njedže pšches to, so
 šo ja poszju? Jezus Krysus to nidže pšchifasaš
 neje, a dyž by mi to we mojej Nuternoszi škodne,
 a mi šlie bycž chžyło, da by jo tež neprawje bylo.
 To jenicžke prawe a wjerne Pšchihotowanie je to
 mojeje Dusyje. — Ja dyrbu wopomnicž, šhto ja
 pšched šobu mam, a šhto to na šebi ma. Ja
 dyrbu šo we Duchu a Wjernoszi modlicž a spje-
 wacž; najpriotžy wschjednje, najhoržischo we
 pošljenich Dnach we mojim Domi, a tež we
 Božim Templu. Ja dyrbu wschitko šjenej dobrej
 a pješnej Wutrobu a šzichej Myšlu horjewšacž,
 šhto jž mi ton Wotroček Boži we Spowedži a na
 Prjedowanju pšchiruczi; ja dyrbu wschitke te bo-
 habojasne Myšlie, kotrež we tu tym Czasu tež
 we mojim Domi a wofredža tych Mojich wemni

*) Lukasha 3, 8.

wotzuczujaja, sakhowacz we dobrej a pjecknej
 Wutrobi a pschinesz Płody we Sczerpli-
 woszi.**) Za dyrbu (a to je ta najwoszebnišča
 Biež) moju žylu Wutrobu a ton Rhod mojeho
 Žiwjenja twerdžje pschepytacz: Kotre Riechi me
 woszebne wabja, Kotre Poczinki mi najbole
 brachuja; schto ja njetko czinicž a czeho šo wosta-
 jicž mam, dyž ja wjerne Roskacžje a Žylbyczje mo-
 jich Riechow wopokasacz chžu. Hacz ja dostojnje
 Ekwjatemu Botkasanju schoł šym, možu ja jeno
 na tym sposnacž, dyž ja do predawšich Riechow
 a Pschestupenjow wjazy nesapaduju, dyž ja šebi
 to Sswjetsenje wotpołożicž možu, šo ja liepschi,
 a šo wobrocził šym. Pomhaj mi ktemu, moj
 Božo, kajž ty mi we Krystušu Jesušu šlubil šy!
 Hamen.

Modlitwa predy Spowedžje.

Džak bydž tebi, moj Botže we Nebekach, šo
 ty tež mi šwojeho Ssyna dał šy, šo by won mi
 był ton Pucz, a ta Wjernosz a to Žiwjenje.**)
 Dyž ja we šwjatej Weczeri jeho Sšmercž šwe-
 cžu, da ja na neho spominam najpriotžy jako na
 mojeho najšweczischeho najwoscheho Wuczerja.
 Dyž ja potom newjem, kaš hiszczje somnu budže
 a stym, schtož we Sswjeczi šo wokolo me stane;
 da pschinešu ja to wschitko šobu pod ton Ršchiž
 mojeho Wumožnika, a potom je mi, jako by won

*) Lukášča 8, 15. **) Jana 14, 6.

se swojim stamanym Woczkom k Nebju pokaso-
 wał a ja jeho prajicž klyšchał: Won žadyn
 Kobel na Semju nepane bes Wolje teho
 Wotza we Nebesach,*) njetko pač šu tež
 wschitke wasche Łosy rachnowane. S Jesu-
 šom ja wopomnju, šhto šebi ja žadam a šhto ja
 prijotknam, a won, ton Kschizowany, da mi
 šam tu Radu: Pytajcže najpredy Bože Kra-
 lestwo a jeho Prawdosz, da budže wam to
 druhe wschitko pschidate.***) K Jesušež wobro-
 cju šo ja, dyž ja wedžicž chju, kač ja rješny
 Człoweł Radu psched tobu, ty Sswjaty a Prawy,
 namafacž možu, a won me napomina: nerješch
 dale wjazy.***) Jesuš pschineše mi Sswjetłosz,
 šamo do teje Czjemnoszje teho Rowa, Czoplotu
 a žiwenje do straschneje Sachodnoszje a Snicza;
 pschetož jeho Žaposchtoł praji: Jesuš Krystus je
 tej Ssmerczi tu Moz wsat, a je žiwenje a
 Nesachodnosz na Sswjetko pschinešł psches
 to Ewangelion.†) A dyž ja na wschitke swešeliate
 Wuczby teho bojškeho Wuczerja pod jeho Kschiz-
 žom spomnju, da je mi, jako bych ja, a ta Semja,
 a wschitko, šchtož na nej je, a šo stane, žylje
 hinajsche Snamjo dostało! Na Wschitko pada,
 moj Božo, jena šwjata džiwna Sswjetłosz stwo-
 žich Nebjow. Wobtwerdženu a posbjenu czuju
 ja moju Wjeru psches to šwjate Wotkasanje, a

*) Mattheja 10, 29. **) Mattheja 6, 33. ***) Jana 5, 14.
 †) 2. Timoth. 1, 10.

Kajž so moja Wjera pošylni pod Kschizom teho
 Sbožnika, tak tež kćjeje tudy moja Nadzija;
 pschetož Jesuſ praji: Pojće sem kemni, kiž
 wy mucžni a wobcžeženi sže, ja chzu was
 woſchewicž; pola me dyrbicže wy Wotpo-
 czině namakacz sa ſwoje Duſchje.*) A dyž so
 ja njetko cžeſchžy ſtaram wo moju Potrebu, aby
 wo moje khorobne Cžjeło, aby dokež so mojim
 Lubym ſlje dže, aby dokež Ludžo ſlje ſomnu mjenja,
 da ladam ja na neho, na mojeho Wumožnika,
 kaſ won na ſwojim Kschizu ſawutlenny žaloszi:
 Mi chže so picž.***) Za ſlyſchu jeho (kmojim
 Stroželani a kmojemu Troſchtej) jeho ſameho
 ſlyſchu ja wołacz: Božo, moj Božo, cžohodla
 ſy ty me wopuschczit!****) A tedom reknu ja
 kſamemu ſebi: Dyž ton ſwjaty Syn Boži je
 tak wele cžerpicz dyrbjak, kaſ chžeſch ty, rjeſchny
 hubeny Cžlowecže, kiž ty tak wele Cžerpenjow
 pscheſ twoju ſamemu Winu ſebi pschihotowat ſy,
 kaſ chžeſch ty so ſwazicz, a pscheczimo twojemu
 Bohu morſotacz? A newjeſch da ty: Kohož
 Boh lubo ma, teho won poſhoſta?†) Ach
 tedom cžuju ja, so ſym ja troſchtowany, a ſłod-
 ka, weſela Nadzija pschejndže moju Wutrobu.
 Praji njetko moj Sbožnik: Wono je doko-
 njane!††) da mi to ton Troſcht da: tež moje
 Cžerpenje budže njedy nimo! Modli so won:

*) Mattheja 11, 28. 29. **) Jana 19, 28. ***) Mattheja
 27, 46. †) Hebreiſkim 12, 6. ††) Jana 19, 30.

Wotze, do twojeju Ručow poruczju ja swo-
 jeho Ducha!*) da schaf ja wjem: won je so
 mi tak priotkmodlit, so bych ja we mojej Smer-
 czi so tak sa nim modlicz moł. Nietko widzu ja,
 sadn jeho Rschiza, tu Horu we Galileiskej, skotrejez
 moj Jesus k Nebju stpi, a blyschu tych Zandzelow
 k tym Buczomnikam prasicz: Jesus Krystus je
 dla Smerczije Czerpenjow kronowany s Cze-
 szju a s Krašnoszju!**) A tedom woła wemni,
 kajz s Bozim Łobom: dyz wy s Jesuŝom czer-
 picze, da budzeczze tejs wy snim sobu psche-
 krašneni! ***) Hamen.

Jena druha Modlitwa predn Spowedzje.

Derje je to jena wulka Nada wot tebe, moj
 nebeski Wotze, so ty mi moju Wjern pošlyniš,
 so ty mi moju Nadziju wobnowiš we šwjatym
 Wotkasanju. Ale ach, šym da ja teje Nady
 hodny? Možu ja jeje samjernje dzjelomny bycz?
 Ach, moje Sswjedomnje mi pschwoła: Wasche
 Stoszje jo šu, kiž was a wascheho Boha
 rosdzjela. †) Ale ja tola nesazwyfluju. Schaf
 ja wjem jako Ršesziian, ja mam to Wumo-
 zenje psches jeho Krej, menujzy to Woda-
 wanie tych Rječow. ††) Won je so šam sa
 nas dat, so bychmy my Rječam wotemreli,
 a Prawdoszi žiwi byli, †††) a tak budžemy my

*) Lukasha 23, 46. **) Hebreiskim 2, 7. 9. ***) Romskim
 8, 17. †) Ies. 59, 2. ††) Epheisk. 1, 7. †††) 1. Pietra 2, 24.

sahojeni psches jeho Kany. A tak praji mi moja
 dzakomna Wutroba: Lubujmy jeho, dokelz
 won nas predy je lubowat. *) Na to praji mi
 Jan: To je ta Lubosz k Bohu, so my jeho
 Kasnje dzerzimy! **) Ja flubju tebi, moj
 Sbozniko, kiz ty bes Winy na Kschizu sawutlicz
 dyrbesche: Ja nochzu dale na žane Waschnje
 psches czjelne Poschty tebe a moje Escheszianske
 Meno hanicz. Tebi ja flubju, kiz ty hižom
 mrjejo we swojich Bološzjach so hischeže na tym
 hubenym Ssobuščizowanym smjeli, ja nochzu
 twerdeje Wutroby bycz pshecziwo žanemu mo-
 jich Ssobuczlowekow. Tebi ja flubju, kotrehož
 pošljenja semska Starosz ta wo swoju Maczer a
 wo swojeho Psheczeła bje: tež ja chzu so pschezo
 a stajnje swjernje a lubosnje sa tych Mojich staracz.
 Tebi ja flubju, kiz ty sa swojich Mordarjow
 proschesche, so tež ja nochzu Hidzenje s Hidzenjom,
 Neuposheczie a Kschiwdu s Weczemjom sapłaczicž,
 ale ja chzu, tak kajž ty, sa swojich Nepsheczelow
 prošycz: Wotze, wodaž jim; woni newedža,
 sčto czinja! ***) Tak sbudzi me twoja swjata
 Weczer k Luboszi. A widžu ja tu Eschesziansku
 Wofadu wokolo me, da spomnju ja na te Sslo-
 wa: Jedyn Kljeb je, da nas wele je Jene
 Czjeło. †) Ssmymy my pač sami bes sobu Sta-
 wy: o, sčtu je dy swoje samžne Czjeło hidzil?

*) 1. Jana 4, 19. **) 1. Jana 5, 3. ***) Lukáša 23, 34.

†) 1. Corint. 10, 17.

Wotstupuju ja njetko wot twojeho Woltarja, da ty samnu wolasch: Ja sym wam Herempel dat, so byschcze tež wy czinili, kajž ja wam czinit sym. *) Duž sapschimnu ja potom s Wefelom swoje Džeto, spominajo na to twoje Słowo: Moja Jydz je ta, so bych czinit tu Wolu teho, kiž me poštał je! **) A dyž mi ton Sswjet a moje Czeto a Krej wschelake Wefela podawaja, ale sa to njeschto Ste woztemne žadaju, da ja sažo twoje Słowo słyschu: Schto pomha temu Czlowekej, dy by won runje zyły Sswjet dobył, a paž na swojej Duschi schkodował? ***) A dyž ja Staroš a Prozu mam stymi Mojimi, a Rudženje wot Zuzych, a Medžak wot tych, kotrymž ja Dobrotu czinit bjech, a ja šo počnu tyschicž; da pschizstupišch ty kemni we twojej nebestej Czichoszi a reknesch: Na tym budže kójždy posnacž, so wy moji Pošli sze, dyž Luboš bes šobu macze. †) Ale dyž šo mi tež psches Božu Nadu radži, Dobre czinicž a niž wustacž, da ty tola nepschidasch, so bych šo ja tehodla pschesbjenył, ale ty mi na to spomnišch: dyž wy wschitko sze czinili, schtožž wam je pschitkasane, rekcze: My symy newuzžitni Wotrocžkojo; my symy czinili, schtožž czinicž winojcži bjechmy. ††) Haj ty, o moj Wodžerjo š Sbožnoszi, dyž ja dy we Wjeri šlabny

*) Jana 13, 15. **) Jana 4, 34. ***) Mattheja 16, 26.

†) Jana 13, 35. ††) Lukascha 17, 10.

hym, dyž moja Luboš wustudnyč chze, dyž moja
 Nadžija so khabla, twoja Wina to neje; pschetož
 we twojej swjatej Weczeri možu a dyrbu ja moju
 Wjeru pošylnič, moju Luboš sahoricž, moju
 Wutrobu wot tych Brudow teho Kjecha wuczi-
 szicž, moje žadanje spokojicž psches teho, kotryž
 me lubował je hač do Sšmerczi. Ktemu, haj
 ktemu by ty to swjate Wotkasanje mustajit,
 ktemu chzu je ja sweczicž, a twoju wječnu Luboš
 pošbjehowač. Amen.

Jena krotka Spowedž.

Swjaty a prawy Božo! Ja hym srjeschit we
 Nebju a psched tobu, a nešym dale hodny,
 so bych twoje Džeczo menowany byt; *) ale
 ty nimasch Spodobanje na Sšmerczi teho
 Besbožneho, ale so by so wobrocit a živy
 byt. **) Na tajke twoje Sšlowo pschindu tež ja
 psched twoje Wobleczo, wusnaju so psched tobu
 swojich Pschestupenjow a modlu so: Božo, bydž
 mi Kjeschnikej nadny! Moja Wjera džerži so two-
 jeho Sšlowa, a Jesom Krysta, kiž tež moje Kjechi
 nešt je; dla jeho pscheschonuj me, a nesaplacž mi
 po mojich Kjechach! Ja mam to twerde Prjotk-
 wsacžje, we Pschichodži chzu ja psched tobu k-
 hodžicž a bohabojasny byč. Wobtwerdž ty šam, o Božo!
 tožame Prjotkwsacžje we mojej Wutrobi; wucz

*) Lukascha 15, 18. 19. **) Ezechiel 33, 11.

me czinicz po twojej Woli, pscheroz ty sy moj Boh; twoj dobry Duch wedz me po prawym Puczu.*) Hamen.

J e n a d r u h a.

Aneze, wschekomozny Bozo, smielny Botze, we Poniznoszi a Bojoszi blizu ja so twojemu Tronej a sposnaju se sprawneju Wutrobu, so ja husto twoje swjate Kasnje pschestupit, a psches Pschestupenja a Rjechi so twojeje Mitosze a Nady nedostojny scziznit sym. Ja pak czuju dla teho jene snuzkomne a łobofo Roskacze a Zelbyczje a sym we mojej Wutrobi twerdzje wobsanfnył, so chzu tebi sluzicz we wobstajnej Sswjernoszi psches jene newinowate Žiwenje, a proschu tebe, bydz mi Rjeschnikej nadny a daj swojemu Wobleczu pscheczelnje namni swjeszczicz, Jesom Krysta mojeho Knesa a Sboznika dla, Hamen!

J e n a d r u h a.

Wschewjedomny a prawy Bozo, sjenej Istyskiwej, wurudzenej Wutrobu, se Ssylsami teho Roskacza, spokhilenej, rosbitej Myglu stupju ja psched twoje swjate Wobleczo. Wono je ton Rjech, fiz me tak jara wurudzi, a tak łobofo delje sbije. Dzejz teyz ja poladam, widzu ja Blud a Pschestupenje a Rjech. Dze da dyrbjat ja czeknycz stu teju Nemjera a Styska polneju Wutrobu, hacz

*) Psalm 143, 10.

ktebi, ty wulki Wotze we Nebesach? Ty by psches
 Krystusa ton Sswjet stobu wujednal, a nam tu
 Ssluzbu dat, kiz Sjednanje prjeduje. *) O da
 wobtwerdz we mojej Wutrobi ton Troscht teho
 Wodawanja tych Rjehow, so ja pschi mojej
 Modlitwi nezwnyfluju a bes Nadzije a Dowjerenja
 wot twojeho Woblecza nepojndu. Dai mi jeneho
 praweho, wjesteho Ducha, bohobojasne Myslje,
 swjate Saczucza a jenu twerdzje sałożenu Lubosz
 kPrawdoszi a Wjernoszi. Tu Wolu ja derje
 mam, **) to Dokonenje sposzcz ty mi psches twoju
 Radu we Wjeri do Jesom Krysta. Hamen.

Modlitwa po Spowedzi.

Kwal teho Knesa, moja Duscha, a schtojz
 wemni je, jeho swjate Meno. Kwal teho
 Knesa moja Duscha; a nesapomn jeho Do-
 brotow. Kotryz tebi wschitke twoje Rjechi
 wodawa, a sahoji wschitke twoje Khoroszje.
 Kotryz twoje žiwenje wot Skazjenja wumozje,
 kotryz tebe kronuje sRadu a se Ssmjelno-
 szju! ***) Schtu samoze to dolhe Pschiladowanje a
 tu Sczerpliwosz nascheho Boha wurez? Won je
 ton dobry Man, kotremuz teho shubeneho Ssyna
 zel je, a kotryz jeho sWeselom sa swoje lube
 Dзецjo horjewosme.

Za pschindzech ktebi, moj Božo, we twerdym
 Dowjerenju na twoju nedogrunutowanu Ssnjel-

*) 2. Corinth. 5, 18. 19. **) Romsk. 7, 18. ***) Psalm 103, 1 — 4.

nosz a sdychowach: Wotze, ja hym srjeschit psched tobu, a nejsym dale hodny, so bych twoje Džjeczo rjełat. *) Wodaj mi moje Winy, Božo, moj swjaty Ssudniko! Tvoja Krej, Kneže Jesuko wuczisz me wot wschitkich Kječow!

Duž wopokasa ty mi, Božo, moj Kneže a Ssudniko, Ssmilnosz a Radu. Ty poda mi we twojim Słowi to troschtne Sslubenje: Neboj so, ale dowjer so, tebi su twoje Kjechi wodate! **) Bydž stroschtny ty nebudžesch wumrecz ***) ale budžesch žiwj!

Džak bydž tebi, dobročiwj Wotze, so ty mi po twojej newureknenej Ssmilnoszi moj Doł spuschczisch, a mi we Jesuku Krystuku Mjer stobu sposchczisch. Džak bydž tebi, Kneže Jesu, moj Sbožniko a Sastupowarjo! so so ty to Wodazwanje sa moje Kjechi sczinił hy a me na Božej Prawizy sastupujesch. Džak bydž tebi, wječny, swjaty Ducho Boži, so ty mojemu Duchej to Sswjetsenje dawasch, so hym ja Bože Džjeczo. Njetko mam ja Mjer we mojim Sswjedomnju. Njetk mam ja Weželosz k Bohu, a wołam sđjeczazym Dowjerenjom knemu: Abba, lubj Wotze!

Wožokofwaleny Božo! Wotze, Ssyno a swjaty Ducho! Łak sraduje so moja Wutroba na twojej newureknenej Dobročiwoszi a moj Ert weželi so dla twojeho Ssmjelenja. Sbudžuj moju Duschu, so by wona tebe tehodla bez Pschez

*) Lukascha 15, 18. 19. **) Matth. 9, 2. ***) 2. Sam. 12, 13.

stacza posbjehowata. Medaj mi tu Madu nidy
wjazy psches krobte wjedonne Rjechi shubicz, ale
we nej sawostacz hacz do Konza. Tebi podam
ja so snoweho ktwojej Ssluzbi. Tebi chzu ja
zimy bycz, tebi sjenym swjatym Rhodzenjom na
Semi so dzakowacz. Amen.

Jena druha Modlitwa po Spowedzi.

Najdobrocziwishi Botze, ja kwalu tebe sa tu
wulku Ssmjelnosz, kotruz ty snoweho na mojej
Duschi wopokasał by. Dze je jedyn tajki Boh,
kajz ty by, kiz Rjechi wodawa a Pschestupenja
spuschczi; kotryz swoj Njew wjecznje nedzerzi,
dokelz smielny je. *) A tu tu newureknenu Do-
brotu by ty so ni snowa dostacz dat, so bych ja
psches Jesom Krysta twoj Wobnadzeny, twoje
Djeczo byl, ton Troscht twojeje Mady njetk hizom
wuziwal a mojeje pschichodneje, wjeczneje Sboz-
noszie wjesty byl. Kwaleny bydz ty, o Bozo!
so ty moju Duschu saso tak wutrobnje by lu-
bowal, so Konz neje wsata; pscheroz ty czisny
wschitke moje Rjechi sady so. **) Kwal teho
Knesa, moja Duscha, a nesabydz ieho Do-
brotow, kotryz tebi wschitke twoje Rjechi
wodawa, a sahosi wschitke twoje Rhoroszie
a kotryz tebe Madu a se Ssmjelnoszju tak
bohaczje zonuje. ***) Kwaleny bydz ty, o Jesu so!
so ty tu Ssluzbu teho Sjednanja tez mi snowa

*) Micha Propheta 7, 18. **) Jesaias 38, 17. ***) Ps. 103, 1—4.

pschivolať by: Dzi sMierom, twoje Kjechi su
tebi wodate.*) Wucz me, dla mojeje Sbožnoszje,
derje wopomnicz, so ta Sbožnosz so mi hinať
dostacž nemože, hacž psches Sakhowanie jeneje
šwjerneje, sprawneje Myšlje, ja bych so swopa-
řim Troschtom šam sjebať, ja bych jene dwojake
Satamanstwo na šwoju Duschu romadził, dnž
bych ja tebe, o Božo, loschžy sažo sabnyč, dnž
bych ja tebe, moj Jesužo, řiž ty me tať droho
wukupiť by, smojich Wocžow šhubicž, dnž bych ja
řslucžbi tych Kjechow, řotrež ja tať šwjernje
wotpołožicž šlubich, so sažo swopecžiju wrocžicž
chžyl. Dai a sposchčž tola, so by jene tajke Lu-
danje, jedyn tajki Medžak wječnje dalofo wo-
temne wostať. Ty Wschehowjedomny, snajesch
tu Sprawnosz, řotrež ja džens šwoje Šslubenja
psched tobu wobnowiť šym. Ty pať snajesch tež
tu Šslabosz mojeje Wutrobny, řotraž wot czjelnych
Žadosžjow a swohřomnych Spytowanjow tať jara
nadpadowana je. Bes tebe a twojeje Pomožy
bych schaf ja we jenym tať straschnym Šswjeczi
jara loschžy so sažo satorcził a panyť. Škicž mi
ty šam, o Wotže, twoju Kuku, so bych ja psched
wschitřim Padom sakhowany byl! Sposchčž, so
bych ja, řajž jene pořluschne Džjeczo psched twoji-
maj Wocžomaj řhodził a bohabojasny byl. Šdžerž
me we twojej Luboszi a Bojoszi. Wobtwerdž we-
mni te šwjate Šnucža a Šibanja, a te dobre

*) Matth. 9, 2.

Smyšlenja, kotrež ty dženš psches tvoje Słowo
wemni stworił sy, so bych ja bes wschitkimi Wa-
benjami kRiechej, temu dobremu Prjotkwsaczu,
kotrež ja wobsanknył sy, bes Nastorka šwjerny
wostał. To Snamjo twojeje Lubosyje, o Jesu, to
Snamjo twojeje Sšmercyje, ale tež twojeho nemi-
nowateho Rhodu, nech wostane wobstainje psched
mojimaj Wocjomaj, so bych ja na tym Puczu teje
Wjernosyje a Bohabojosyje šwjernje sa tobu schoł,
a smojim žyłym Žiwenjom tak derje jako smojim
Ertom tebe posnał. Ton Duch, kotrehož ty njedy
twojim Zaposchtolam sNebja delje da, wedž tež
me do wschitkeje Wjernosyje, pošylu tež me
sMozu na snuzkomnym Człoweku*) pomhaj
tež mi wojowacž to dobre Wojowanie teje
Wjery,**) kotrehož Konž to wječne Žiwenje je.
Tak sdjerž a dokonej wemni ton dobry Skutk,
kotryž ty we mojej Duschi sapoczał sy, hačž
na ton Džen Jesom Krysta,***) dzejž ty wschit-
kich tych, kotsiž tudy hačž do Konža šwjerni bjechu,
kpolnej Sbožnoszi twojich Wobnadženych nuž
wesž budješ. Amen.

Modlitwa predn Wuziwanja teje šwja-
teje Weczere.

Nebeski Wumožniko, Kneže Jesom Kryschcže!
ty sy jene Wopomnenje sczinił tych Džiwow
twojeje Lubosyje.†) Ženo mało Šhtundow

*) Ephesisk. 3, 16. **) 1. Tim. 6, 12. ***) Phil. 1, 6. †) Ps. 111, 4.

predy twojeho Čerpenja mustaji ty tu swjatu
 Weczer kTroschtej twojich Česzerjom a kPosyl-
 nenju jich Wjern, a ty tež hiscže njetk me pro-
 bycz dawasch, so bych tu ton swjaty Skutk sro-
 madnje smojimi Sobuřšesžijanami sweczit.
 Kak wobsoženy bym ja, o Kneze, so ja tebe,
 teho jenicžkeho, dokonjaneho Ssriednika bes
 Bohom a Člowekami, so ja twoju Wuczbu a
 twoju Sbožnosž snaju, so ja tebe mojeho Knesa
 a Wumožnika menowacz, so twojeho sbožneho
 Towarstwa a Sjenocženja kwalicz a ktwojim Wu-
 moženym a Pshecželam so rachnowacz smjem!
 O kak wele mam so ja tebi mojemu Sbožnikej
 džakowacz! Kak bludny, kak skazeny, kak hubeny
 a bes Troschta bych ja bes tebe a twojeje Rady
 byl. Kak knesneženju česchke by mi to Brjemjo
 mojich Rječow bylo, kak žalostnje straschne a bo-
 jasne to Wocžakowanie na te sažlužene Schtrafy,
 kak skazomne to Wokomiknenje teje Sšmercžje,
 dy by ty sam nam tu nadnu Wolu Božu nesje-
 wjał, dy by ty so kWoporej sa nasche Rjechi
 nepodał, a nam psches twoju Sšmercž Radu,
 Žiwjenje a wječnu Sbožnosž newarbował! Haj
 wschitko Sšwjetlo, kotrež me rošwjeczi; wschitkon
 Troscht, kotryž me wokschemi; wschitka Radžija,
 kotraž me posbjehuje, su Dary twojeje nesajžu-
 ženeje Lubosžje. Kak drohe dyrbi tehodla twoje
 Wopomnenje bycz! Nebych ja to najnedžaknišche
 Stworenje byl, dy bych ja tebe sabyl; dy bych

ja sKiwkoszju a symnej Myšlu na tebe spomnit;
 dy bych ja so wobarał, tebi tu Czesz a ton
 Džak dacz, kotryž tebi šluscha? Nje, nebeski
 Wumožniko, ja du na twoje lubosne Proschenje
 se Žadoszju a sWeseloszju. Za pschindu, so bych
 so sjamnje sa twojeho Wuczomnika a Czeszerja
 sposnał, dokelž ja jo sa moje Sbožo a sa moju
 Czesz dzeržu, so možu ja ton Tvoj bycz. Za pschi-
 stupju jako jedyn Muczny a Wobcžeženy, so bych
 Wotpoczink sa moju Duschu pytał, a sapschimnu
 we Wjeri tu Nadu, kotruž ty mi šticzujesch, a to
 wulke Sbožje, kotrež ty wustajit šy. Za pschin-
 du, so bych so tebi sa twoje Czerpenje a Wumreczje
 džakował, so šameho tebi k Woporej pschinešł,
 a to šwjate Prjotkwsaczje wobnowił, so nochzu
 dale wjazy šebi žiwy bycz, ale temu, kiž sa-
 mne wumrel a horjestanył je.*) Za pschindu,
 so bych moje Towarstwo se wschitkimi Wjerja-
 zymi sdžeržal, a so snoweho kjenej sprawnej bra-
 trowskej Luboszi pscheczimo wschitkim Czlowekam
 swjasal. O Kneže, daj so by moje Prjotkwsaczje
 žonowane było! Stwor psches twojeho šwjateho
 Ducha tajke Smyšlenja wemni, so so ja nebych
 jeno se šwojim Ertom ktebi pschiblizował,
 ale moja Wutroba daložo wot tebe była.**)
 Haj, pošyln me we tych wobsanženych dobrych
 Prjotkwsaczach psches twojeho Ducha, a daj pschi-
 tym Pomyslenju, so ty Jercheny a Wutroby

*) 2. Corinth. 5, 15. **) Mattheja 15, 8.

spytujesch,*) wschitku Neswjernosz a Zebanje so
swojeje Duschie shubicz. Dai mi te Dziwy two-
jeje Ssmjelnoszje tak wopomnicz, so Wjera, Lu-
bosz a Nadzija psches tosame wemni posylnena,
a ja hacz na najmoznischo wabeny budu wschitke
te Sslubenja, kotrez ja tebi czinił hym stej naj-
wobstajnischej Sswjernoszju dzerzecz. Hamen.

Wobnowenje tych dobrych Prjotkwsacjow po wuziwanej swjatej Weczeri.

Tak da hym ja, moj Kneze a Sbozniko, dzenka
so snoweho stobu sienoczil. Ja hym twoje Czjeło
a Krej dostal sa Sawdak twojeje Luboszje a Rady.
Sakhowaj me moj Wumozniko, so ja to Sbozje
saso neshubju. Ja jo sposnaju, kak jara ja tebi moje
zyle žiwjenje sweczicz winojty hym. Ja nemožu
ani Mjer, ani Sbozje mjecz, tak dolho, jako ja
hischcze Njechej služu; ja ton twoj bycz nemožu,
tak dolho hacz hishcze wjedomne Skoszje wobejndu.
Dyrbjal da ty tehodla tak wele Styska a Boloszje
psheczerpicz, so bych ja czim bole bes Staroszje sa
mojimi czjelnymi Łoschtami hicz moł? To bydž da-
loko wotemne, ja nesmjem lubowacz to, schtojž
ty hidzisch; ja dyrbu smyšlenny bycz, kajž ty, moj
dobročiwje smyšlenny Wumozniko, jeli so twojeje
najwoscheje Luboszje zylje nedostojny bycz nochžu.
A tak služu da ja tebi, kajž to hizom pschi twojeje

*) Psalm 7, 10.

swjatej Weczeri czinił hym, snowa sDžakneje Wu-
 troby Luboš a Pošluschnoš. Ja hym njetk
 žiwý, niz pač ja, ale Krystuš je žiwý wemni.
 A sehtojž njetk žiwý hym we Czjeli, to hym
 žiwý we Wjeri do teho Ssyna Božeho, kiž
 me je lubował a šo šam samne dał. *) Ja chzu
 psched Łoschtami teho Sswjeta czjekacž, ty budžesch
 me pošylničž, so ja wschitke jeho Wabenja psche-
 winu; pschetož twoja Luboš je šylnišča, hač ta
 Sšmercž. Ja chzu jako twój Wumoženy a Wu-
 czomniš twoju czistu, wošoku Myšl horje wsacž.
 Tebi ja twoju Luboš do Wjecznoszje šapłacžicž
 nemožu; ale šo na mojich hubenych Bratrach
 šmjelicž, Šrudnych a Starošiwnych šwešelicž, jim
 šlužomny byčž, we mojim Powołanju wužitny,
 temu Winikej jeho Winy wodawacž: ktemu mi
 nidy nebudže na Škladnoszi a na Mozach bracho-
 wacž. Šwešetoszju chzu ja tebi tu to Wopoka-
 sanje mojeho Džaka dacž, kotrež šo tebi tač
 jara špodoba. Teiž moj Wotpocžinš, moj Mjer,
 moj šamšny Dobytš chzu ja temu Šbožu mojich
 Bratrow woprowacž. A dnyž mi moje najšwjer-
 nische Prožowanie sMedžakom šapłacžja, dnyž ja
 šwojich dobrych Škutkow dla šazpeny a wuhaneny
 budu: da chzu ja šebi jo ša tu najwoschu Čzesž
 džeržecž, so teje Wjernoszje, teho Dobrego a teje
 Prawdoszje dla čžerpicž možu. Ščžichej Myšlu
 chzu ja mojim Pschesžjeharjam napschecžimo štu-

*) Galatistim 2, 20.

picz; melczecz ja chzu, dyz me swarja; sczerplivy
 bycz, dyz me czi Sakacli rudza a saniczuja. Bez
 bely a sbozny, dyz so jeno dobreho Sswjedomnja
 a twojeje najwoscheje Rady troschtowacz moju,
 chzu ja, kaj ty, rady mojim najhorschim, naj-
 zadlawischem Nepscheczalam wodacz a profycz:
 Wotze wodaj jim, pscheroz woni newedza,
 schto czinja.

Wumozniko, ty snajesch moju Wutrobu; ale
 ty snajesch teiz moju Sslabosz, ty wiesch, kak
 loschzy ja preicz torneny budu, so teje Lubosze
 sabydu, kotruz tebi winojty sym. Poshyn mojego
 Ducha a plodz a dawaj moznje, so ja jo teiz
 czinju, dyz mi tu Wolu dat sy, po tym
 dobrym Spodobanju.*) Psches twoju moznju
 Pomoz budze so mi radzicz, so ja tym Wobsan-
 knenjam swjerny wostanu, kotrez ja pschi tej Hofzini
 twojeje Rady sczinił sym. Hamen.

J e n e d r u h e.

Ja sym Boha wot Woblecza k Wobleczu
 widzil, a moja Duscha je wumozena. 1 Knihi
 Mojsaka 32, 30.

Wotze nascheho Knesa Jesom Krysta, tebi bydz
 Modlenje a Dzak sa to wobnowene Sswjetsenje
 twojeje Mitosze a Rady, sa kojzde bohabojasne
 Snuczje, sa kojzde swjate Zadanje, sa kojzdu weselu
 Nadziju, kotruz to Ssweczenje teje Ssmerczje

*) Philipp. 2, 13.

Jesuſoweje we mojej Butrobi sbudzi a wobziwi.
 Ach, pomhaj mi we tym sprawnym Prozowanju,
 saprjecz besbozne Waschnje a ſwjetne Loſch-
 ty, *) ſwjernje wobſtač we tej Luboſzi ktemu
 Paſtyrej a Sbožnikej mojeje Duſchje, a weſelje
 dobywacž we tym Biedženju ſa Bohabojoſž a
 Wjernoſž. Sſweczene bydž psches jene ſwjate, ne-
 winowate žiwenje twoje Mjeno! Twoje Kraleſtwo,
 to Kraleſtwo teho Sposnacža, teje Luboſže a teje
 Nady pschindž pschezo bliže a bliže kemni a psche-
 kraſn moje žyte Bycžje! Twoja Wola nech je
 ſtajnie ton wotpoſaſany Pucž mojeho žiwenja,
 wona wuczisz moje Myſlje, Požadanja a Priotk-
 wsacža a pschewodžej me kſchitkemu Džielej. Niž
 moja, ale twoja Wola ſo ſtan we wſchitkich
 Wježach! Tam pak, wofredža tych ſwjatych a
 pschekraſnnych Sſlužomnikow twojeho nebeſkeho
 Kraleſtwa budu ja loſcho a ſwjerniſcho twoju
 Wolu czinicž ſamož. Psches dječazu Poſtuſch-
 noſž pscheczimo twojim ſwjatym Kaſnjam možu ja
 hižoin tudy na Semi ſo ktemu hotowy a doſtojny
 ſczinicž. Daj mi, kajž ſa to Czjeło to wſchjedne
 ſemſke Naſycenje, tak ſa tu Duſchu ton Kljeb
 teho žiwenja a ton Keluch teho Sboža. Neindž
 ſomnu do Ssuda, neſchtrafuj me tak, kajž ja to
 ſaſlužil ſym, ale po twojej Ssmjelnoſzi wodaj
 mi wſchitke moje Winy, kajž ja rady Bliſchemu
 te Winy wodawam. Kajž ty me ſe Sczerplimoſžiu

*) Tita 2, 12.

a sRuboszu snešesch, tak tež chzu jara dy sRuboszu
 Czlomekow budzicz. Dyž Rječ me czene a wabi,
 dyž teje Słosyje Łoß ktej słabej Wutrobi šo moznje
 czischczi, dyž moja Noha šo spraweho Pucza wob-
 šuma, dyž Ruka sa tym Sakasany m pschima;
 tedom, o Kneže, pomhaj mi moznje a dđerž me sa
 Ruku. Pošyl n me we tym Spytowanju, a nedaj
 mi panyč jako jene Rubenstwo teho Rjecha!
 KDošenju wedže jeno ton Pucž teje Bohabo-
 josyje a teje Wjery. Wot wschitkeje semskeje
 Srudžby wušlecženy, wot wschitkeho Rubenstwa
 a Steho, kotrež nas tudy na Semi sbyje a pod-
 czischcžuje, wumoženy, budže šo njedy ton šwo-
 bodny Duch ktej wječnej Krašnoszi posbjenyč,
 a teho Stworicžela newureknenu Moz, a teho
 Stworenja newumjereny Raj a teho Wotza wulku
 Krašnosz widžicz a kwalicz wot Wječnosyje hač
 do Wječnosyje Hamen.

Ranischa Modlitwa jeneho pacžerskeho
 Džjeszja na Dnju teho Wobnowenja
 šwojeho chcženskeho Šsluba.

Jedyn wažnischi Džen, hač ton dženšnischi hisch-
 cze ja nidy nešym docžakał. Ja šo tebi džakuju
 šylej Wutrobu, moj nebestki Wotze, sa to; dokełž
 ich tak wele we rjanym Kčenju teho Džecžastwa
 wumrechu. O šo bych da tež ton Džen prawje
 dostojnje šwecžil! Ja dyrbu dženša šwoj chcženski

Sslub wobnowicž; ja dyrbu dženš wot swojeho Sposnacza a wot mojeje Wjery Rachnowanje wotpołożicž; ja dyrbu dženša sweczje a sytlej Wutrobu slubicž, so chzu do wscheho Pschichoda, a we wschitkich Potrechenjach Jesom Krysta sa teho dżeržecž, kiž nam wschitkim a tež mi scžineny je wot Boha k Mudroszi, k Prawdoszi, k Ssweczenu a k Wumozenu;*) ja dyrbu we kscheszijanskej Sromadżisni bes tych Doroszenych horje wsaty bycž; ja dyrbu k Sobustawej jeneje Wobady horje wsaty bycž, kotraž powołana je, so by dale wjazy šebi šama žywa nebyła, ale temu, kiž sa nju je wumrel a horje stanył.**)

Alle šym da ja sawjernje tež tak sesrawil na Kosomi a Wutrobi a Myšlach a Duchu, na Nadži pola Boha a Czlowekow, kajž na Łjetach? Možu ja sawjernje wot mojeje kscheszijanskeje Wjery Kncž a Wotmolwenje dacž? Bych ja sawjernje Jesusej, mojemu Knesej, dy by won we tu tym Wokomiknenju kemni stupil, a šo me praschal: Lubujesch ty me? scžistym Sswjedomnjom prajicž moł, kajž njedy Pietr: Haj, Kneze, ty wjesch, so ja cze lubuju.***) Nu da, šchtož ja hischeže nejšym a nemožu, to chzu šo ja s Božej Pomozu po wschitkich mojich Mozach bycž a czinicž prozowacž; ja chzu wot dženšnišcheho Dnja we nowym žiwenu a Sswjetli khodžicž, we tym Sswjetli, škotrymž moj Knes a Sbožnik, Jesus Krystuš,

*) 1. Corinth. 1, 30. **) 2. Corinth. 5, 15. ***) Jana 21, 15 — 17.

ton Sswjet a tež me rošwjeczit je. Za Nada
Jesom Krysta wotpoczuj na mojej Duschi! Hamen.

Weczorna Modlitwa na tymšamym Dnju.

Jon wažny šwjaty Džen bu nimo. Ty šam,
o nebeski Botze, šy jon do twojich Knihow sa-
pikał, a budješ njedy na pošlienim Dnju,
Rachnowanje wotemne žadacž, kaš ja po nim
žiwj byl šym, a šhto won mi sa moje žyłe ži-
wenje pomhał je. Za šym jo džens woprawdžje
a sprawnje stobu a stej Sbožnosžu mojeje Duschie
mjenit. Budže paš tež ta Sprawnosž mojeje
bohabojasneje Myšlje wobstajna? Wona to dyrbi
a tež može jara loščy byčž. Ty pomhasch nam
šlabym Člowekam šam ktemu psches šwojeho
Ducha, ale ja paš tež dyrbu se šwjernej twerdej
Wolu to Sswoje čžinicž. A to šlubju ja tebi,
Wšchewjedomny, hačž na najšweczischo. Za
čžu stym Duchom pschecžiwu temu Čžjetu wojo-
wacž a wščitke necžiste žadosžje pschewinycž py-
tacž! Za čžu šo wščitkich tych Čžlowekow a
Mjestow pašž, džejž ja hačž dotal kRječej sawe-
dženy bječ. Za čžu šo krosomnym a prawym
Čžlowekam džeržecž, a jich Napominanjam po-
šluchacž. Za čžu šo prožowacž džjetawy, strosby
a potšiwj byčž. Za čžu rady do tych šžawnych
Sromadžisnow tych Modlerjow Božich kžodžicž,

a to Słowo, kotrež wot Krystuša mojeho Wu-
možnika a wot teho wječneho Žiwjenja śwjetši,
s Muternosju słyshecž a jo sakhowacž we jenej
dobrej Wutrobi, so by Plody nesło we Sczerpli-
woszi. Ja chzu tež we tych Shtundach teho
Wotpoczowania a teje Czichosje so sa Natwa-
renje mojeho Ducha a mojeje Wutrobny staracž
psches Łasowanie we swjatym Pišmi, a druhich
dobrych Knihach. Ja chzu so wschjednje ktebi
wobroczič, moj nebeski Wotze, a tež we tych
Shtundach teho Džjeta a Wešelosje psched two-
jim Woblecžom khodzič a bohawjasny bnež. Ja
chzu tebe stajnje psched Woczomaj a we Wu-
trobi mjecž a so ladacž, so bych do žaneho
Kjecha neswolit a neczinit pschecziwo twojim
Kasnjam.*) Požonuj me, moj Božo a Wotze!
Hamen.

Modlitwa na Kanju prjeneho Wuziwa-
nja teho swjateho Wotkasanja.

W we jenej wulkej, swjatej Shtundzi budu ja
dženš žiw; wono je ta Shtunda, we kotrež ja
prjenju Krocž k Blidu teho Knesa stupju, kiž tež
samne na tu tu Semju pschindže, tež samne wu-
czesche, žiw bjesche, czerpesche a wumre. Na
twoj njeduschi Sašopschichod, moj nebeski Sbož-
niko, na twoju Wuczbu, na twoje Žiwenje, na

*) Tobiáša 4, 6.

twoju Łubosz, na twoje Czerpenje a Bumreczje
 chzu ja we tych Kscheszijanow sjarnej Sromas-
 dzisni dženſa ſdžakomnym Hnuczom ladacz, ſpo-
 minajo na teho Zaposchtoła Pſchivolanje: Tak
 husto hacz wy wot teho Kljeba jysze, a ſteho
 Kelicha pijecze, dyrbicze wy teho Kneſa
 Ssmercz pſchpowedacz, hacz won pſchin-
 dze.*) — Ezi Człowekojo potrebachu pſchi ſwojej
 Sslaboszj jeneho tajkeho Wustawenja, kotrež jim
 twoju Łubosz, twoju Wuczbu, twoje Žiwenje,
 twoju wujednarſku Ssmercz, a naſchu ſwjatu
 Pſchiſtluſchnoſz, temu Kjechej wotemrecz a tej
 Prawdoſzi žiwi bycz,**) pſchezo ſnowa do Po-
 mjatka woła; a ty ſam ſtarasche ſo ſa tajke Wu-
 ſtawenje pſcheſ to Pſchiruczenje twojeje ſwjateje
 Weczerje: to czincze kmojemu Wopomnieniu.

So bych da ja tu te twoje Wotpoladanje
 dopelniť, chzu ja dženſ ſjenej weſelej, džakomnej
 Duſchu, ſjenej Wutrobu poľnej Łuboszje a Do-
 wjerenje k Bohu, ktwojemu a mojemu Wotzej,
 ale tež poľny Džaka a twojeho Czeſzenja, Kneže
 Jeſuſo, a poľny czisteje Łuboszje kтым Człowekam,
 kotrychž ty wumol ſy, ſo pſchi Woltariu two-
 jeho Ssluba ſjewicz. S Horzoſzju chzu ja na
 tebe ſpominacz, ty dobrocziwje a kraſnje ſmyſlenny
 Pſhecželo tych Człowekow, kiž tež kmojeho Duchu
 Sbožu twoje Žiwenje poda; dopomnicž chzu ſo
 ja twojeje nebeſkeje Mudroſzje a Evangeliona a

*) 1. Corinth. 11, 36. **) 1. Pjetra 2, 24.

twojeho swjateho Snamjenja we Bohabojoſzi; ja
 chzu wot tebe wuknycz tu Mudrosz a Bohabojoſz
 czeſzicz, kotraž me wulkeho a kraſneho czini, a
 me we Czerpenju a Nesbožu troſchtuje a poſylni
 a we Sſmerczji ton Sſwjet pſchemine. Pſcheſ
 to chzu ja ſo na jedyn Mjera polny Konz mojeho
 Žiwjenja pſchihotowacz a wemni tu troſchtnu
 Wjeru na jene liepſche Bnczje a Žiwjenje ſtamneje
 Strony tych Rowow ſaſyglowacz. Haj, tu
 czeſnu Sromadžisnu, do kotrejež ja tam pſchi
 twojim Blidzi, luboſny Sbožniko, dženſ prieni
 Raſ nuž ſtupicz budu, chzu ja dzeržecz ſa te rjane
 Snamjo naſcheje njeduſcheje duchomneje Sroma-
 džiſny we Nebefach, džež wſchitke ſemſke Na-
 lejžnoſzje, kotrež tudy taſ huſto tych Czlowekow
 roſdžjela, na Wjeczne ſo ſhubicz budža, džež
 Prawdoſz a Bohabojoſz tych Pſchekraſnennych
 ktej najhorziſchej Luboſzi ſjenoczja, a džež ta Sbož-
 noſz teje Nuternoſzje wjecznje we jich Wutrobach
 bydlicž budže.

Poſyln me jeno k Wuwedženju tych ſprawnych
 Wobſanknenjow, ſkotrymiž ja tu wulku Schtundu
 teho Wopomnjenja twojeje Sſmerczje ſweczicz
 budu. Dai ju jenu Schtundu bycz, kotraž niž
 jeno dženſ a juſſje, ale na ton žyly Czjaſ mojeho
 Žiwjenja mi wulka, wažna, Žonowanja polna, a
 ſbožna byla by. Kneže Jeſuſo, woſtan pſchimni
 ſtwojim Sſwjetkom, ſtwojim Sſłowom a Sna-
 menjom, ſtwojej Miłoſzju a Luboſzju, dožž njedy

neb'dze Weczor bycz chzycz, a ton Dzen mojeho
Žiwjenja šo nakhili!*) Hamen.

Modlitwa na Weczori prieneho Wuzi-
wanja teho šwjateho Wotkasanja.

Rajki Dzen šym ja dženš živy byl! Pola Boha,
pola mojeho nebesteho Wumožnika bje moja Wu-
troba! Džak bydž tebi, moj Božo, sa ton krasny
Dzen mojeho Žiwjenja! Džak bydž tebi sa kojžde
bohobojasne Snuczje a Šibanje, kotrež šo dženš
we mojej Wutrobi sbjehasche, sa kojžde Pošynjenje
a Trošcht, kotrež mi ta Weczer teho Wopomnjenja
Jesufoweho dasche. Džak tebi sa te nebeste Do-
broty a Žonowanja, kotrež ton dženšnišči šwjaty
Šwedžen mi psched Woczi staji!

Ton Kljeb teho Žiwjenja šym ja dženš wuzi-
wał; tehodla nešmjedža te neczište Hošiny teho
Šwjeta me wjazy czanyč a wabicž; te Pošchty
teje Mlodoszje nešmjedža mi wjazy šo lubicž a me
spytowacž; wschitke moje Myšlje a Pomyšlenja
a Wuziwania dyrbja na to Nebeste složene byč.
Nemjejcže lubo ton Šswjet, ani schtojž na
Šswjeczi je, žadosz teho Czjeta a žadosz tych
Woczow a Ğordosz teho Žiwjenja. Pschetož
ton Šswjet sajndže se šwojimi žadoszemi:
schtujž pak Božu Wolu czini, ton wostane
wjecznje.**)

*) Lukafcha 24, 29. **) 1. Jana 2, 15. 17.

leneho Zaposchtola chzu ja dženš a stajnje we
Wutrobi nošycz.

Za derje wjem, to wulke, cziche a swjate Hi-
banje, kotrež dženš moju Duschu pschejndžuje, ne-
može pschezo tajke wostacž; ton Sswjet neje swoje
Pravo na moju Džetawosž shubił, won mi bes
Pšhestacža dawa swoje Bolosžje sacžucž a czene
me do swojich Bjedženjom. Alle wo to proschu
ja tebe, Wschehowjedomny, so by ty mi wot
teho Sacžucža a wot tych Hibanjom mi tak wele
sdžeržat, jako mi trjebne je, so bych ja so psched
Nječom sakhowat, moju Wutrobu kschitkim
dobrym Skutkam sbudžowat, a šej ton Mjer a
tu Wešelosž teje Duschie sdžeržat.

Sposchcz, so bychy te dobre Sbudženja, ko-
trež dženš wemni wotžucžite šu, pschimni wostale,
pschezo moznischo džetale a pschezo radnische Plo-
dy nešle. Daj tym sbožnym Hibanjam, kotrež
dženš moju Duschu sbjehachu, me pschewodžecž
kmojemu Džetu, do mojich Naležnosžjom, kmo-
jim Starschim a kтым, kotsiž mi priotkštajeni šu.
Daj, so by ta Lubosž kmojim Ssobuczlowekam
pschezo bole moju Wutrobu pschewsała, moju
Hordosž pomorika a pschezo wjazy Płodow do
tych Skutkow mojeje Ssmjelnosžje a mojich Do-
brotow pschinešta. Nech ton Troscht teje Bjern
me sbjeha pod mojimi Wobczježnosžjami a Czer-
penjami, škotrymiž twoja newušljedžena Mudrosž
me pschichodnje domapytacž a spytowacž budže.

Daj to Sswjetko teje Nadzije a teho Wumozjenja mi swjecicz we kojzdej Grudobi.

Sswjate Prjotkwasacza a Wobsanknenja bjechu ton Wopor, kotryz moja Dzakomnosz a Lubosz tebi, a mojemu Wumoznikowej dzens we tej swjatej Shtundzi teho Wopommenja pschiznefe. Poshyn me, so bych tozame we wschitkich Naleznoszjach a Podejndzenjach we Pomjatkumjet! Na kojzdym Ranju daj mi je wobnowicz; na kojzdym Weczeri wodz me, dyz ja po tychsamych so swjedomniwje spytuju. Twoje Sskowo nech je mojim Noham Sswjeza, a Sswjetko na mojim Puczu.*)

Za stupam njest do jeneho Sswjeta, kiz tak wele Spytowanjom ma, a kotryz, ach, husto moju Wutrobu wobryczy. Kneze, wumoz me wot teho Steho. Sakhowaj me psched loschkej Myglu, a napominaj a khostaj me po twojej Mudroszi' a Dobrocziwoszi. Poszel mi Bolosz, dyz me takama psched Rjechom sakhowe, a pomhaj so mi biedzicz we mojich Bjedzenjach — hacz kposhlenemu Pshewinenju; doz ty me wumoz nebudzesch se wscheho steho Skutka, a mi sboznje dopombacz kswojemu nebestemu Kralestwu.**)

Hamen.

*) Psalm 119, 105. **) 2. Timoth. 4, 18.

Modlitwy sa Khorych.

Modlitwa jeneho Khoreho.

Pšichotowanie ktej Wječnoszi, to, moj Božo, je Czlomekej to najwaznische Džeto we tym semskim Pšehytku. Schto dyrbu da ja njetk cjinick, so bych to dopelnił, njetko, dyž ja khory a bes Mozow bym, džejž mi to najmensche Džeto cžeske a nemožne je? Kał možu ja njetko swojeho Sbožnika a Wumožnika, Jesom Krysta, psched Sswjetom posnacž, so by tež won me psched tobu, o nebeski Wotze, posnat?*) Žene wostane mi jeno wosche; ja chzu swoje Husbenstwo se sczerpliwej a cžichej Myšlu nesž pytack. Won mi pschwoła: schtujž swoj Kschiz na so newosme a samnu nejndže, ton me neje hodny.***) Bjeda mi, jeli so so Jesuž me hanizuje, jeli so won me nochył bes tych swojich jemu Sswjernych rachnowacž! Ach, nech jeno won me, kotrehož ty mi kSbožnikej scžinił by, njedny nesapre psched tobu, ale nech won mi te Plody swojeho Wumoženja pschidžjeli! Potom so ja žaneho Ssuda nestrožu, Won je moja Nadžija. Da chzu ja, dofelž mi Nicžo druge možne neje, tał, kajž won, swoj Kschiz na so wsacž. Won, psches Ssłowo a Snamjo moj Wodžer kNebju,

*) Matth. 10, 32. **) Matth. 10, 38.

je mi tež we Sneženju teho Steho jene Wopis-
mo a Snamjo sawostajit šljedzić sa jeho
Stopami.*) Tež moje Sadžerjenje we Dnach
mojich Čerpenjom jo budže, po kotrymž ja we tej
wulkej wupłaczatej Shtundzi teho Ssuda bu-
dženy budu. Hač ja we tajkich Dnach spokojny
aby nespojny šym, hač ja sczerplimy melczu a
nestoržu, šo dowjerju aby sazwyfluju, to budže
we tamnej wulkej Shtundzi wschitko wažene.

Tehodla chzu šo ja ponizowacz, Wotze,
pod twoju moznu Ruku.***) Je Jesuš ton Ne-
winowaty, ton horki Kelich tych Čerpenjom tač
bes Pscheczimwenja pit, kač da chyt ja, kiž ja
Rjeschnik šym, jene nesmucžene Derjehicžje ža-
dacž? Je won, kotrehož žimwenje ta najčisžišča
Bohabojosž a Sswjatosž bje, tač čisžje te ža-
ložne Bolosžje teho Rschizowanja pschenešt, kaha
nedyrbjat ja, kiž ja hisčcže tač daločo wot teje
Sswjatosžje s daleny steju, bes Pscheczimwenja pra-
jicž: Kneže, stan šo twoja Wola?****) Schač
mi tola ton Troscht wostane, šo ty snepschecz-
neho Wotpoladanja neschtrafujesch a nerudžisch
čłowške Džeczi, ale šo stwojich Rukow kojžde
Čerpenje, a dy by hisčcže česche byto, jene jara
derje mjenene Pschipoštanje je, kiž naschemu
Sbožu šluži. Neč je da mi moj Pucz hisčcže
čjemny, dyž ty me wedžesch, da schač budu ja
psches te strachosžime a sawadžene Rhody teho

*) 1. Pjetr. 2, 21. **) 1. Pjetr. 5, 6. ***) Łuf. 22, 42.

Horja kramnym krasnym Honam pschincz, dzejz
neswjadne Wefela kczjeja. Tam, dzejz wschitke
Zwyselje spanu a wschitke Czjemnoszje do jasneho
Sswjetla so pschewobrocza, tam budu so ja
niedy tebi dzakowacz. Kneze, dobre mi je a
lubo, so ty me ponizit by.*) Hamen.

Jene druhe Sdychnenje.

Nje, ty me nejsy sabyl, moj smjelny Bozo,
hacz runje czerpu, wodaj mi moju slabu Wjeru;
ty me widzisch a sluschisch, moj Botze, ty bu-
dzesch mi pomhacz, pschetoz twoja Dobrota a
Sswjernosz traje wjecznje. O Jesom Krysche
moj Sbozniko, ja poladuju na tebe a ta Lubosz
ktebi poloza moju Bolosz; daj schak mi Sczerpli-
wosz psches twojeho swjateho Ducha Moz; moj
Jesu, ty newopuszczisch me — schto rudzisch
ty so tehodla moja Duscha a sy tak nepo-
kojna wemni? czaakaj na Boha, pschetoz ja
budu so jemu hischcze dzakowacz, so won
mojeho Woblecza Pomoz a moj Boh je.**)
Hamen.

Kanisha Modlitwa jeneho Khoreho.

Sako jedyn Dzen mojeho semskeho Ziwjenja
pschipoweda mi, moj Bozo a Kneze, to skhadzate
Sstonzo. Kak husto wolasche me wone swoesche

*) Ps. 119, 71. **) Ps. 42, 12.

wjateho Driemanja. Kaſ husto sbudžowachu
jeho Pruhi to najrensche Wefelje we mojej Wu-
trobi! Njetk je jo hinaſ. Bewscheje Radoszje
ſawoſtaji me to rjane Kanje, a wedže me ſnowa
na ton Pucz tych Czепенjow. Schto tola dženſ
namne čaka? Nebjesche mi ſo lijepe ſtało, dy
bydžische ta ſajndžena Nož ſo ſamne do teje Nožy
teje Šmerczje pſchemobrocžila?

Toła ty Kneže ſy mi wſchitke moje Dny pſchi-
rachnowaſ. Twojej Woczi ſtej me widžitej,
jačo moje Czjeło hiſchče nedoſonjany Płod
bjesche, a bjechu wſchitke Dny do twojich
Knihow ſapiſane, kotrež bycz dyrbjachu, a
tychſamych hiſchče žadyn tudy nebjesche.*)
Ty po twojej Mudroſzi ſpoſnajeſch ſa nuſne, ſo
ja tež hiſchče tu ton Džen žiwj ſym dla mojeho
wjeczneho Powołanja. Schtož tež won Čeſchke
ſe ſobu wedže, ty budžeſch mi jo pſcheminycz pom-
hač. Kaſ wele tych predawſchich Dnow mojeho
Žiwjenja, kotrež ſo mi neſpodobachu, je hižom
pſcheminnych! Zaſ tež budu ja ſtwojej Pomozu
tu Horzoſ a Wobczježnoſz teho dženſniſcho Dnja
pſcheminycz. Dyrbjat da ja nemudrje ſkoržicž, ſo
hižom taſ dołho we Hubenſtwi žałoſžju? Dyr-
lžat ja ſnemudrej Prozu ton Rynk tych ſrudnych
Štundow wobrachnowač, pſcheſ kotrež ja
hižom we tu tej wobczježnej žałoſzi ſdychowaſ
ſym? Schtož čera bje, to dženſ wjažy neje;

*) Psalm 139, 16.

to Čerpenje tych wotbježanych Šchtundow leži
sady me; mi je jeno Pošynjenja treba, so bych
we tej džensnischej žaloszi čišnje a ššeszijszy
wutrał. Ty, moj Troštarjo, mi tajke Po-
šynjenje šapowedzič nebudžesch. Połny Nadžije
na twoju Pomoz du ja temu Dnej napsheczi-
wo, kotryž moje Dowjerenje, moju Ščerpli-
woš, moju Wjeru, moju Pošluschnoš wopo-
šasacž dyrbi.

Ščať tež ja ton jenicžki bes tymi Šsmert-
nymy nešym, kotryž se Štyškom a šBološzemi
šo bjedži. Kať wele mojich Bratrow hižom dyr-
bjachu psches štyšnu Šrudžbu nušajncž do teho
wjeczneho Kaja teho Wefela! Ty widžiš jo,
so nusne je, so tež psches Čerpenja twojeho
wefeleho Kaja dostojny ščineny budu. A derje
mi, so ja netrebach šebi šam to Čerpenje wušwo-
lecž, kotrež me tych Nebefow hodneho ščinicž
dyrbesche! Derje mi, so ty Wššehomudry tu
Wjeru postaji, ššto a kať wele ja čerpicž dyr-
bjach! Njetk reknu ja šČichosžju a šDowjere-
njom: Won šam je ton Knes; nech čini,
šštojž šo jeho Woczomaj špodoba!*) Daj
mi do Ruži teho Knesa panycz, pschetož
jeho Šsmjelnošzje je wele.***) Rady čžu ja
po twojej Radži tudy na Šemi hubeny byčž; to
ščať je jene Wofomiknenje, dyž ja jo stej wefelej
Wjecznošzju pschirunam, džejž wššitke Ššylsy

*) 1. Samuela 3, 18. **) 2. Samuela 24, 14.

setrene budža, džež so Bolosz a Hubenstwo
wjazy nesnaje, džež ta Radosz tych Sbožnych
nidn wjazy se žanej Srudžbu smjeschana nebudze.
Tam, tam pschewobroczi so ta Skoržba do
nebeskeje Spokojszje. Tam budu ja na Miesto
tych Žalosžjom a Ssylsow ton kwalobny Khjerlich
sasbjencyz: Teho Knesa Kada tež je namni
dziwna a jeho Mudrosz krasna.*) Hamen.

Weczorna Modlitwa jeneho Khoreho.

Tež tu teho Dnja Konz bym ja doczakał, moj
Botze a Kneže mojeho Žiwjenja! Samne won
wjazy wroczo nepschindže; ale wot jeho Nało-
ženja budu ja tam Nachnowanje wotpołożicz dyr-
becz. Tež won budze mi, tak kaž wschitke Dny
mojeho Žiwjenja, tam njedn Wefelje aby Sru-
dobu dawacz, sa tym hač ja mudrije a derje,
aby nemudrije a sije nad nim žiwny był bym.

Tež jeho Czerpjenja su pschjetrate, a jedyn
Džiel teho Hubenstwa, kotrež ty mi wotmjerił
by, je won sobu preicz wsat. Pschi jeho Skha-
dženju zwyflowach ja, a skoržach: Czohodla je
Sswjetlo date Sproznym a Žiwjenje srudnym
Wutrobam.***) Czohodla hishcze pschezo nebije
ta Schtunda mojeho Wumozjenja? Ty pač, o
wjecznie Sswjerny, by nad nim twoje Sslubenje
namni dopelnił: Može tež Žona swojeho

*) Jesaias 28, 29. **) Hioba 3, 20.

Dzjeszja sabycz, so by so nesmjelita na
 Ssynu swojeho žiwota? a hacz by teho-
 sameho sabyta, da ja tebe schak nochzu sa-
 bycz. *) Shnutej Wutrobu spominam ja na tu
 Dobrocziwosz a pschinešu tebi we swojej Ssla-
 boszi Kwalbu a Dzak. Haj Kwalbu a Dzak
 sa kojzde troschtne Pomyšlenie, kotrež twój Duch
 we mojim Duchu sbudzi, sa kojzde Poshylnenie
 k Sczerpliwoszi a Snesenju, sa kojzde mi wopo-
 kasane Szobuczerpenje a Pomož, kotruž ja wot
 dobrych Czlowekow dostach, sa kojzde Wusbjez-
 njenje teje droheje Nadziie, so dale teho Kowa a
 teje Ssmerczje jedyn ljepschi Dziel namne czaka!

Ach so bych ja spredawscheho Czaka, dzejž so
 ty mi dasche tak derje hicz, so netrebat teho Ne-
 dzaka psched tobu wobskoržowacz! Ssyn ja tebe
 na kojzdym Wecjori dostojnje kwalit, dyž ja to
 Džeto mojeho Dnja se strowymi Mozami wu-
 rychtował bjech, dyž ja pod twojim Pschikryczom
 sjeneje wulkeje Straschnosze wuczeknył, dyž mi
 jedyn Džen pod lutymi Radoszemi a Žonowa-
 njami sajšoł bje? A dyž ja tež teho Modlenja
 Pschikluschnosz žylje nesakomdzich, nebjech ja dru-
 dy tak symny a bewscheje Muternosze pschi mojej
 Modlitwi, so tebi tažama bole pshecziwna, hacz
 spodobna bjež dyrbesche? Wodaj mi, Najdobro-
 cziwischi, moj Nedzak, a neschtrafuj me sa to-
 stym Sapowedženjom twojeje Pomožy.

*) Jesaias 49, 15.

Jena Noz pschikhadza, psched kotrejz mi Rosa a Strach byt by, dy bych ja na tebi jeneho Pschezcela a Bajchtaria nemjet, kiz ani nedriema, ani newotpoczujie. To Spanje knadz budze czjekacz wot mojeho Ljehwa, a czjeknje a bolosnje pomatu budza mi te Schtundy teje Czjemnoszje sajncz. Ale ty schaf stejischy pschi mojej Stroni, ty stajnje tonkamy, pola kotrehoz neje žane Pschemjenenje teho Dnja a teje Nozy, teho Sswjetka a teje Czjemnoszje.

Sknadz so ja dzensj posljeni Nas we mojim podrozniskim žiwenu widzach to Sstonzo sakhadzecz, knadz predy hacz ransche Sera seshadzeju, budze so moja muczna Lowa k Drjemanju teje Ssmerczje pokhilicz. Potom, o Božo, budze moje Wotzuczenje psched twojim budnym Stotom! Nech-je! ja necjepetam psched tobu; ty budzesch mi Krystusa dla jene sbožne Skonczenje wobradzicz. K Njewu ty me nejky postajit, ale k Wobšynenju teje Sbožnoszje psches nascheho Knesa Jesom Krysta.*) Krystus je moje žiwjenje a Wumreczje je moje Dozbyczje.**)

Wschitke moje hishcze druhe Staroszje a Naslejzenja podam a czisnu ja na tebe, moj Kneže a Božo. Tym Mojim, kotrychž ja sawostaju, wostanesch ty jena wjesta Khowanka, jedyn možny Pomoznik, jedyn Dawaczer wschitkeho Dobreho,

*) 1. Thessal. 5, 9. **) Philpp. 1, 21.

Kiž nidy nemustane. Ach bydž tež wošebnje jedyn
 Wodžer jich Wutrobom! Wucz jich stajnje czi-
 nicž po twojej dobrej Woli a wedž jich sczistym
 Sswjedomnjom psches tu ton Sswjet k Sbož-
 noszi. Tak budu ja njedy s Rasom snimi kwalicz
 psched twojim Thronom: Kneže, tu smy my
 Wschitzy, kotrychž ty sienocził bjesche, a neje
 jedyn wot nas shubeny.*) Hamen.

Modlitwa jeneho Khoreho predy Wopra-
 jenja a Wuziwanja Božeho Wotkasanja.

Jedyn wulki Skutk, moj Božo, smy ja we
 swojej Tyschnoszi a Hubenstwi bebi prjotkrosal;
 psches to Wuziwanie teho swecženeho Klieba a
 teho žonowaneho Kelicha chyu ja jene žime Wo-
 pomnenje na Jesurowe Czerpenje a Wumrecžje
 we mojej Duschi wubudžicz. Dyž ja tež runje
 nemožu hicz tam, na to Mjesto, dzejž twoja
 Czesz bydli,**) da je mi tola jeho Pschikasnja:
 to czincze kmojemu Wopomnenju,***) swes-
 czischa, hacž so ja tušamu tudy we mojim Po-
 tajnstwi sweczicz nedyrbjał.

Kobožo sacžuta Džakomnosž nusuje me ktemu
 Skutku. Kajke Dary a Sapłacženja dyrbjał
 da ja jemu, mojemu Psheczelej, Wumožnikej a
 Sbožnikej pschinesž sa jeho newureknenu Sa-
 službu, kotruž bebi won wo mne warbowal je?

*) Jana 17, 12. **) Psalm 26, 8. ***) Lukáš 22, 19.

Wschitko, Wschitko bych ja tak rady czinił, schtojž jemu spodobne bycz a jemu moju horzu Lubosz a moje wutrobne Podacze by wobswjetsicz moło. A dyž ja jeho swjatu Weczer sweczju, na jeho Ssmercž na Rschizu frunym Woblecžom ladam a so zylje do jeho Luboszje ponurju; tedom ja netrebam zwynflowacz, so won se swojeje Krašnoszje lubosnje a pscheczelnje namne delje lada.

Džakomnosž pscheczjwo Jesubej, haj, tu ja hishcze nidy nešym tak žiwje czuł so we mojej Wutrobi hibacz, kajž we tych Dnach mojeje Rhoroszje. Schto da by me tudy moło sdžeržecz, schto da by me pschi tym Pomyslenju na moju mi šnadž jara blisku Ssmercž me sweselicž moło, dy by won nebył mojeje Wutroby Troscht a moj Džiel? Poladam ja wroczo na moje we dżene žiwjenje, kak možu ja prjecž, so šym husto sa mojimi rotnymi Žadoszemi bole schoł, hacž sa twojimi Kasnjami, nebestki Wotze? Chzytli ty mi, Kneze, Rjechi pschizpicž; kak bych ja moł wobstacz.*) Tola ja necžepetam psched twojim Njewom a neržu psched twojim Sswarenjom; ja nadžiju so, so budu Pscheschonowanie pola tebe namařacz, dyž ta Schtunda pschindže, so ty na Wjecznosz moj Łoš wotšudžicz budžesch. Čžepetał a ržal bych ja psched tobu, dy bych ja tebe hinajšeho nesnał, hacž po tym straschnym, rimatym Snamenju, kajž to se Pschestupenjami

*) Psalm 130, 3.

wobczejene Sswjedomnje cze pschipoweda. Ale
 Jesuſ me roſwuczuje, kajku wotzowszy smyſlenu
 Wutrobu ty pshecziwo twojim Schtrafy hodnym
 Dziejom maſch, kaſ miſoſziwoje ty snimi ſakha-
 dzesch, kaſ jara ty k Wodawanju hotowy by, taſ
 borsy jako wone jene ſprawne Płody noſchate
 Roſkaczije wopokasaja. Zajke troſchtne Roſ-
 wuczenje nedawa mi jeno Jeſuſa Sſłowo ſamo;
 jeho ſamſne Sadzerzenje a Snamjo je mi Sje-
 wenje twojeho newidomneho Bycza. Won, ko-
 tryſ na Kſchizu ſa ſwojich Mordarjom proſcheſche:
 Wotze, wodaſ jim!*) — neje won tonſamy,
 kotryſ wot ſebe ſameho wobſwjetſi: Schrujſ me
 widzi, ton widzi teho Wotza?**) Nerjeka
 won ta Jaſnoſz twojeje Kraſnoſzje, a Naj-
 woſchi, a twojeho Bycza Podomnoſz? ***)
 Možeſch da njetko ty, jeli ſo we tym cziſchje
 ſmyſlennym, ſtahnje wodaawatym a ſamo ſwojich
 ſmertnych Nepsheczelow hiſcheze lubowatym Kry-
 ſtuſu wſchitka Połnoſz teho Bojſtwa czielnje
 bydli, †) možeſch ty njetko beſ Naproſchenja te
 Pſcheſtupenja tych Człowełow ſchtrafowacz? Moł
 ty hinaiſchi bycz, hač ſmjelny a nadny, ſčer-
 plivy a wot wulkeje Dobroty? ††)

Jeli ſo paſ moja Wjera na Wodawanje tych
 Njechow jedyn Wopor kſwojemu Wobtwer-
 dzenju potreba, da teſz tudy Jeſuſ Kryſtuſ jako

*) Lukaſcha 23, 34. **) Jana 14, 9. ***) Hebrejſk. 1, 3.

†) Koloſ. 2, 9. ††) Pſalm 103, 8.

Srjednik samne nuz stupa. Dže by tež hewak jedyn Wopor był, kotryž by me wot Rjecha wuzcziszicž mol? A dy bych ja ton žyly Sswjet dobył, se wschitkami jeho Kubkami, a sewschej jeho Kražnoszju; da bych ja tola taž mało jako ton najkhuđžischi mojich Bratrow, tebi, ty prawy Božo, samot sa jene jenicžke mojich Pšhestupenjow doszczinicz. Ale ja možu dla teho bez Staroszje bycz; pschetož moj Srjednik je sam psches swoju Krej junu do teho Sswjateho nuzsajšoł a wjeczne Wumozenje namałat. *) We nim mam ja wschitko, schtož me we Dnach tych Czerpeljow posbjenyč, schtož me pschi Saczuczu mojich Winow spokojicz, a schtož me pschi teje Ssmerczje Pšhiblizowanju stej Nadžiju teho wjeczneho žiwjenja wokschemicz može.

Tehodla pscheliwa so moja Butroba sDžakomnoszju pscheczimo nemu a moj Duch so swesbeli wemni, so ja we jeho swojatej Weczeri jeho na jene jemu spodobne Waschnje czeszicz samožu. Da nech je sa tu Schtundu teje Muternoszje Wschitko sabyte, schtož me czishezi a tyschi! Na Jesuša jeno je kojžda Myšl a kojžde Saczuczje složene! Ktebi pač, Wotze nascheho Knesa Jesom Krysta, kiž ty chžesch, so bychu Wschitzy teho Ssyna czeszili, jako Wotza czeszja, **) Ktebi wołam so ja ponižnje: Skicz mi we tu tej Schtundzi tu Položnosž, kotruž trebam, dyž ja

*) Hebrejsk. 9, 12. **) Jana 5, 23.

to Wopomnienie Jezusowe rosomnje a dostojnje
 czesicz chzu. Polož moje Bološje; dai mojej
 Duschi tu nusnu Radosz ktebi; wotwobroč
 wschitko Pscheczirne, schtojž moje bohabojasne
 Posbjenenje ktebi mi rubicz a kasyč moło. Sa
 czož wy teho Wotza prošycž budzecze, praji
 Jezus, we mojim Mieni, to budze won wam
 dacž.*) Eaj we jeho Mieni prošcu ja; to je jeho
 Pschikasnja, a ja pytam tehodla twoju Pomož,
 so bych šo šwjernje pscheczirno nej sadžeržal.
 Tehodla šym ja wjesty, so moja Prošwa wot
 tebe newušlyschana newostane. Amen.

Modlitwa jeneho Khoreho po Wuziwanju Božeho Wotkasanja.

Pscheczelo mojeje Duschie, o Jesu, ja šym te
 Sawdawki twojeje Lubošje dostał, a mojejo
 Ducha sšrašnym Troschtom bohacžje woksche-
 wit. Džak bydž tebi, moj Šsrjedniko, sa twoju
 Ššwjernosž, sa ton Mjer mojeje Duschie, kotryž
 ja wot tebe dostach, sa te Šslubenja Božej
 Nady a wječnej Šbožnosžje, kotrež ja wot
 twojeje Šašlužby mam. Za teje Šsmjelnosžje,
 kotruž ty namni wopokasał šy, nejšym hodny,
 predy dožž moja Myšl runa neje twojej Myšli na
 Čžistosži a Prawdosži, na Pscheczelnosži a Mi-
 šosži, na Lubosži k Bohu a Čžlowekam; ja šo

*) Jana 16, 23.

Dyrbu tebi nespodobacz, o Najšweczischi, tak dołho hacz samjernje a sWjestoszju prajicz nezmožu: Ja nejšym žiwy, ale Krystuš je žiwy wemni.*) Za šwjerna Wobstainoš, škotrejž ty czerpesche, to Dowjerenje kBohu, škotrymž ty na tym žalošnym Puczu kŠšmerczi džjesche, to dyrbi tež me sbudžowacz, so bych ja šwjernje wudžerzał, dož Boh moje Czerpenje wotwobroczi. Šsnadž wopokaje won mi tu Radu, so ja wot šwojeje Khoroszje stanu, a hishcze dljeje tudy wokolo khodžu. Potom chžu ja, to šlubju ja tebi, potom chžu ja wopokasacz, so ja nedostojnje nejšym ani wot teho žonowaneho Kljeba jndk, ani wot teho žonowaneho Kelicha piš. Ššwjerny pscheczimo tebi, a pošlušny tej Woli twojeho Wotza, škotrehož ja psches tebe snaju, budu ja khodžicz we Newinowatoszi a Prawdoszi; pschezo bole budu ja šo wotwjacacz wot teho Knestwa teho Kjecha a teje Štoszje; ja chžu ton mi hishcze postajeny Czaš teje Rady nałozicz kWucziszjenju mojeje Duschie a kWobnowenju mojejo snuzkorneho Cžloweka.

Mejeli paš mi jene dljesche Sawostaczje na Šemi wotšudžene, o da derje mi, so ja te pošliene Šchtundy mojejo šemškeho Žimjenja tak prawje šwjernje kmojemu Wobroczenju a Poljepschenju nałozich! Tak šo moje Wumreczje we tebi stane, o Jesu, a dyrbi jene šbožne Wumreczje

*) Galat. 2, 20.

bheč! Aby bych da ja we tebi wumrecz moł, dy
 bych we tebi žiwny nebył? Bych ja stej Wjestoszju
 a stym Dowjerenjom so wot teho Sswjeta dżes
 licz moł, so ja tebi słuscam, dy bych ja predy
 tebi swjerny nebył we mojich Myšlach a we mojich
 Skutkach? A dy by moja Wjera do tebe hiščcže
 byllišča byla, da wona tola žana morwa Wjera
 wostacz nedyrbi, jeli so so tebi spodobacz a psched
 Bohom Njeschto placzicz dyrbi. Ty jeno by moj
 Sbožnik dla jeneje tajkeje Wjerny, kotraž we
 dobrnych Skutkach płodna je, a me pschezo wo-
 sche, wot jeneho Skhodženka teho Ssweczenja
 kdruhemu pschineše. We tajkej Wjeri chzu ja
 hač do Konza sawostacz. Potom nech so moje
 žiwjenje na Semi wobsanfne dženš aby jutšje!
 Nrjejo widžu ja te Nebeska wotewrene, a
 tebe Jesušo, mojeje Wutroby Nadziju, kPraz
 wizy Božej stej;*) ja słyschu, hižom we Na-
 dżiji sbožny, twoje Pschimołanje: Poj sem
 kemni, Sprozny a Wobczeženy! ja chzu tebe
 wošchewicz; pola me budžesch ty Wotpoz-
 czině namačacz sa twoju Duschu.**)

Modlitwa po pschjetratej Khoroszi.

Moja Duscha posbjehuje tebe, o Kneže, a moj
 Duch wešeli so na tebi, ty šinjelny Wumožniko!
 Do Sslaboszje sapaneny, a sBoloszemi čzeschzy

*) Zaposchtołske Skutki 7, 55. **) Mattheja 11, 28. 29.

wobczeżeny, widzach ja jeno ton Row a to
 Pšetlaczje pschedemnu. Alle ty samoła me sašo
 kžiwenju; twoja Moz bje wemni Słabym byl-
 na, a twoje Redžbowanje sakhowa moj Wodych.
 Bes Specjowania bjech ja twojemu Łošu po-
 słuschny bycz dyrbiak, dyž bje šo tebi spodobato
 mi pschiruczicž: Hacz šem, a niz dale, dyr-
 bisch ty pschincž.**) Alle twoja Rada bjesche jo
 hinaf namni wobsanfnyła. Hischeje džeje dyrbu
 ja tudy na Semi fhonicž, kaš šo twoja Rada a
 Dobrota na kojždym Ranju na twojich Džie-
 ežoch wobnowja.

Tak da nech je moje pschichodne žiwenje tebi
 k Woporu podate, a wschitko, sčtož ja šym a
 mam, nech je k twojemu Češzenju šweczene! Po
 twojej Pšikafni šamolutzny chzu ja moje dalische
 žiwenje na Semi wesž, tebe chzu ja, džež ja
 tež šym, psched Woczomaj a we Wutrobi
 mjecz, a chzu šo ladacz, so bych do žaneho
 Rjecha neswolit a neczinit pscheczivo twojej
 Kafni.***) Ty jo wješch, Božo, ja šym wo-
 prawdzje šo mojich predawšich Pšestupenjow
 roškał, jako me ta Rhorosž k Dopomnenju pschi-
 neše; ja šym czi sawjernje šlubit, so chzu pschi-
 chodnje psched kojždym Rječom cžjekacz, a kojždu
 Neprawdu hidžicž. Za sačuch pschi tu tej Po-
 kuczji ton Troscht twojeho šwjateho Słowa, so
 ty chješch mi nadny bycz, a mi wschitke moje

*) Hioba 38, 11. **) Tobias 4, 6.

Pšhestupenja wodacž. Ale ja bym tež łobofo
 facžul twoje Napominanje: nesrjesch dale wja-
 zy, so by so tebi Uiczo horsche nestalo.**))
 Haj, moju Pokutu a moje Sslubenja ja nidy
 wjazn sabycž nebudu! Ssym so ja predy błudžik
 wot Tornosyje sasklepem, da dyrbi me njetk
 Mudrosž wobstajnje wodžicž; bydlachu predy sa-
 kasane Łoschty we mojej Duschi, da dyrbja wot
 njetk tam jeno cziste, duchomne, tebi spodobne
 Myšlje a Prozowania we nej Mjesto namakacž;
 jeli so predy moje Sadžerženje mojim Ssobu-
 czlowekam, Domjazym a Pšhecželam Njewanje,
 Starosž a Rudženje nacžini, da chzu jich ja njetko
 stym najlubosnischim Setkanjom sweselicž; jeli so
 so predy moje Wucho ktemu jebatemu Łoskej teho
 Sawedženja nakhilesche, da chzu ja wot njetk
 jeno na to posłuchacž, schtož wjerne je,
 schtož prawe, schtož potsiwe, schtož lu-
 bosne, schtož kwalobne je, jeli nječajki Po-
 czink, jeli nječajka Kwalba, da chzu ja na
 to myšlicž.***) Nowy stworeny czuju ja so sa tu
 ton Sswjet psches twoju Nadu; nowa bydž tež
 moja žyła Myšl a Rhodženje teho Žiwenja! wu-
 czisženy wot wschitkich Brudow teje Stosyje dyrbu
 a chzu ja se Straschnosyje teje Ssmerczje wohn
 wujncž.

Tola ja bym Czlowek, kotryž we Bjedženju
 pshecziwo Njechej tak loschžy wustane, budu ja

*) Jana 5, 14. **) Philipp: 4, 8.

tež bez twojeje Pomocy, moj Botze, ton Skutk
 mojego Wufweczenja wuwesz moz? Daj mi
 tu tu Pomoz kojzdy Dzen a kojzdu Schtundu
 dostacz! Ty, kiz ty czlowste Myslje wodzisch,
 kajz wodne Rieki, wodz tež moju Mysl klutym
 dobrym, prawym, swjatym a bohabojasnym
 Wobsanknenjam a Priotkwsaczam. Stwor
 wemni jenu czistu Wutrobu a daj mi jeneho
 noweho, wjesteho Ducha.*) Wucz me stajz
 nie wopomnicz, kak loschyz ja sako do Rchorosze
 sapanycz, kak loschyz me sako Ssmercz doszjes
 nycz moze. Nech me takama hotoweho trechi,
 dyz me sazo aby posdsischo wotwoła na to Mjesto
 teho Rachnowanja a Saplaczenja. Polne weze-
 teje Nadzije, polne sbozneho Dowjerenja dyrbi
 moje posliene Sdychowanie smojeje sbljedowa-
 teje, mriejateje Huby so ktebi pscheczischczecz:
 Do twojeju Rukow poruczju ja swojeho
 Ducha; ty sy me wumot, Kneze, ty swjerz-
 ny Bozo.***) Hamen.

Ahjerlusch pschi Newedri.

Kof: Njetk je so ton Dzen dokonjal 2c.

To Nebjo wczornym Newedru
 Nam rosy straschniwje;
 Ja, Bozo, nerzu, webelu
 Sso twojej' Krafnosije.

*) Psalm 51, 12. **) Psalm 31, 6.

Ty skasycz nochzesch w Rimanju
 Ssy Wotz, by Pscheczal nam,
 Dyz we płomjowym Szapanju
 Te Blyski bycza knam.

Tem' Stemu, kiż cze nesnaje,
 Ssy jeno straschny ty;
 Schtujz pak sa Wotza czezi cze,
 Temu ty Wotzez by.

Ty spalisch Pomedz s Blyskanjom;
 Ty zonuiesch ton Ssynw
 Tak sbryschnym Balsamdymanjom,
 Kiż sawutlicz je chynł.

Ty moricz mozesch, tola pak
 Ssy Schuz ty Lawsentam;
 Pod twojim Kschidłom wes'lje schaf
 Tejz Ssmerczi satrozkam.

Ach kryj me, Wotze, pschikryj me;
 Dom, Bratrow, naschu Wef
 Ty sdzerz a schtojz na Polach je!
 Schaf ty by Sswjeta Knes.

J. C. Lavater.

